

Euroopan unionin virallinen lehti

L 344

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

17. joulukuuta 2016

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) 2016/2285, annettu 12 päivänä joulukuuta 2016, unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2017 ja 2018 ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/72 muuttamisesta 32
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2286, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyys arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta ⁽¹⁾ 46
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2287, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, jäädytettyä naudanlihaa koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 431/2008 ja korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 593/2013 muuttamisesta 63
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2288, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, piperonylibutoksidin hyväksymisestä vanhana tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 18 ⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2289, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, <i>epsilon</i> -momfluorotriinin hyväksymisestä tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 18 ⁽¹⁾	68
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2290, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, peretikkahapon hyväksymisestä vanhana tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmissä 11 ja 12 ⁽¹⁾	71
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2291, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, L-(+)-maitohapon hyväksymisestä tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 1 ⁽¹⁾	74
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2292, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, terminointimaksujen enimmäismäärien painotetun keskiarvon vahvistamisesta unionissa ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2352 kumoamisesta ⁽¹⁾	77
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2293, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta	79
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2294, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	81

PÄÄTÖKSET

★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2295, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdan nojalla eräiden maiden tarjoaman henkilötietojen suojan riittävydestä annettujen päätösten 2000/518/EY, 2002/2/EY, 2003/490/EY, 2003/821/EY, 2004/411/EY, 2008/393/EY, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU ja täytäntöönpanopäätösten 2012/484/EU ja 2013/65/EU muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 8353) ⁽¹⁾	83
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2296, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan suorituskyvyn tarkastuselimeksi nimetyn riippumattoman asiantuntijaryhmän perustamisesta	92
★ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2297, annettu 16 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisista, henkilötietojen siirtoa kolmansiin maihin ja tällaisten tietojen siirtoa kyseisiin maihin sijoittautuneille henkilötietojen käsittelijöille koskevista mallisopimuslausekkeista annettujen päätösten 2001/497/EY ja 2010/87/EU muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 8471) ⁽¹⁾	100

SUUNTAVIIVAT

★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/2298, annettu 2 päivänä marraskuuta 2016, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta annettujen suuntaviivojen (EU) 2015/510 muuttamisesta (EKP/2016/31)	102
★ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/2299, annettu 2 päivänä marraskuuta 2016, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanossa sovellettavasta markkina-arvon aliarvostuksesta annettujen suuntaviivojen (EU) 2016/65 muuttamisesta (EKP/2016/32)	117
★ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/2300, annettu 2 päivänä marraskuuta 2016, eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä annettujen suuntaviivojen EKP/2014/31 muuttamisesta (EKP/2016/33)	123

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/2284,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,

tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ihmisen toiminnasta aiheutuvien ilmaan joutuvien päästöjen sekä ilmanlaadun suhteen on viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana edistytty unionissa merkittävästi erityisesti asiaan keskittyvän unionin politiikan avulla, johon kuuluu myös 21 päivänä syyskuuta 2005 annettu komission tiedonanto ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”. Tähän edistymiseen on vaikuttanut merkittävällä tavalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY ⁽⁴⁾, jossa asetetaan vuodesta 2010 alkaen ylärajat jäsenvaltioiden rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) ja ammoniakkin (NH₃) vuotuisille kokonaispäästöille. Tuloksena tästä oli, että vuosina 1990–2010 rikkidioksidipäästöt vähenivät unionissa 82 prosenttia, typen oksidien päästöt 47 prosenttia, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani päästöt 56 prosenttia ja ammoniakkin päästöt 28 prosenttia. Ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuu kuitenkin yhä merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä, kuten 18 päivänä joulukuuta 2013 annetussa komission tiedonannossa ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma”, jäljempänä ’tarkistettu ilmanlaatustrategia’, todetaan.
- (2) Seitsemännessä ympäristöalan toimintaohjelmassa ⁽⁵⁾ vahvistetaan unionin ilmanlaatu politiikan pitkän aikavälin tavoite eli sellaisen ilmanlaadun saavuttaminen, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ EUVL C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. marraskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. joulukuuta 2016.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

ihmisten terveydelle ja ympäristölle, ja tätä varten vaaditaan voimassa olevan ilmanlaatua koskevan unionin lainsäädännön täysimääräistä noudattamista, vuoden 2020 jälkeisiä strategisia tavoitteita ja toimia, tehostettuja toimia aloilla, joilla väestö ja ekosysteemit ovat alttiina ilman epäpuhtauksien suurille pitoisuuksille, sekä suurempaa synergiaa ilmanlaatua koskevan lainsäädännön ja erityisesti ilmastomuutosta ja luonnon monimuotoisuutta koskevien unionin toimintapolitiittisten tavoitteiden välillä.

- (3) Tarkistetussa ilmanlaatustrategiassa esitetään vuoteen 2030 ulottuvalle ajanjaksolle uudet strategiset tavoitteet, joilla pyritään pääsemään lähemmäksi unionin pitkän aikavälin ilmanlaatatavoitetta.
- (4) Jäsenvaltiot ja unioni ovat ratifioimassa Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelmaan kuuluvaa, elohopeaa koskevaa vuonna 2013 tehtyä Minamatan yleissopimusta, jonka tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä vähentämällä nykyisistä ja uusista lähteistä peräisin olevia elohopeapäästöjä. Sopimuksen on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2017. Komission olisi seurattava kyseisen epäpuhtauden raportoituja päästöjä.
- (5) Jäsenvaltiot ja unioni ovat sopimuspuolina valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta vuonna 1979 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksessa, jäljempänä 'kaukokulkeutumissopimus', sekä useissa sen pöytäkirjoissa, mukaan lukien happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin vähentämisestä vuonna 1999 tehty pöytäkirja, joka tarkistettiin vuonna 2012, jäljempänä 'tarkistettu Göteborgin pöytäkirja'.
- (6) Tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa esitetään vuoden 2020 ja sen jälkeisen ajan osalta kullekin sopimuspuolelle uudet rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä koskevat vähennysvelvoitteet käyttäen perusvuotena vuotta 2005, edistetään mustan hiilen päästövähennyksiä sekä edellytetään ilman epäpuhtauksien pitoisuuksista ja laskeumista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia koskevien tietojen keräämistä ja säilyttämistä sekä osallistumista kaukokulkeutumissopimuksen nojalla toteutettaviin, vaikutuksia tarkasteleviin ohjelmiin.
- (7) Direktiivillä 2001/81/EY perustettua kansallisten päästörajojen järjestelmää olisi näin ollen tarkistettava siten, että se vastaa unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita. Tätä varten kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuosille 2020–2029 ovat tässä direktiivissä samat kuin tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämä direktiivi täytäntöön tavalla, joka auttaa tehokkaasti saavuttamaan Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen mukaisen unionin pitkän aikavälin ilmanlaatatavoitteen sekä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua koskevat unionin tavoitteet vähentämällä happamoitumista ja rehevöitymistä aiheuttavien sekä otsonia muodostavien ilman epäpuhtauksien tasoja ja laskeumia alle kaukokulkeutumissopimuksessa vahvistettujen kriittisten kuormitusten ja tasojen.
- (9) Tällä direktiivillä olisi myös edistettävä unionin lainsäädännössä asetettujen ilmanlaatatavoitteiden saavuttamista kustannustehokkaasti ja ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämistä sen lisäksi, että parannetaan ilmanlaatua globaalilla tasolla sekä parannetaan unionin ilmasto- ja energiatoimien keskinäisiä synergiavaikutuksia siten, että samalla kuitenkin estetään päällekkäisyys unionin nykyisen lainsäädännön kanssa.
- (10) Tällä direktiivillä myös autetaan vähentämään terveyteen liittyviä kustannuksia, joita unionissa aiheutuu ilman pilaantumisesta, parantamalla unionin kansalaisten hyvinvointia sekä edistetään siirtymistä vihreään talouteen.
- (11) Tällä direktiivillä olisi myötävaikutettava ilman pilaantumisen asteittaiseen vähentämiseen sellaisten vähennysten avulla, jotka saavutetaan päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä, jolla puututaan tiettyjen aineiden päästöihin.
- (12) Päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä olisi tehokkaasti saavutettava odotetut päästövähennykset. Tehottoman päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tunnistaminen ja siihen reagoiminen aikaisessa vaiheessa on tärkeää laajempien ilmanlaatatavoitteiden saavuttamisen kannalta, kuten Euro 6 -dieselajoneuvojen todellisten ajonaikaisten ja testeihin perustuvien typen oksidien päästöjen väliset erot ovat osoittaneet.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tässä direktiivissä vuosille 2020–2029 ja vuodesta 2030 alkaen asetetut päästövähennysvelvoitteet. Jotta voidaan varmistaa osoitettavissa oleva edistyminen vuodelle 2030 asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi määritettävä vuonna 2025 suuntaa-antavat päästötasot, jotka olisivat teknisesti toteuttamiskelpoisia ja jotka eivät aiheuttaisi suhteettomia kustannuksia, ja pyrittävä noudattamaan tällaisia tasoja. Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa määritetyn vähennyspolun mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi perusteltava poikkeamisen syyt sekä esitettävä toimet, joiden avulla ne pääsisivät takaisin polulle tämän direktiivin nojalla laadittavissa seuraavissa raporteissa.

- (14) Tässä direktiivissä säädetyt kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen perustuvat ilman pilaantumista koskevasta teemakohtaisesta strategiasta tammikuussa 2015 laaditussa raportissa nro 16, jäljempänä 'TSAP 16' esitettyyn kunkin jäsenvaltion arvioituun vähennyspotentiaaliin, kansallisten arvioiden ja TSAP 16:ssa esitettyjen arvioiden välisten erojen tekniseen tarkasteluun sekä poliittiseen tavoitteeseen säilyttää terveyshaittojen kokonaisvähennys vuoteen 2030 mennessä (vuoteen 2005 verrattuna) mahdollisimman lähellä komission ehdotusta täksi direktiiviksi. Komission olisi avoimuuden lisäämiseksi julkaistava TSAP 16:ssa käytetyt taustaoletukset.
- (15) Kansallisten päästövähennysvelvoitteiden noudattamista olisi arvioitava ottaen huomioon tietty metodologinen tilanne velvoitteen vahvistamisen ajankohtana.
- (16) Raportointivaatimusten ja päästövähennysvelvoitteiden olisi perustuttava kansalliseen energiankulutukseen ja myytyihin polttoaineisiin. Jotkin jäsenvaltiot voivat kuitenkin kaukokulkeutumissopimuksen nojalla käyttää noudattamisen perustana päästöjen kansallista kokonaismäärää, joka on laskettu tieliikenteessä käytettyjen polttoaineiden pohjalta. Tämä vaihtoehto olisi säilytettävä tässä direktiivissä, jotta voidaan varmistaa kansainvälisen ja unionin oikeuden keskinäinen johdonmukaisuus.
- (17) Jotta voidaan ottaa huomioon eräät kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiseen liittyvät epävarmuustekijät, tarkistettuun Göteborgin pöytäkirjaan sisältyy joustomahdollisuuksia, jotka olisi sisällytettävä tähän direktiiviin. Tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa otetaan erityisesti käyttöön mekanismi kansallisten päästöinventarioiden sopeuttamiseksi ja kansallisten vuotuisten päästöjen keskiarvon määrittämiseksi enintään kolmen vuoden ajalta tiettyjen edellytysten täytyessä. Lisäksi tässä direktiivissä olisi säädettävä joustomahdollisuuksia silloin, kun siinä asetetaan vähennysvelvoite, joka ylittää TSAP 16:ssa määritetyn kustannustehokkaan vähennyksen, ja myös jäsenvaltioiden auttamiseksi äkillisissä ja poikkeuksellisissa tapahtumissa, jotka liittyvät energiantuotantoon tai energiahuoltoon edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät. Komission olisi seurattava näiden joustomahdollisuuksien käyttöä ottaen huomioon kaukokulkeutumissopimuksen nojalla laaditut ohjeet. Sopeuttamista koskevien hakemusten arvioimiseksi vuosien 2020–2029 päästövähennysvelvoitteet olisi katsottava vahvistetuiksi 4 päivänä toukokuuta 2012, jolloin Göteborgin pöytäkirjaa tarkistettiin.
- (18) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava, hyväksyttävä ja toteutettava kansallinen ilmansuojeluohjelma, jotta se voi noudattaa päästövähennysvelvoitteitaan ja edistää tehokkaasti ilmanlaatuavoitteiden saavuttamista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve päästöjen, erityisesti typen oksidien ja pienhiukkasten, vähentämiseen sellaisilla alueilla ja sellaisissa taajamissa, jotka kärsivät ylisuurista ilman epäpuhtauksien pitoisuuksista ja/tai jotka vaikuttavat merkittävästi ilman pilaantumiseen muilla alueilla ja muissa taajamissa, naapurimaat mukaan luettuina. Tätä varten kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa olisi edistettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ 23 artiklan nojalla laadittujen ilmanlaatusuunnitelmien menestyksekkästä täytäntöönpanoa.
- (19) Ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi olisi kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa tarkasteltava kaikkiin asianomaisiin aloihin kuten maatalouteen, energiaan, teollisuuteen, tieliikenteeseen, sisävesiliikenteeseen, kotitalouksien lämmitykseen sekä liikkuvien työkonien ja liuottimien käyttöön kohdistuvia toimenpiteitä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava oikeus päättää hyväksyttävistä toimenpiteistä tässä direktiivissä säädettyjen päästövähennysvelvoitteiden noudattamiseksi.
- (20) Kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadinnassa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon parhaat käytännöt puuttuttaessa muun muassa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin haitallisimpiin epäpuhtauksiin herkkien väestöryhmien osalta.
- (21) Maatalous lisää merkittävästi ilman ammoniakki- ja pienhiukkaspäästöjä. Näiden päästöjen vähentämiseksi olisi kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin sisällytettävä maatalouteen kohdistuvia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava kustannustehokkaita ja niiden olisi perustuttava erityisiin tietoihin ottaen huomioon tieteen kehitys ja jäsenvaltioiden toteuttamat aiemmat toimenpiteet. Yhteinen maatalouspolitiikka tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden edistää ilmanlaatua erityistoimenpiteillä. Tulevan arvioinnin avulla saadaan parempi käsitys näiden toimenpiteiden vaikutuksista.
- (22) Ilmanlaadun parannukset olisi saavutettava oikeasuhteisilla toimenpiteillä. Toteuttaessaan toimenpiteitä, jotka on sisällytettävä maatalousalaan sovellettaviin kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden vaikutukset pieniin maatiloihin otetaan täysipainoisesti huomioon, jotta mahdolliset lisäkustannukset jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (23) Jos kansallisten ilmansuojeluohjelmien yhteydessä maatalouden päästöjen ehkäisemiseksi toteutettuihin tiettyihin toimenpiteisiin, etenkin käytäntöjen merkittäviä muutoksia tai merkittäviä investointeja edellyttäviin maatilojen toimenpiteisiin, on mahdollista saada rahoitustukea, komission olisi helpotettava tällaisen rahoitustuen tai muun saatavissa olevan unionin rahoituksen saantia.
- (24) Päästöjen vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi harkittava sitä, että ne tukisivat investointien siirtymistä puhtaaseen ja tehokkaaseen teknologiaan. Innovointi voi auttaa parantamaan kestävyyttä ja ratkaisemaan ongelmia niiden lähteellä parantamalla alakohtaisia ratkaisuja ilmanlaatuhaasteisiin.
- (25) Kansalliset ilmansuojeluohjelmat, mukaan luettuina toimintamallien ja toimenpiteiden määrittelyä tukevat analyysit, olisi saatettava ajan tasalle säännöllisesti.
- (26) Jotta kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden merkittävät ajan tasalle saattamiset laadittaisiin riittäviin tietoihin perustuen, jäsenvaltioiden olisi kuultava niistä yleisöä sekä toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla ja sellaisena ajankohtana, jolloin kaikki toimintamalleja ja toimenpiteitä koskevat vaihtoehdot ovat auki. Jäsenvaltioiden olisi neuvoteltava naapurimaiden kanssa, jos niiden ohjelmien toteutus saattaisi vaikuttaa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan ilmanlaatuun, noudattaen vaatimuksia, jotka on asetettu unionin ja kansainvälisessä oikeudessa, mukaan luettuina valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista vuonna 1991 tehty UNECEn yleissopimus, jäljempänä 'Espoon yleissopimus', ja vuonna 2003 tehty strategista ympäristöarviointia koskeva kyseisen yleissopimuksen pöytäkirja.
- (27) Tällä direktiivillä pyritään muun muassa ihmisten terveyden suojeluun. Kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannessa kohdassa direktiiville annetun pakottavan luonteen kanssa olisi ristiriidassa se, että henkilöt, joita asia koskee, eivät lähtökohtaisesti voisi vedota direktiivillä asetettuihin velvollisuuksiin. Tämä näkökohta pätee erityisesti direktiiviin, jonka tavoitteena on ilmaansaasteiden hallitseminen ja vähentäminen ja jonka tarkoituksena on näin ollen ihmisten terveyden suojelu.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi laadittava ja toimitettava kaikista tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista ilman epäpuhtauksista kansalliset päästöinventaarit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit, joiden avulla unionin olisi puolestaan voitava noudattaa kaukokulkeutumisopimuksen ja sen pöytäkirjojen mukaisia raportointivelvoitteitaan.
- (29) Jotta yhtenäisyys säilyisi koko unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden komissiolle toimittamat kansalliset päästöinventaarit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit vastaavat kaikilta osin niiden kaukokulkeutumisopimuksen nojalla raportoitavia tietoja.
- (30) Tässä direktiivissä säädettyjen kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vaikuttavuuden arvioimiseksi jäsenvaltioiden olisi myös seurattava ilman pilaantumisen vaikutuksia maa- ja vesiekosysteemeihin sekä raportoitava kyseisistä vaikutuksista. Kustannustehokkaan lähestymistavan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tässä direktiivissä tarkoitettuja valinnaisia seurantaindikaattoreita, ja niiden olisi koordinoitava toimensa muiden asiaan liittyvien direktiivien sekä tarvittaessa kaukokulkeutumisopimuksen nojalla perustettujen seurantaohjelmien kanssa.
- (31) Olisi perustettava puhdasta ilmaa käsittelevä eurooppalainen foorumi, johon kuuluvat kaikki sidosryhmät, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kaikilta asiaankuuluvilta tasoilta, ja jossa vaihdetaan kokemuksia ja hyviä käytäntöjä erityisesti ohjauksen antamiseksi ja ilmanlaadun parantamiseen liittyvien unionin lainsäädännön ja toimintamallien koordinoitua täytäntöönpanon edistämiseksi.
- (32) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava tietojen aktiivinen ja järjestelmällinen sähköinen levitys.
- (33) On tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/35/EY⁽²⁾, jotta varmistettaisiin kyseisen direktiivin johdonmukaisuus tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan vuonna 1998 tehdyn UNECEn yleissopimuksen, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (34) Teknisen ja kansainvälisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteen I sekä liitteessä III olevan 2 osan ja liitteen IV muuttamista niiden mukauttamiseksi kaukokulkeutumisopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen ja liitteen V muuttamista sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä kaukokulkeutumisopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (35) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin mukaisten joustomahdollisuuksien ja kansallisten ilmansuojeluohjelmien yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (36) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (37) Kun otetaan huomioon direktiiviin 2001/81/EY tehtävien muutosten luonne ja laajuus, kyseinen direktiivi olisi oikeusvarmuuden, selkeyden, avoimuuden sekä lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi korvattava uudella. Jatkuvuuden varmistamiseksi ilmanlaadun parantamisessa jäsenvaltioiden olisi noudatettava direktiivissä 2001/81/EY asetettuja kansallisia päästörajoja, kunnes tässä direktiivissä säädettyjä uusia kansallisia päästövähennysvelvoitteita aletaan soveltaa vuonna 2020.
- (38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli turvata ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkeaa tasoa, vaan se voidaan ilman pilaantumisen rajatylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (39) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet ja kohde

1. Jotta voidaan edistyä sellaisen ilmanlaadun saavuttamisessa, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle, tässä direktiivissä vahvistetaan päästövähennysvelvoitteet jäsenvaltioissa ihmisen toiminnan vuoksi ilmakehään joutuville rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC), ammoniakin (NH₃) ja pienhiukkasten (PM_{2,5}) päästöille sekä edellytetään, että laaditaan, hyväksytään ja toteutetaan kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja että näiden epäpuhtauksien ja muiden liitteessä I tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöjä ja niiden vaikutuksia seurataan ja niistä raportoidaan.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tällä direktiivillä myötävaikutetaan myös siihen, että saavutetaan
- a) unionin lainsäädännössä asetetut ilmanlaatatavoitteet ja edistytään unionin pitkän aikavälin tavoitteessa saavuttaa Maailman terveysjärjestön julkaisemien ilmanlaatua koskevien suuntaviivojen mukaiset ilmanlaatusot;
 - b) seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaiset monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevat unionin tavoitteet;
 - c) parempi synergia unionin ilmanlaatu politiikan ja unionin muiden asiaankuuluvien politiikkojen, erityisesti ilmasto- ja energiapolitiikan, välillä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikista lähteistä peräisin oleviin, liitteessä I tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöihin, joita esiintyy jäsenvaltioiden alueella, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä.
2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät sisälly Kanariansaarilla, Ranskan merentakaisissa departementeissa, Madeiralla ja Azoreilla syntyvät päästöt.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'päästöillä' aineen vapautumista ilmakehään piste- tai hajakuormituslähteestä;
- 2) 'ihmisen toiminnasta aiheutuvilla päästöillä' ihmisen toiminnan vuoksi ilmakehään joutuvia epäpuhtauksien päästöjä;
- 3) 'otsonin esiasteella' typen oksideja, haihtuvia orgaanisia yhdisteitä pl. metaani, metaania ja hiilimonoksidia;
- 4) 'ilmanlaatatavoitteilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2008/50/EY ja 2004/107/EY (¹) ilmaanlaadulle asetettuja raja-arvoja, tavoitearvoja sekä altistuspitouisuutta koskevia velvoitteita;
- 5) 'rikkidioksidilla' tai 'SO₂:lla' kaikkia rikkiyhdisteitä, jotka ilmaistaan rikkidioksidina, mukaan lukien rikkiatrioksiidi (SO₃), rikkihappo (H₂SO₄) ja pelkistyneet rikkiyhdisteet, kuten rikkivety (H₂S), merkaptaanit ja dimetyylisulfidit;
- 6) 'typen oksideilla' tai 'NO_x:lla' typpioksidia ja typpidioksidia typpidioksidina ilmaistuna;
- 7) 'haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä pl. metaani' tai 'NMVOC:lla' metaania lukuun ottamatta kaikkia orgaanisia yhdisteitä, jotka voivat tuottaa valokemiallisia hapettimia reagoidessaan auringonvalossa typen oksidien kanssa;
- 8) 'pienhiukkasilla' tai 'PM_{2,5}:lla' hiukkasia, jotka ovat aerodynaamiselta halkaisijaltaan enintään 2,5 mikrometriä (µm);
- 9) 'mustalla hiilellä' hiilipitoista hiukkasainesta, joka absorboi valoa;
- 10) 'kansallisella päästövähennysvelvoitteella' jäsenvaltioiden velvoitetta vähentää aineen päästöjä; sillä määritetään päästövähennys, joka tavoitekalenterivuoden aikana on vähintään saavutettava, ilmaistuna prosenttiosuutena perusvuoden (2005) aikana vapautuneiden päästöjen kokonaismäärästä;

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 3).

- 11) 'laskeutumis- ja lentoonlähdejaksolla' jaksoa, joka käsittää rullauksen, lentoonlähdön, nousun, lähestymisen, laskeutumisen ja kaikki muut ilma-aluksen toiminnot, jotka tapahtuvat alle 3 000 jalan korkeudessa;
- 12) 'kansainvälisellä meriliikenteellä' lippuvaltiosta riippumatta ja kalastusaluksia lukuun ottamatta kaikkien alusten merellä ja rannikkovesillä suorittamia matkoja, jotka alkavat yhden maan alueelta ja päättyvät toisen maan alueelle;
- 13) 'epäpuhtauksien valvontavyöhykkeellä' merialuetta, joka sijaitsee enintään 200 meripeninkulman päässä perusviivoista, joista aluemerен leveys mitataan, ja jonka jäsenvaltio on perustanut aluksista aiheutuvan pilaantumisen estämiseksi, vähentämiseksi ja valvomiseksi sovellettavien kansainvälisten sääntöjen ja vaatimusten mukaisesti;
- 14) 'päästölähteeseen perustuvalla unionin ilmansuojelulainsäädännöllä' unionin lainsäädäntöä, jonka tavoitteena on vähentää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ilman epäpuhtauksien päästöjä toteuttamalla haittoja vähentäviä toimenpiteitä päästöjen lähteellä.

4 artikla

Kansalliset päästövähennysvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on rajoitettava vuotuisia ihmisen toiminnasta aiheutuvia rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä vähintään liitteessä II vahvistettujen, vuosina 2020–2029 ja vuodesta 2030 alkaen sovellettavien kansallisten päästövähennysvelvoitteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla pyritään rajoittamaan ihmisen toiminnasta aiheutuvia rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten päästöjä vuoden 2025 osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Näiden päästöjen suuntaa-antavat tasot määritetään lineaarisen vähennyspolun perusteella jäsenvaltioiden vuodelle 2020 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen ja vuodelle 2030 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen välillä.

Jäsenvaltiot voivat noudattaa muuta kuin lineaarista vähennyspolkua, jos tämä on taloudellisesti tai teknisesti tehokkaampaa ja edellyttäen, että se vuodesta 2025 alkaen yhtyy asteittain lineaariseen vähennyspolkuun eikä vaikuta kielteisesti vuodelle 2030 asetettuihin päästövähennysvelvoitteisiin. Jäsenvaltioiden on määritettävä tämä muu kuin lineaarinen vähennyspolku ja syyt sen noudattamiselle kansallisissa ilmansuojeluohjelmissa, jotka on toimitettava komissiolle 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa määritetyn vähennyspolun mukaisesti, jäsenvaltioiden on perusteltava poikkeamisen syyt sekä esitettävä toimet, joiden avulla ne voivat päästä takaisin polulle, 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle toimitettavissa myöhemmissä inventaarioraporteissa.

3. Seuraavia päästöjä ei oteta huomioon 1 ja 2 kohdan osalta:

- a) ilma-aluksista laskeutumis- ja lentoonlähdejaksos ulkopuolella vapautuvat päästöt;
- b) edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille alueille ja niiltä pois suuntautuvan kansallisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt;
- c) kansainvälisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt;
- d) typen oksidien ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani päästöt, jotka aiheutuvat kaukokulkeutumisso-pimuksen mukaisen, vuodelta 2014 olevan raportoinnissa käytettävän luokituksen (NFR, Nomenclature for Reporting) luokkiin 3B (lannankäsittely) ja 3D (maatalousmaa) kuuluvasta toiminnasta.

5 artikla

Joustomahdollisuus

1. Jäsenvaltiot voivat laatia sopeutettuja vuotuisia kansallisia päästöinventaarioita rikkidioksidin, typen oksidien, haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani, ammoniakkin ja pienhiukkasten osalta liitteessä IV olevan 4 osan mukaisesti, jos parannettujen, tieteellisen tiedon mukaisesti ajan tasalle saatettujen päästöinventariomenetelmien soveltamisen seurauksena niiden kansalliset päästövähennysvelvoitteet jäisivät noudattamatta.

Määrittäessä, täyttyvätkö liitteessä IV olevassa 4 osassa vahvistetut asiaankuuluvat edellytykset, vuosien 2020–2029 päästövähennysvelvoitteet on katsottava vahvistetuiksi 4 päivänä toukokuuta 2012.

Vuodesta 2025 alkaen sopeutuksiin on sovellettava seuraavia lisäedellytyksiä, jos tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen käytettävät päästökertoimet tai menetelmät ovat merkittävästi erilaisia verrattuna niihin, joita odotettiin päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tietyn vaatimuksen tai standardin täytäntöönpanon johdosta, liitteessä IV olevan 4 osan 1 kohdan d alakohdan ii ja iii alakohdan nojalla:

- a) otettuaan huomioon kansalliset tarkastus- ja täytäntöönpano-ohjelmat, joilla seurataan päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön vaikuttavuutta, asianomainen jäsenvaltio osoittaa, että merkittävästi erilaiset päästökertoimet eivät johdu kyseisen lainsäädännön kansallisesta täytäntöönpanosta tai voimaansaattamisesta;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut päästökertoimen merkittävästä erilaisuudesta komissiolle, joka tutkii 11 artiklan 2 kohdan nojalla lisätoimien tarpeellisuuden.

2. Jos jäsenvaltio poikkeuksellisen kylmästä talvesta tai poikkeuksellisen kuivasta kesästä johtuen ei voi tiettyinä vuotena noudattaa päästövähennysvelvoitteitaan, se voi noudattaa kyseisiä velvoitteita laskemalla kansallisten vuotuisten päästöjensä keskiarvon kyseiseltä vuodelta, sitä edeltävältä vuodelta ja sen jälkeiseltä vuodelta, edellyttäen, että tämä keskiarvo ei ylitä jäsenvaltion vähennysvelvoitteen määrittämää kansallista vuotuista päästötasoa.

3. Jos jäsenvaltio, jonka osalta yksi tai useampi liitteessä II säädetty vähennysvelvoite on asetettu tiukemmalle tasolle kuin TSAP 16:ssa määritetty kustannustehokas vähennys, ei voi tiettyinä vuotena noudattaa asiaankuuluvaa päästövähennysvelvoitetta sen jälkeen, kun se on toteuttanut kaikki kustannustehokkaat toimenpiteet, sen on katsottava noudattavan tätä asiaankuuluvaa päästövähennysvelvoitetta korkeintaan viiden vuoden ajan edellyttäen, että se kunkin näistä vuosista osalta korvaa tämän noudattamatta jättämisen jonkin toisen liitteessä II tarkoitetun epäpuhtauden vastaavalla päästövähennyksellä.

4. Jäsenvaltion katsotaan täyttävän 4 artiklan mukaiset velvoitteensa enintään kolmen vuoden ajan, jos asiaankuuluvia epäpuhtauksia koskevien päästövähennysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen johtuu sen kohdalla voiman- ja/tai lämmönjakelu- tai -tuotantojärjestelmän äkillisestä ja poikkeuksellisesta keskeytyksestä tai kapasiteetin menetyksestä, jota ei voitu kohtuudella ennakoida, ja edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että velvoitteiden noudattamiseksi on toteutettu kaikki kohtuulliset pyrkimykset, mukaan lukien uusien toimenpiteiden ja toimintamallien täytäntöönpano, ja että niiden toteuttamista jatketaan, jotta noudattamatta jättäminen kestäisi mahdollisimman lyhyen ajan; ja
- b) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toimintamallien täytäntöönpano johtaisi suhteettomiin kustannuksiin, vaarantaisi oleellisesti kansallisen energiaturvallisuuden tai aiheuttaisi huomattavan energiaköyhyysriskin merkittävälle osalle väestöä.

5. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa 1, 2, 3 tai 4 kohtaa, on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään asianomaisen raportointivuoden 15 päivänä helmikuuta. Ilmoituksessa on mainittava asianomaiset epäpuhtaudet ja alat sekä kansallisiin päästöinventaarioihin kohdistuvien vaikutusten laajuus, jos se on tiedossa.

6. Komissio tarkastelee ja arvioi Euroopan ympäristökeskuksen avustamana kunkin joustomahdollisuuden osalta, täyttääkö joustomahdollisuuden käyttö tiettyinä vuotena tapauksen mukaan tämän artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetty asiaankuuluvat edellytykset.

Jos komissio katsoo, ettei tietyn joustomahdollisuuden käyttö ole tämän artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien edellytysten mukaista, se tekee päätöksen yhdeksän kuukauden kuluessa asiaankuuluvan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun raportin vastaanottamisesta ja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle, ettei kyseisen joustomahdollisuuden käyttöä voida hyväksyä, ja esittää epäämisen perustelut. Jos komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhdeksän kuukauden kuluessa asiaankuuluvan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun raportin vastaanottamisesta, asianomaisen jäsenvaltion on katsottava, että tämän joustomahdollisuuden käyttö on voimassa ja hyväksytty kyseiselle vuodelle.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa tarkennetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käyttöä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Käyttäessään 6 ja 7 kohdan mukaista toimivaltaansa komissio ottaa huomioon kaukokulkeutumisoppimuksen nojalla laaditut asianmukaiset ohjeasiakirjat.

6 artikla

Kansalliset ilmansuojeluohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava, hyväksyttävä ja toteutettava liitteessä III olevan 1 osan mukaiset kansalliset ilmansuojeluohjelmansa vuotuisten ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjensä rajoittamiseksi 4 artiklan mukaisesti ja tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmaa laatiessaan, hyväksyessään ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden on

- a) arvioitava, missä laajuudessa kansalliset päästölähteet todennäköisesti vaikuttavat ilmanlaatuun niiden alueilla ja naapurijäsenvaltioissa, ja käytettävä tässä tarvittaessa tarkkailua ja arviointia koskevan Euroopan yhteistyöohjelman (EMEP) tietoja ja menetelmiä kaukokulkeutumisoppimukseen tehdyn, ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailun ja arvioinnin yhteistyöohjelman pitkän aikavälin rahoittamista koskevan pöytäkirjan nojalla;
- b) otettava huomioon tarve vähentää ilman epäpuhtauksien päästöjä ilmanlaatutavoitteiden saavuttamiseksi niiden alueilla ja tarvittaessa naapurijäsenvaltioissa;
- c) toteuttaessaan toimenpiteitä kansallisten pienhiukkasten vähennysvelvoitteidensa täyttämiseksi asetettava etusijalle mustan hiilen päästöjen vähentämistoimenpiteet;
- d) varmistettava yhteensopivuus muiden kansallisessa tai unionin lainsäädännössä vahvistettujen vaatimusten nojalla laadittujen asiaan liittyvien suunnitelmien ja ohjelmien kanssa.

Asianomaisten kansallisten päästövähennysvelvoitteiden noudattamiseksi jäsenvaltioiden on sisällytettävä kansallisiin ilmansuojeluohjelmiinsa liitteessä III olevassa 2 osassa pakollisiksi vahvistetut päästöjen vähentämistoimenpiteet, ja ne voivat sisällyttää näihin ohjelmiin liitteessä III olevassa 2 osassa valinnaisiksi vahvistettuja päästöjen vähentämistoimenpiteitä tai toimenpiteitä, joilla on vastaava hillitsevä vaikutus.

3. Jäsenvaltioiden on saatettava kansalliset ilmansuojeluohjelmansa ajan tasalle vähintään joka neljäs vuosi.

4. Kansallisiin ilmansuojeluohjelmiin sisältyvät päästöjen vähentämistä koskevat toimintamallit ja toimenpiteet on saatettava ajan tasalle 18 kuukauden kuluessa viimeisimmän kansallisen päästöinventaarion tai viimeisimpien kansallisten päästöennusteiden toimittamisesta, jos toimitettujen tietojen mukaan 4 artiklassa säädettyjä velvoitteita ei noudateta tai on olemassa riski, että niitä ei noudateta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

5. Jäsenvaltioiden on kuultava yleisöä direktiivin 2003/35/EY mukaisesti sekä niitä toimivaltaisia viranomaisia, joita kansallisten ilmansuojeluohjelmien toteutus todennäköisesti koskee näille viranomaisille kuuluvien erityisten ilman pilaantumiseen, ilmanlaatuun ja asianomaisiin hallinnointitehtäviin kaikilla tasoilla liittyvien ympäristövästuiden vuoksi, kansallisten ilmansuojeluohjelmiansa luonnoksista sekä näiden ohjelmien kaikista merkittävistä ajan tasalle saattamisista ennen kyseisten ohjelmien viimeistelyä.

6. Tarvittaessa on järjestettävä valtioiden välisiä kuulemisia.

7. Komissio helpottaa kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadintaa ja toteutusta hyvien käytäntöjen vaihdolla, kun se on tarkoituksenmukaista.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitteessä III olevaa 2 osaa kaukokulkeutumisoppimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen, tekninen kehitys mukaan lukien.

9. Komissio voi antaa suuntaviivat kansallisten ilmansuojeluohjelmien laadintaa ja toteutusta varten.

10. Komissio myös tarkentaa täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten ilmansuojeluohjelmien muodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Rahoitustuki

Komissio pyrkii helpottamaan olemassa olevien unionin varojen saantia kyseisiä varoja säänteleviä säännöksiä noudattaen tukeakseen toimenpiteitä, joihin on ryhdyttävä tämän direktiivin tavoitteiden noudattamiseksi.

Nämä unionin varat käsittävät nykyisen ja tulevan rahoituksen muun muassa seuraavista lähteistä:

- a) tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma;
- b) Euroopan rakenne- ja investointirahastot, mukaan lukien yhteisen maatalouspolitiikan mukainen asiaankuuluva rahoitus;
- c) ympäristö- ja ilmastotoimien rahoitusvälineet, kuten Life-ohjelma.

Komissio arvioi mahdollisuutta perustaa keskitetty yhteispiste, josta jokainen, jota asia koskee, voi helposti tarkastaa unionin varojen saatavuuden ja asiaankuuluvat menettelyt, joita osallistuminen ilman pilaantumisen torjuntaa koskeviin hankkeisiin edellyttää.

8 artikla

Kansalliset päästöinventaarit ja -ennusteet sekä inventaarioraportit

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja kansalliset päästöinventaarit ja saatettava ne vuosittain ajan tasalle liitteessä I olevassa taulukossa A mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat laatia kansalliset päästöinventaarit ja saattaa ne vuosittain ajan tasalle liitteessä I olevassa taulukossa B mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava ja saatettava ajan tasalle joka neljäs vuosi alueellisesti eritelty kansalliset päästöinventaarit ja suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit ja joka toinen vuosi kansalliset päästöennusteet liitteessä I olevassa taulukossa C mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava inventaarioraportti, joka toimitetaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten päästöinventarioiden ja -ennusteiden mukana liitteessä I olevassa taulukossa D esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

4. Edellä olevan 5 artiklan mukaista joustoa käyttävien jäsenvaltioiden on sisällytettävä asianomaisen vuoden inventaarioraporttiin tiedot, jotka osoittavat, että kyseisen jouston käyttö täyttää tapauksen mukaan 5 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV olevassa 4 osassa tai 5 artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyt asiaankuuluvat edellytykset.

5. Jäsenvaltioiden on laadittava ja saatettava ajan tasalle kansalliset päästöinventaarit (tarvittaessa mukaan lukien sopeutetut kansalliset päästöinventaarit), kansalliset päästöennusteet, alueellisesti eritelty kansalliset päästöinventaarit, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit ja niiden mukana olevat inventaarioraportit liitteen IV mukaisesti.

6. Komissio laatii ja saattaa vuosittain ajan tasalle Euroopan ympäristökeskuksen avustamana koko unionin kattavat päästöinventaarit ja inventaarioraportin sekä kahden vuoden välein koko unionin kattavat päästöennusteet ja neljän vuoden välein alueellisesti eriteltyt koko unionin kattavat päästöinventaarit ja koko unionin kattavat suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit liitteessä I tarkoitetuista epäpuhtauksista tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen pohjalta.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitettä I ja liitettä IV kaukokulkeutumis sopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen, tekniikan ja tieteen kehitys mukaan lukien.

9 artikla

Ilman pilaantumisen vaikutusten seuranta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ekosysteemeihin kohdistuvien ilman pilaantumisen kielteisten vaikutusten seuranta sellaisen seuranta paikkojen verkoston pohjalta, joka on niiden makean veden luontotyyppistä, luonnontilassa ja osittain luonnontilassa olevia elinympäristöjä sekä metsien ekosysteemityypistä edustava, noudattaen kustannustehokasta ja riskiperusteista lähestymistapaa.

Jäsenvaltioiden on tätä varten koordinoitava toimiaan muiden seurantaohjelmien kanssa, jotka on perustettu unionin lainsäädännön, mukaan lukien direktiivi 2008/50/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY ⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivi 92/43/ETY ⁽²⁾, ja tarpeen mukaan kaukokulkeutumis sopimuksen nojalla, sekä tarvittaessa käytettävä näiden ohjelmien yhteydessä kerättyjä tietoja.

Tämän artiklan vaatimusten noudattamiseksi jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä V lueteltuja valinnaisia seurantaindikaattoreita.

2. Kun kerätään liitteessä V lueteltuja tietoja ja raportoidaan niistä, voidaan käyttää menetelmiä, joista määrätään kaukokulkeutumis sopimuksessa ja sen kansainvälisiä yhteistyöohjelmia koskevissa käsikirjoissa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä direktiiviä mukauttamalla liitettä V tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä kaukokulkeutumis sopimuksen puitteissa tapahtuvaan kehitykseen.

10 artikla

Jäsenvaltioiden raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäiset kansalliset ilmansuojeluohjelmansa komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2019.

Kun kansallinen ilmansuojeluohjelma saatetaan ajan tasalle 6 artiklan 4 kohdan nojalla, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava ajan tasalle saatettu ohjelma komissiolle kahden kuukauden kuluessa.

Komissio käsittelee kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden ajan tasalle saattamiset 4 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa säädetyt vaatimukset huomioon ottaen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja tilanteen mukaan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten päästöinventaarionsa ja -ennusteensa, alueellisesti eriteltyt kansalliset päästöinventaarionsa, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarionsa ja inventaarioraporttinsa komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle liitteessä I vahvistettujen raportointipäivämäärien mukaisesti.

Raportoinnin on oltava yhdenmukaista kaukokulkeutumis sopimuksen sihteeristölle tapahtuvan raportoinnin kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

3. Komissio tarkastelee Euroopan ympäristökeskuksen avustamana ja asianomaisia jäsenvaltioita kuullen kansallisten päästöinventaarioiden tietoja ensimmäisenä raportointivuonna ja säännöllisesti sen jälkeen. Tähän tarkasteluun kuuluvat

- a) tarkastukset, joilla todennetaan toimitettujen tietojen avoimuus, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja täydellisyys;
- b) tarkastukset niiden tapausten tunnistamiseksi, joissa inventaarioiden laadintatapa ei vastaa kansainvälisen oikeuden, erityisesti kaukokulkeutumisopimuksen, nojalla asetettuja vaatimuksia;
- c) tilanteen mukaan tarpeellisten teknisten oikaisujen laskeminen asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Jos asianomainen jäsenvaltio ja komissio eivät pääse yhteisymmärrykseen c alakohdan mukaisten teknisten oikaisujen tarpeellisuudesta tai sisällöstä, komissio antaa päätöksen, jossa säädetään teknisistä oikaisuksista, joita asianomaisen jäsenvaltion on sovellettava.

4. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle seuraavat 9 artiklassa tarkoitetut tiedot:

- a) seuranta paikkojen sijainti ja niihin liittyvät ilman pilaantumisen vaikutusten seurantaan käytetyt indikaattorit viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 ja sen jälkeen neljän vuoden välein; ja
- b) edellä 9 artiklassa tarkoitetut seurantatiedot viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2019 ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

11 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2020 ja sen jälkeen neljän vuoden välein tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymistä koskevan kertomuksen, johon sisältyy arvio sen omasta vaikutuksesta 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen ja jossa käsitellään muun muassa seuraavaa:

- a) edistyminen seuraavissa:
 - i) edellä 4 artiklassa tarkoitetut suuntaa-antavat päästötasot ja päästövähennysvelvoitteet sekä tapauksen mukaan syyt tavoitteen jäämiselle saavuttamatta;
 - ii) Maailman terveysjärjestön julkaisemien ilmanlaatua koskevien suuntaviivojen mukaiset ilmanlaatuasetukset;
 - iii) seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaiset monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevat unionin tavoitteet;
- b) unionin ja jäsenvaltioiden tasolla vaadittavien lisätoimenpiteiden yksilöiminen a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- c) unionin varojen käyttöönotto tukemaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
- d) kansallisia ilmansuojeluohjelmia ja niiden ajan tasalle saattamisia koskevan, komission 10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla suorittaman tarkastelun tulokset;
- e) arvio tämän direktiivin terveys- ja ympäristövaikutuksista sekä sosioekonomisista vaikutuksista.

2. Jos kertomuksessa osoitetaan, että 4 artiklassa tarkoitettujen suuntaa-antavien päästötasojen ja päästövähennysvelvoitteiden saavuttamatta jääminen saattaa johtua päästölähteeseen perustuvan unionin ilmansuojelulainsäädännön tehottomuudesta, mukaan lukien sen täytäntöönpano jäsenvaltioiden tasolla, komissio tutkii tarvittaessa lisätoimien tarvetta tarkastellen myös täytäntöönpanon alakohtaisia vaikutuksia. Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, mukaan lukien uutta päästölähteeseen perustuvaa ilmansuojelulainsäädäntöä, varmistaakseen tämän direktiivin velvoitteiden noudattamisen.

12 artikla

Puhdasta ilmaa käsittelevä eurooppalainen foorumi

Komissio perustaa puhdasta ilmaa käsittelevän eurooppalaisen foorumin, joka antaa ohjausta ja edistää ilmanlaadun parantamiseen liittyvien unionin lainsäädännön ja toimintamallien koordinoitua täytäntöönpanoa ja jossa kaikki sidosryhmät, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kaikilta asiaankuuluvilta tasoilta, komissio, teollisuus, kansalaisyhteiskunta ja tiedeyhteisö, kokoontuvat säännöllisin väliajoin. Puhdasta ilmaa käsittelevässä eurooppalaisessa foorumissa vaihdetaan kokemuksia ja hyviä käytäntöjä muun muassa kotitalouksien lämmityksen ja tieliikenteen osalta syntyvistä päästövähennyksistä, jotka voivat hyödyttää ja tehostaa kansallisia ilmansuojeluohjelmia ja niiden täytäntöönpanoa.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten pohjalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025, jotta turvataan edistyminen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti ottamalla huomioon tieteen ja tekniikan edistys sekä unionin ilmasto- ja energiapolitiikan täytäntöönpano.

Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat vuoden 2030 jälkeisiä päästövähennysvelvoitteita.

2. Ammoniakin osalta komissio arvioi uudelleentarkastelussaan erityisesti seuraavia:

- a) uusin tieteellinen näyttö;
- b) maatalouslähteistä peräisin olevien ammoniakkipäästöjen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevan UNECEn vuonna 2014 antaman ohjekirjan, jäljempänä 'ammoniakkiohjekirja' ⁽¹⁾, ajan tasalle saattamiset sekä ammoniakkipäästöjen vähentämiseen liittyvästä hyvästä maatalouskäytännöstä annetut UNECEn ohjeet ⁽²⁾, jotka on viimeksi tarkistettu vuonna 2014;
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽³⁾ 3 artiklan 10 kohdassa määritellyn parhaan käytettävissä olevan tekniikan ajan tasalle saattamiset;
- d) yhteisen maatalouspolitiikan mukaiset maatalouden ympäristötoimenpiteet.

3. Komissio arvioi raportoitujen kansallisten elohopeapäästöjen pohjalta niiden vaikutusta 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseen ja pohtii toimenpiteitä kyseisten päästöjen vähentämiseksi sekä esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

14 artikla

Tiedonsaanti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava direktiivin 2003/4/EY mukaisesti seuraavien tietojen aktiivinen ja järjestelmällinen julkinen levitys julkaisemalla ne yleisön käytettävissä olevalla verkkosivustolla:

- a) kansalliset ilmansuojeluohjelmat ja niiden mahdolliset ajan tasalle saattamiset;
- b) kansalliset päästöinventaarit (mukaan lukien tapauksen mukaan sopeutetut kansalliset päästöinventaarit), kansalliset päästöennusteet, inventaarioraportit sekä muut komissiolle 10 artiklan mukaisesti toimitetut raportit ja tiedot.

⁽¹⁾ Päätös 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Päätös ECE/EB.AIR/127, 36 e kohta.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

2. Komissio varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti koko unionin kattavien päästöinventaarioiden ja -ennusteiden sekä inventaarioreporttien aktiivisen ja järjestelmällisen julkisen levityksen julkaisemalla ne yleisön käytettävissä olevalla verkkosivustolla.
3. Komissio julkaisee verkkosivustollaan
 - a) taustaoletukset, jotka on otettu huomioon kunkin jäsenvaltion osalta määriteltäessä niiden kansallista päästövähennyspotentiaalia ja joita käytettiin TSAP 16:n laatimisessa;
 - b) luettelon asiaankuuluvasta päästölähteeseen perustuvasta unionin ilmansuojelulainsäädännöstä; ja
 - c) edellä 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tarkastelun tulokset.

15 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa ja koordinointi kansainvälisten organisaatioiden puitteissa

Paremmen perustan luomiseksi päästövähennysten edistämiseksi unioni ja tilanteen mukaan jäsenvaltiot jatkavat teknisen ja tieteellisen tutkimuksen ja kehityksen osalta kolmansien maiden kanssa tehtävää kahdenvälistä ja monenvälistä yhteistyötä sekä koordinoitua alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden, kuten YK:n ympäristöohjelman (UNEP), UNEC:n, Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), puitteissa, myös tietojenvaihdon avulla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 31 päivästä joulukuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 8 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 8 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimieliinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 6 artiklan 8 kohdan, 8 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

*17 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/50/EY 29 artiklalla perustettu ilmanlaatua käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

*18 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

*19 artikla***Direktiivin 2003/35/EY muuttaminen**

Lisätään direktiivin 2003/35/EY liitteeseen I alakohta seuraavasti:

”g) tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta 14 päivänä joulukuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284 6 artiklan 1 kohta (*).

(*) EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1”.

*20 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 10 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2017.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*21 artikla***Kumoaminen ja siirtymäsäännökset**

1. Kumotaan direktiivi 2001/81/EY 1 päivästä heinäkuuta 2018.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

- a) direktiivin 2001/81/EY 1 ja 4 artiklan sekä liitteen I soveltamista jatketaan 31 päivään joulukuuta 2019 asti;
- b) direktiivin 2001/81/EY 7 ja 8 artikla sekä liite III kumotaan 31 päivänä joulukuuta 2016.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa direktiivin 2001/81/EY 4 artiklan ja liitteen I mukaisiin päästörajoihin 31 päivään joulukuuta 2019 asti.

*22 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2016.

*23 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä joulukuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KORČOK

LIITE I

ILMAKEHÄÄN VAPAUTUVIEN PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA NIITÄ KOSKEVA RAPORTOINTI

Taulukko A

8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vuosittaisten päästöraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat	Raportointipäivät
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen ⁽¹⁾ lähdeluokkien mukaan ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP-yhdisteet ⁽⁴⁾ (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä ⁽⁵⁾ , bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, dioksiinit ja furaanit, PCB-yhdisteet ⁽⁶⁾ ja HCB ⁽⁷⁾)	Joka vuosi, vuodesta 1990 raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta ⁽⁹⁾
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen lähdeluokkien mukaan ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ ja, jos tiedot käytettävissä, musta hiili	Joka vuosi, vuodesta 2000 raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Kaukokulkeutumisopimuksen mukainen raportoinnissa käytettävä luokitus (NFR, Nomenclature for reporting).

⁽²⁾ Luonnosta peräisin olevat päästöt raportoidaan kaukokulkeutumisopimuksessa ja ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevissa EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määrättyjen menetelmien mukaisesti. Niitä ei sisällytetä kansallisiin kokonaismääriin, ja ne raportoidaan erikseen.

⁽³⁾ Cd (kadmium), Hg (elohopea), Pb (lyijy).

⁽⁴⁾ Pysyvät orgaaniset yhdisteet.

⁽⁵⁾ PAH-yhdisteet (polysykliset aromaattiset hiilivedyt).

⁽⁶⁾ PCB-yhdisteet (polyklooratut bifenyylit).

⁽⁷⁾ HCB (heksaklooribentseeni).

⁽⁸⁾ 'PM₁₀-hiukkasilla' tarkoitetaan hiukkasia, jotka ovat aerodynaamiselta halkaisijaltaan enintään 10 mikrometriä (µm).

⁽⁹⁾ Virheistä johtuvat uusintailmoitukset on toimitettava neljän viikon kuluessa ja tehdyt muutokset on selostettava niissä selvästi.

Taulukko B

8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vuosittaisten päästöraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat	Raportointipäivä
Päästöjen kansalliset kokonaismäärät NFR-luokituksen lähdeluokkien mukaan ⁽¹⁾	— raskasmetallit (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ja niiden yhdisteet) ⁽²⁾ — kokonaisleijuma (TSP) ⁽³⁾	Joka vuosi, vuodesta 1990 (TSP:n osalta vuodesta 2000) raportointivuoteen miinus 2 (X-2)	15. helmikuuta

⁽¹⁾ Luonnosta peräisin olevat päästöt raportoidaan kaukokulkeutumisopimuksessa ja ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevissa EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määrättyjen menetelmien mukaisesti. Niitä ei sisällytetä kansallisiin kokonaismääriin, ja ne raportoidaan erikseen.

⁽²⁾ As (arseeni), Cr (kromi), Cu (kupari), Ni (nikkeli), Se (seleen), Zn (sinkki).

⁽³⁾ Hiukkasten kokonaisleijuma (TSP).

Taulukko C

8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut päästö- ja ennusteraportointia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat/tavoitevuodet	Raportointipäivät
Päästöjä koskevat kansalliset tiedot hilamuodossa lähdeluokittain (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä sekä HCB, PCB-yhdisteet, dioksiinit ja furaanit) — musta hiili (jos tiedot käytettävissä)	Joka neljäs vuosi, raportointivuosi miinus 2 (X-2) vuodesta 2017 alkaen	1. toukokuuta ⁽¹⁾
Suuret pistekuormituslähteet lähdeluokittain (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä sekä HCB, PCB-yhdisteet, dioksiinit ja furaanit) — musta hiili (jos tiedot käytettävissä)	Joka neljäs vuosi, raportointivuosi miinus 2 (X-2) vuodesta 2017 alkaen	1. toukokuuta ⁽¹⁾
Päästöennusteet aggregoitujen NFR-luokkien mukaan	— SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC, PM_{2,5} ja, jos tiedot käytettävissä, musta hiili	Joka toinen vuosi, ennustevuosien 2020, 2025 ja 2030 osalta ja, jos tiedot ovat saatavilla, vuosien 2040 ja 2050 osalta vuodesta 2017 alkaen	15. maaliskuuta

⁽¹⁾ Virheistä johtuvat uusintailmoitukset on toimitettava neljän viikon kuluessa ja tehdyt muutokset on selostettava niissä selvästi.

Taulukko D

8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vuosittaista inventaarioraporttia koskevat vaatimukset

Asia	Epäpuhtaudet	Aikasarjat/tavoitevuodet	Raportointipäivät
Inventaarioraportti	— SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — raskasmetallit (Cd, Hg, Pb) ja musta hiili — POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, indeno (1,2,3-cd)pyreeni, dioksiinit ja furaanit, PCB-yhdisteet ja HCB) — Jos tiedot käytettävissä, raskasmetallit (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ja niiden yhdisteet) ja TSP	Kaikki vuodet (kuten ilmoitettu taulukoissa A, B ja C)	15. maaliskuuta

LIITE II

KANSALLISET PÄÄSTÖVÄHENNYSVELVOITTEET

Taulukko A

Rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x) ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) päästöjen vähennysvelvoitteet. Vähennysvelvoitteiden perusvuosi on 2005, ja tieliikenteen osalta niitä sovelletaan päästöihin, jotka on laskettu myytyjen polttoaineiden määrän perusteella (*).

Jäsenvaltio	SO ₂ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			NO _x :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			NMVOC:n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Belgia	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bulgaria	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Tšekki	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Tanska	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Saksa	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Viro	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Kreikka	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Espanja	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Ranska	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Kroatia	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Irlanti	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Italia	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Kypros	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Latvia	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Liettua	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luxemburg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Unkari	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Malta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Alankomaat	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Itävalta	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Puola	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Jäsenvaltio	SO ₂ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			NO _x :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			NMVOC:n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Portugali	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Romania	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Slovenia	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slovakia	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Suomi	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Ruotsi	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Yhdistynyt kuningaskunta	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU 28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää käytettyjen polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumisopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

Taulukko B

Ammoniakin (NH₃) ja pienhiukkasten (PM_{2,5}) päästöjen vähennysvelvoitteet. Vähennysvelvoitteiden perusvuosi on 2005, ja tieliikenteen osalta niitä sovelletaan päästöihin, jotka on laskettu myytyjen polttoaineiden määrän perusteella (*).

Jäsenvaltio	NH ₃ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			PM _{2,5} :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Belgia	2 %		13 %	20 %		39 %
Bulgaria	3 %		12 %	20 %		41 %
Tšekki	7 %		22 %	17 %		60 %
Tanska	24 %		24 %	33 %		55 %
Saksa	5 %		29 %	26 %		43 %
Viro	1 %		1 %	15 %		41 %
Kreikka	7 %		10 %	35 %		50 %
Espanja	3 %		16 %	15 %		50 %
Ranska	4 %		13 %	27 %		57 %
Kroatia	1 %		25 %	18 %		55 %
Irlanti	1 %		5 %	18 %		41 %
Italia	5 %		16 %	10 %		40 %
Kypros	10 %		20 %	46 %		70 %
Latvia	1 %		1 %	16 %		43 %

Jäsenvaltio	NH ₃ :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna			PM _{2,5} :n vähennykset vuoteen 2005 verrattuna		
	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030	Kaikki vuodet vuosina 2020–2029		Kaikki vuodet alkaen vuodesta 2030
Liettua	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Unkari	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Alankomaat	13 %		21 %	37 %		45 %
Itävalta	1 %		12 %	20 %		46 %
Puola	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugali	7 %		15 %	15 %		53 %
Romania	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenia	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovakia	15 %		30 %	36 %		49 %
Suomi	20 %		20 %	30 %		34 %
Ruotsi	15 %		17 %	19 %		19 %
Yhdistynyt kuningaskunta	8 %		16 %	30 %		46 %
EU 28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää käytettyjen polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumisopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

LIITE III

6 JA 10 ARTIKLASSA TARKOITETTUIJEN KANSALLISTEN ILMANSUOJELUOHJELMIEN SISÄLTÖ

1 OSA

Kansallisten ilmansuojeluohjelmien vähimmäissisältö

1. Tämän direktiivin 6 ja 10 artiklassa tarkoitettujen ensimmäisten kansallisten ilmansuojeluohjelmien on katettava ainakin seuraavat seikat:
 - a) ilmanlaatua ja ympäristön pilaantumista koskeva kansallinen politiikkakehys, jonka puitteissa ohjelma on laadittu, erityisesti:
 - i) politiikan painopisteet ja niiden suhde muiden asiaa koskevien politiikkojen, kuten ilmastonmuutospolitiikan ja tarpeen mukaan maatalouden, teollisuuden ja liikenteen, painopisteisiin;
 - ii) kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten vastuut;
 - iii) nykyisillä toimintamalleilla ja toimenpiteillä päästöjen vähentämisessä ja ilmanlaadun parantamisessa saavutettu edistys sekä kansallisten ja unionin tason velvoitteiden noudattaminen;
 - iv) odotettu kehitys, mikäli nyt jo sovellettuja toimintamalleja ja toimenpiteitä ei muuteta;
 - b) toimintavaihtoehdot, joiden katsotaan olevan vuosia 2020–2029 sekä vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevien päästövähennysvelvoitteiden ja vuodelle 2025 määritettyjen, välivaiheen päästötasojen saavuttamisen mukaisia ja jotka edistävät ilmanlaadun parantamista, sekä niiden analyysi, myös analyysimenetelmät; päästövähennyksiin, ilmanlaatuun ja ympäristöön kohdistuvat toimintamallien ja toimenpiteiden yksittäiset tai yhdistetyt vaikutukset sekä asiaan liittyvät epävarmuustekijät, jos tiedot ovat käytettävissä;
 - c) hyväksyttäväksi valitut toimenpiteet ja toimintamallit sekä niiden hyväksymistä, toteutusta ja uudelleentarkastelua koskeva aikataulu ja vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset;
 - d) tarvittaessa perustelut sille, miksi vuotta 2025 koskevia suuntaa-antavia päästötasoja ei voida saavuttaa ilman toimenpiteitä, joihin liittyy kohtuuttomia kustannuksia;
 - e) tarvittaessa selvitys 5 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien käytöstä ja tällaisen käytön mahdollisista vaikutuksista ympäristöön;
 - f) arvio siitä, kuinka varmistetaan, että valitut toimintamallit ja toimenpiteet sopivat yhteen muihin asiaa koskeviin politiikkoihin sisältyvien suunnitelmien ja ohjelmien kanssa.
2. Tämän direktiivin 6 ja 10 artiklassa tarkoitettuihin kansallisen ilmansuojeluohjelman ajan tasalle saattamiseen on sisällyttävä ainakin
 - a) arvio ohjelman toteutuksessa, päästöjen vähentämisessä ja pitoisuuksien pienentämisessä tapahtuneesta edistyksestä;
 - b) kaikki politiikan olosuhteita, arviointeja, ohjelmaa tai sen toteutusaikataulua koskevat merkittävät muutokset.

2 OSA

6 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut päästöjen vähentämistoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon asiaankuuluva ammoniakkiohjekirja ja hyödynnettävä direktiivin 2010/75/EU mukaisia parhaita käytettävissä olevia tekniikoita.

A. Toimenpiteet ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ammoniakkipäästöjen vähentämiseen liittyvästä hyvästä maatalouskäytännöstä vuonna 2014 annetut UNECEN ohjeet (Framework Code for Good Agricultural Practice for Reducing Ammonia Emissions) huomioon ottaen ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi hyvää maatalouskäytäntöä koskevat kansalliset ohjeet, jotka kattavat ainakin seuraavat seikat:
 - a) typen hallinta, ottaen huomioon koko typpikierto;

- b) kotieläinten ruokintastrategiat;
 - c) vähäpäästöiset lannanlevitystekniikat;
 - d) vähäpäästöiset lannanvarastointijärjestelmät;
 - e) vähäpäästöiset eläinsuojajärjestelyt;
 - f) mahdollisuudet rajoittaa kivennäislannoitteiden käytöstä johtuvia ammoniakkipäästöjä.
2. Jäsenvaltiot voivat laatia kansallisen tyypitaseen seurataksaan muutoksia, joita tapahtuu maatalouden reaktiivisen tyyppien kokonaishävikissä, mukaan luettuina ammoniakki, typpioksiduuli, ammoniumtyppi, nitraatit ja nitriitit UNECEn ohjekirjassa (UNECE Guidance Document on Nitrogen Budgets) ⁽¹⁾ esitettyjen periaatteiden pohjalta.
3. Jäsenvaltioiden on kiellettävä ammoniumkarbonaattilannoitteiden käyttö, ja ne voivat vähentää epäorgaanisista lannoitteista vapautuvia ammoniakkipäästöjä seuraavilla tavoilla:
- a) ureapohjaisten lannoitteiden korvaaminen ammoniumnitraattipohjaisilla lannoitteilla;
 - b) jos ureapohjaisten lannoitteiden käyttöä jatketaan, sellaisten menetelmien käyttäminen, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 30 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa ilmoitetun viitemenetelmän käyttöön verrattuna;
 - c) epäorgaanisten lannoitteiden korvaamisen orgaanisilla lannoitteilla edistäminen ja jos epäorgaanisia lannoitteita edelleen levitetään, niiden levittäminen peltoviljelykasvin tai nurmen ennakoitavissa olevaa typpi- ja fosforitarvetta vastaavasti ottaen huomioon maaperässä olevat ja muiden lannoitteiden kautta tulevat ravinteet.
4. Jäsenvaltiot voivat vähentää karjanlannasta vapautuvia ammoniakkipäästöjä seuraavilla tavoilla:
- a) lietalannan ja kiinteän lannan levityksestä viljelymaalle ja nurmelle vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttämällä menetelmiä, jotka vähentävät päästöjä vähintään 30 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna, seuraavin edellytyksin:
 - i) lantaa ja lietalantaa levitetään ainoastaan peltoviljelykasvin tai nurmen ennakoitavissa olevaa typpi- ja fosforitarvetta vastaavasti ottaen huomioon maaperässä olevat ja muiden lannoitteiden kautta tulevat ravinteet;
 - ii) lantaa ja lietalantaa ei levitetä maahan, joka on veden kyllästämä, veden alla, jäätynyt tai lumen peittämä;
 - iii) lietalanta levitetään nurmelle käyttäen levityslakkeja tai levitysvantailla varustettua letkulevitintä tai sijoittamalla se matalalle tai syvään;
 - iv) viljelymaalle levitetty lanta tai lietalanta sekoitetaan viljelymaahan neljän tunnin kuluessa levityksestä;
 - b) eläinsuojien ulkopuolella sijaitsevista lantavarastoista vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttämällä seuraavia menetelmiä:
 - i) sellaisten vähäpäästöisten varastointijärjestelmien tai -tekniikoiden käyttäminen 1 päivän tammikuuta 2022 jälkeen rakennettujen lietalantavarastojen osalta, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 60 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna, ja olemassa olevien lietalantavarastojen osalta päästöjen on vähennettävä vastaavasti vähintään 40 prosenttia;
 - ii) kiinteän lannan varastojen kattaminen;
 - iii) sen varmistaminen, että tiloilla on niin paljon lannanvarastointikapasiteettia, että ne voivat hoitaa koko lannanlevityksen kasvien kasvuun soveltuvana aikana;
 - c) eläinsuojista vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttäen järjestelmiä, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 20 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna;
 - d) karjanlannasta vapautuvien päästöjen vähentäminen käyttäen vähäiseen proteiinin määrään perustuvia ruokintastrategioita, joiden on osoitettu vähentävän ammoniakkipäästöjä vähintään 10 prosenttia ammoniakkia koskevassa ohjekirjassa kuvatulla viitemenetelmällä syntyviin päästöihin verrattuna.

⁽¹⁾ Päätös 2012/10, ECE/EB.AIR/11 3/Add 1.

B. Päästöjen vähentämistoimenpiteet pienhiukkaspäästöjen ja mustan hiilen päästöjen rajoittamiseksi

1. Jäsenvaltiot voivat kieltää maatalouden kasvijätteen ja metsäjätteen polttamisen ulkona, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ täydentäviä ehtoja koskevan liitteen II soveltamista.

Jäsenvaltioiden on seurattava ja tehostettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti täytäntöön pannun kiellon noudattamista. Mahdolliset poikkeukset kyseisestä kiellosta on rajoitettava ennalta ehkäiseviin ohjelmiin hallitsemattomien maastopalojen torjumiseksi, tuholaiten torjumiseksi ja luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat laatia hyvää maatalouskäytäntöä koskevat kansalliset ohjeet kasvijätteiden asianmukaista käsittelyä varten seuraavien menettelytapojen pohjalta:

- a) maan rakenteen parantaminen lisäämällä kasvijätteet maahan;
- b) kasvijätteiden multaamiseen käytettävien tekniikoiden parantaminen;
- c) kasvijätteiden vaihtoehtoinen käyttö;
- d) ravinnetaseen ja maan rakenteen parantaminen kasvien optimaaliseen kasvuun tarvittavalla lannan lisäyksellä, jolloin lantaa (karjanlanta, olkikuivikkeet) ei tarvitse polttaa.

C. Pieniin tiloihin kohdistuvien vaikutusten estäminen

Toteuttaessaan A ja B kohdassa esitettyjä toimenpiteitä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pien- ja mikrotiloihin kohdistuvat vaikutukset otetaan huomioon.

Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi vapauttaa pien- ja mikrotilat näistä toimenpiteistä, jos se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista sovellettavien vähennysvelvoitteiden täyttämiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

LIITE IV

MENETELMÄT 5 JA 8 ARTIKLASSA TARKOITETTujen KANSALLISTEN PÄÄSTÖINVENTAARIOIDEN JA -ENNUSTEIDEN, INVENTAARIORAPORTTIEN SEKÄ SOPEUTETTujen KANSALLISTEN PÄÄSTÖINVENTAARIOIDEN LAADINTAA JA AJAN TASALLE SAATTAMISTA VARTEN

Jäsenvaltioiden on laadittava liitteessä I tarkoitetuille epäpuhtauksille kansalliset päästöinventaarioraportit ja tapauksesta riippuen sopeutetut kansalliset päästöinventaarioraportit, kansalliset päästöennusteet, alueellisesti eritelty kansalliset päästöinventaarioraportit, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarioraportit ja inventaarioraportit kaukokulkeutumisopimuksen sopimuspuolten hyväksymiä menetelmiä käyttäen (EMEP-raportointiohjeet), ja niitä kehoitetaan käyttämään kyseisessä sopimuksessa tarkoitettua ilman epäpuhtauksien päästöjen inventaariota koskevia EMEP/EEA Guidebook -ohjeita, jäljempänä 'EMEP/EEA Guidebook -ohjeet'. Myös lisätiedot, erityisesti kansallisten päästöinventarioiden ja -ennusteiden arvioimiseen tarvittavat toimintotiedot, laaditaan samojen ohjeiden mukaisesti.

EMEP-raportointiohjeiden käyttö ei vaikuta tässä liitteessä mainittuihin lisäjärjestelyihin eikä liitteessä I mainittuihin raportoinnin luokitusta, aikasarjoja ja raportointipäiviä koskeviin vaatimuksiin.

1 OSA

Kansalliset vuosittaiset päästöinventaarioraportit

1. Kansallisten päästöinventarioiden on oltava läpinäkyviä, yhdenmukaisia, keskenään vertailukelpoisia, täydellisiä ja paikkansa pitäviä.
2. Yksilöidystä keskeisistä luokista peräisin olevat päästöt lasketaan EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa määriteltyjen menetelmien mukaisesti. Tavoitteena on, että käytetään tason 2 tai sitä korkeamman (yksityiskohtaisemman) tason menetelmiä.

Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisten päästöinventarioiden laadinnassa muita tieteellisesti perusteltuja ja yhteensopivia menetelmiä, jos näillä menetelmillä pystytään tuottamaan tarkemmat estimaatit kuin EMEP/EEA Guidebook -ohjeiden mukaisilla menetelmillä.

3. Liikenteen päästöt jäsenvaltioiden on laskettava ja raportoitava yhdenmukaisesti Eurostatille raportoitujen kansallisten energiataseiden kanssa.
4. Tieliikenteen päästöt lasketaan ja raportoidaan asianomaisessa jäsenvaltiossa myytyjen polttoaineiden määrän⁽¹⁾ perusteella. Jäsenvaltiot voivat raportoida tieliikenteen päästöt myös asianomaisessa jäsenvaltiossa käytettyjen polttoaineiden määrän tai ajetun kilometrimäärän perusteella.
5. Jäsenvaltioiden on raportoitava päästöjen vuotuiset kansalliset määrät käyttäen kaukokulkeutumisopimuksen NFR-raportointimallissa annettua yksikköä.

2 OSA

Kansalliset päästöennusteet

1. Kansallisten päästöennusteiden on oltava läpinäkyviä, yhdenmukaisia, keskenään vertailukelpoisia, täydellisiä ja paikkansa pitäviä, ja niissä on raportoitava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) selkeä kuvaus ennusteissa käytetyistä hyväksytyistä ja suunnitelluista toimintamalleista ja toimenpiteistä;
 - b) tarvittaessa ennusteita varten tehdyn herkkyyksianalyysin tulokset;
 - c) kuvaus menetelmistä, malleista, taustaoletuksista sekä keskeisistä panos-tuotosparametreista.
2. Päästöennusteet arvioidaan ja aggregoidaan päästölähdealoittain. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin epäpuhtauden yhteydessä ennuste "toimenpiteistä" (hyväksytyt toimenpiteet) ja tapauksesta riippuen ennuste "lisätoimenpiteistä" (suunnitellut toimenpiteet) EMEP/EEA Guidebook -ohjeiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Jäsenvaltiot, jotka voivat vaihtoehtoisesti käyttää polttoaineiden pohjalta laskettua kansallisten päästöjen kokonaismäärää noudattamisen perustana kaukokulkeutumisopimuksen nojalla, voivat säilyttää tämän vaihtoehdon kansainvälisen ja unionin oikeuden välisen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi.

3. Kansallisten päästöennusteiden on oltava yhdenmukaisia vuotta $x-3$ koskevan kansallisen vuotuisen päästöinventaarion kanssa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ⁽¹⁾ nojalla raportoitujen ennusteiden kanssa.

3 OSA

Inventaarioraportti

Inventaarioraportit laaditaan EMEP-raportointiohjeiden mukaisesti ja niissä annettua inventaarioraportin mallia noudattaen. Inventaarioraporttiin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) yksittäisiä menetelmiä, oletuksia, päästökertoimia ja toimintotietoja koskevat kuvaukset, viitteet ja tietolähteet sekä niiden valinnan perustelut;
- b) keskeisten kansallisten päästölähdeluokkien kuvaus;
- c) epävarmuustekijät sekä laadunvarmistus- ja todentamismenettelyt;
- d) inventaarion laadintaa koskevat hallinnolliset järjestelyt;
- e) uusintalaskelmat ja suunnitellut parannukset;
- f) tapauksen mukaan tiedot 5 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen joustomahdollisuuksien käytöstä;
- g) tapauksen mukaan tiedot syistä, joiden takia poiketaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetystä vähennyspolusta, sekä toimenpiteet pääsemiseksi takaisin polulle;
- h) tiivistelmä.

4 OSA

Kansallisten päästöinventarioiden sopeutus

1. Jäsenvaltion, joka ehdottaa sopeutusta kansalliseen päästöinventarioonsa 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on liitettävä komissiolle toimittamaansa ehdotukseen ainakin seuraavat sitä tukevat todisteet:
- a) näyttö siitä, että kyseessä oleva yksi tai useampi kansallinen päästövähennysvelvoite on ylitetty;
 - b) näyttö siitä, missä määrin päästöinventaarion sopeutus vähentäisi ylitystä ja vaikuttaisi asianomaisen yhden tai useamman kansallisen päästövähennysvelvoitteen täyttymiseen;
 - c) arvio siitä, onko kansallisten päästöennusteiden perusteella odotettavissa, että kyseessä oleva yksi tai useampi kansallinen päästövähennystavoite täytetään ilman inventaarion sopeutusta, sekä siitä, milloin se täytettäisiin;
 - d) näyttö siitä, että sopeutus vastaa yhtä tai useampaa seuraavista kolmesta tapauksesta (tarvittaessa voidaan viitata aikaisempiin vastaaviin sopeutuksiin):
 - i) kun kyse on uusista päästölähdeluokista:
 - näyttö siitä, että uusi päästölähdeluokka on hyväksytty tieteellisessä kirjallisuudessa ja/tai EMEP/EEA Guidebook -ohjeissa;
 - näyttö siitä, ettei päästölähdeluokka sisältynyt asianomaiseen aikaisempaa päästökehitystä kuvaavaan kansalliseen inventarioon silloin, kun kyseinen päästövähennysvelvoite asetettiin;
 - näyttö siitä, että jostakin uudesta päästölähdeluokasta vapautuvat päästöt vaikuttavat siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään päästövähennysvelvoitteitaan, ja sen tueksi yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, aineistosta ja päästökertoimista, joita käyttäen tähän päätelmään päädyttiin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

- ii) kun kyse on merkittävästi erilaisista päästökertoimista, joita käytetään tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen:
- kuvaus alkuperäisistä päästökertoimista, mukaan luettuna yksityiskohtainen kuvaus tieteellisestä perustasta, josta päästökertoimet on johdettu;
 - näyttö siitä, että päästövähennyksiä vahvistettaessa käytettiin alkuperäisiä päästökertoimia;
 - kuvaus ajan tasalle saatetuista päästökertoimista, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tieteellisestä perustasta, josta päästökertoimet on johdettu;
 - alkuperäisiä ja ajan tasalle saatettuja päästökertoimia käyttäen laadittujen päästöestimaattien vertailu, joka osoittaa, että päästökertoimissa tapahtunut muutos vaikuttaa siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään vähennysveloitteitaan;
 - perustelut päätökselle siitä, ovatko päästökertoimia koskevat muutokset merkittäviä;
- iii) kun kyse on sellaisista merkittävästi erilaisista menetelmistä, joita käytetään tietyistä päästölähdeluokista vapautuvien päästöjen määrittämiseen:
- kuvaus käytetyistä alkuperäisistä menetelmistä, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tieteellisestä perustasta, josta päästökerroin on johdettu;
 - näyttö siitä, että päästövähennyksiä vahvistettaessa ne määritettiin alkuperäisiä menetelmiä käyttäen;
 - kuvaus käytetyistä ajan tasalle saatetuista menetelmistä, mukaan luettuna yksityiskohtainen kuvaus tieteellisestä perustasta tai lähdeviitteestä, jonka pohjalta ne on saatu;
 - alkuperäisiä ja ajan tasalle saatettuja menetelmiä käyttäen laadittujen päästöestimaattien vertailu, joka osoittaa, että menetelmien muutos vaikuttaa siihen, ettei jäsenvaltio kykene täyttämään vähennysveloitteitaan;
 - perustelut päätökselle siitä, onko menetelmiä koskeva muutos merkittävä.
2. Jäsenvaltiot voivat toimittaa samanlaisia edeltäviä olosuhteita koskevien sopeutusmenettelyjen tueksi samat tiedot edellyttäen, että kukin jäsenvaltio toimittaa vaaditut yksittäiset maakohtaiset tiedot 1 kohdassa säädetyn mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on laskettava uudelleen sopeutetut päästöt varmistaakseen mahdollisuuksien mukaan aikasarjojen yhdenmukaisuuden kultakin vuodelta, johon sopeutusta tai sopeutuksia sovelletaan.
-

LIITE V

VALINNAISET INDIKAATTORIT 9 ARTIKLASSA TARKOITETTUA ILMAN PILAANTUMISEN VAIKUTUSTEN SEURANTAA VARTEN

- a) Makeanveden ekosysteemit: määritetään biologinen vaurio, mukaan luettuina herkät eliöt (mikrofytyt, makrofytyt ja piilevät), sekä kalakantojen ja selkärangattomien katoaminen:
- pääindikaattori hapon neutralointikyky (ANC) ja lisäindikaattoreita happamuus (pH), liennut sulfaatti (SO_4), nitraatti (NO_3) ja liennut orgaaninen hiili:
- näytteenottotiheys: vähintään kerran vuodessa (järvissä veden täyskierto syksyllä) tai kerran kuukaudessa (virtaava vesi).
- b) Maaekosysteemit: analysoidaan maan happamuus, maaperän ravinnepitoisuus, typitilanne ja typitase sekä luonnon monimuotoisuuden väheneminen:
- i) pääindikaattori maan happamuus: emäksisten kationien vaihtuvat fraktiot (emäskyllästysaste) sekä vaihtuvan alumiinin määrä maaperässä:
- näytteenottotiheys: kymmenen vuoden välein;
- lisäindikaattoreita: pH sekä sulfaatin, nitraatin, emäksisten kationien ja alumiinin pitoisuudet, määritys maaperän vedestä:
- näytteenottotiheys: vuoden välein (tarvittaessa);
- ii) pääindikaattori maaperän nitraatin huuhtoutuminen ($\text{NO}_{3, \text{leach}}$):
- näytteenottotiheys: joka vuosi;
- iii) pääindikaattori hiili–typpisuhde (C/N); lisäindikaattori maaperän kokonaistyyppi (N_{tot}):
- näytteenottotiheys: kymmenen vuoden välein;
- iv) pääindikaattori lehdistön ravinnepitoisuus (N/P, N/K, N/Mg):
- näytteenottotiheys: neljän vuoden välein.
- c) Maaekosysteemit: arvioidaan otsonin kasvien kasvulle ja luonnon monimuotoisuudelle aiheuttamat vauriot:
- i) pääindikaattori kasvien kasvu ja lehdistövauriot ja lisäindikaattori hiilen virtaus (C_{flux}):
- näytteenottotiheys: joka vuosi;
- ii) pääindikaattori virtaukseen perustuvien kriittisten tasojen ylitys:
- näytteenottotiheys: vuoden välein kasvukauden aikana.
-

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2001/81/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan c, d ja e alakohta	2 artikla
3 artiklan e alakohta	3 artiklan 1 alakohta
—	3 artiklan 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 ja 13 alakohta
3 artiklan i alakohta	3 artiklan 6 alakohta
3 artiklan k alakohta	3 artiklan 7 alakohta
3 artiklan h alakohta	3 artiklan 10 alakohta
3 artiklan g alakohta	3 artiklan 11 alakohta
4 artikla	4 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artiklan toisen alakohdan a ja b alakohta	4 artiklan 3 kohta
—	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 ja 5—10 kohta
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 ja 4 kohta
—	7 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2—4 kohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 3 kohta	8 artiklan 6 kohta
7 artiklan 4 kohta	8 artiklan 7 kohta
—	9 artikla
8 artiklan 2 kohta	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohta	10 artiklan 2 kohta
—	10 artiklan 3 ja 4 kohta
9 artikla	11 artikla
—	12 artikla
10 artikla	13 artikla
6 artiklan 4 kohta	14 artiklan 1 kohta
7 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 3 kohta	14 artiklan 2 ja 3 kohta
11 artikla	15 artikla
13 artiklan 3 kohta	16 artikla
13 artiklan 1 ja 2 kohta	17 artikla

Direktiivi 2001/81/EY	Tämä direktiivi
14 artikla	18 artikla
—	19 artikla
15 artikla	20 artikla
—	21 artikla
16 artikla	22 artikla
17 artikla	23 artikla
8 artiklan 1 kohta ja liite III	Liite I
Liite I	Liite II
—	Liitteet III, V ja VI
Liite III	Liite IV

Komission lausuma metaanipäästöjen uudelleentarkastelusta

Komissio katsoo, että ilman laadun kannalta on erityisen tärkeää tarkastella jatkuvasti jäsenvaltioiden metaanipäästöjä, jotta voidaan pienentää otsonipitoisuuksia EU:ssa ja vähentää metaanipäästöjä kansainvälisellä tasolla.

Komissio vakuuttaa, että se aikoo jäsenvaltioiden ilmoittamien kansallisten päästötietojen perusteella arvioida tarkemmin metaanipäästöjen vaikutuksia kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin tavoitteisiin ja harkita toimenpiteitä näiden päästöjen vähentämiseksi esittämällä tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen. Komissio kiinnittää arviointinsa yhteydessä huomiota eräisiin aiheita käsitteleviin tutkimuksiin, joiden on määrä valmistua vuonna 2017, sekä alan tuoreimpiin kansainvälisiin kehitysnäkymiin.

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/2285,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2016,

unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2017 ja 2018 ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/72 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ edellytetään, että säilyttämistoimenpiteet hyväksytään ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimat kertomukset.
- (3) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet sekä tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken siten, että varmistetaan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kannan tai kalastuksen osalta ja ottaen asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet.
- (4) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2347/2002 ⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdassa määriteltujen syvänmeren lajien kalastusmahdollisuuksista päätetään kahden vuoden välein.
- (5) Suurimmat sallitut saaliit (TACit) olisi vahvistettava saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat ja varmistaen eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu sekä ottaen huomioon myös ne kannanotot, jotka on tuotu esiin sidosryhmien, erityisesti asianomaisten neuvoo-antavien toimikuntien, kuulemisissa.
- (6) Kalastusmahdollisuuksien olisi oltava kansainvälisten sopimusten ja periaatteiden mukaisia; niitä ovat muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1995 sopimus hajallaan olevien ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoidosta ⁽³⁾ sekä YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön vuonna 2008 laatimissa, valtamerialla

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2347/2002, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, syvänmeren kantojen kalastukseen sovellettavista kalastusmahdollisuuksien saamista koskevista erityisistä vaatimuksista ja niihin liittyvistä edellytyksistä (EYVL L 351, 28.12.2002, s. 6).

⁽³⁾ Sopimus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 16).

harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia koskeissa kansainvälisissä suuntaviivoissa vahvistetut yksityiskohtaiset hoitoperiaatteet, joissa todetaan erityisesti, että lainsäätäjän olisi oltava erityisen varovainen silloin, kun saatu tieto on epävarmaa, epäluotettavaa tai puutteellista. Riittävien tieteellisten tietojen puutetta ei saisi käyttää syynä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden lykkäämiselle tai toteuttamatta jättämiselle.

- (7) Viimeisimmät Kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) ja tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta (STECF) saadut tieteelliset lausunnot osoittavat, että useimpien syvänmeren lajien kantojen kalastus ei ole edelleenkaan kestäväällä pohjalla ja että näiden kantojen kalastusmahdollisuuksia olisi kantojen kestävyys turvaamiseksi vähennettävä edelleen, kunnes kantojen todetaan kehittyvän myönteiseen suuntaan.
- (8) ICESin lausunnon pohjalta luoteisten vesien pilkkupagellikannan TAC on syytä muuttaa pelkästään sivusaaliita koskevaksi TACiksi.
- (9) Huomattavia pilkkupagellin saaliita pyydetään Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean (CECAF) ja Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) alueilta, jotka rajoittuvat ICES-suuralueeseen IX. Koska kyseisiä lähialueita koskevat ICESin tiedot ovat puutteellisia, TACin soveltamisala olisi rajoitettava ICES-suuralueeseen IX. Tulevien hoitopäätösten valmistelua varten olisi kuitenkin annettava säännöksiä näitä lähialueita koskevien tietojen ilmoittamisesta.
- (10) ICES suosittaa, ettei keltaroussin saaliita sallittaisi ennen vuotta 2020. Aikaisemmin keltaroussille on vahvistettu TACit (vuodesta 2010 lähtien kyseiset TACit on asetettu nollassi). On syytä kieltää kyseisen lajin pyytäminen, aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen, koska kanta on ehtynyt eikä ole elpymässä. ICES huomauttaa, ettei Koillis-Atlantilla ole ollut unionin kohdennettua keltaroussin kalastusta vuodesta 2010 lähtien.
- (11) ICESin antamien tietojen mukaan aluksilla tehdyt rajalliset havainnot osoittavat, että jäälestikalan osuus on ollut alle prosentin lestikalan ilmoitetuista saaliista. Näiden seikkojen perusteella ICES suosittaa, että jäälestikalan kohdennettua kalastusta ei saisi harjoittaa ja että sivusaaliit olisi luettava lestikalan TACiin, jotta mahdollisuudet lajien virheelliseen ilmoittamiseen voitaisiin minimoida. ICES totesi, että alueilla, joilla jäälestikalan kalastusta nykyisin harjoitetaan, esiintyy merkittäviä, yli kymmenkertaisesti suurempia eroja virallisissa saaliiden purkamistiedoissa ilmoitettujen lestikalan ja jäälestikalan suhteellisten osuuksien välillä sekä tarkkailtujen saaliiden ja tieteellisten tutkimustietojen välillä. Tämän lajin osalta on saatavilla hyvin vähän tietoa, ja ICES katsoo osan ilmoitetuista purkamistiedoista koskevan virheellisesti ilmoitettuja lajeja. Näin ollen aiemmin ilmoitettuja jäälestikalan saaliita ei ole mahdollista vahvistaa tarkasti. Sen vuoksi kaikki jäälestikalan sivusaaliit olisi tieteellisten lausuntojen mukaisesti rajoitettava yhteen prosenttiin kustakin jäsenvaltion lestikalakiintiöstä ja luettava tähän kiintiöön.
- (12) ICES suosittaa, että syvänmerenhaiden kohdennetussa kalastuksessa saadut saaliit olisi asetettava nollassi. ICES toteaa kuitenkin myös, että tällä hetkellä sovellettavat rajoittavat saalisrajoitukset johtavat virheellisiin ilmoituksiin väistämättä sivusaaliiksi saatujen syvänmerenhaiden osalta. Erityisesti mustahuotrakalan kohdennetussa pienimuotoisessa syvänmeren pitkäsiimakalastuksessa saadaan väistämättä sivusaaliiksi syvänmerenhaita, jotka heitetään nykyisellään pois kuolleina. Näiden tietojen perusteella ja tieteellisten tietojen keräämiseksi syvänmerenhaita vuosiksi 2017 ja 2018 olisi kokeiluluonteisesti vahvistettava rajoitettu sallittu sivusaalis sallimalla väistämättömien syvänmerenhain sivusaaliiden rajoitettu alukselta purkaminen mustahuotrakalan kohdennetussa pienimuotoisessa pitkäsiimakalastuksessa. Pitkäsiimat ovat hyväksytyjä valikoivia pyydyksiä, kun niitä käytetään tällaisessa kalastuksessa. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi kehitettävä mustahuotrakalan kalastukselle alueellisia hoitotoimenpiteitä ja vahvistettava syvänmerenhaille erityisiä tiedonkeruutoimenpiteitä kantojen tiiviin seurannan varmistamiseksi. Unionin sallitun sivusaaliin vahvistaminen syvänmerenhaille unionin ja kansainvälisillä vesillä ICES-suuralueilla V, VI, VII, VIII ja IX, unionin ja kansainvälisillä vesillä ICES-suuralueella X sekä unionin vesillä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 ei rajoita suhteellisen vakauden periaatteen soveltamista syvänmerenhaiden osalta näillä alueilla.
- (13) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 ⁽¹⁾ mukaisesti olisi määriteltävä ne kalakannat, joihin sovelletaan erilaisia kyseisessä säädöksessä tarkoitettuja toimenpiteitä. Varo-TACEja olisi sovellettava sellaisiin kalakantoihin, joiden osalta ei ole käytettävissä tieteelliseen tutkimukseen perustuvaa arviota kalastusmahdollisuuksista erityisesti sen vuoden osalta, jona TACit on vahvistettava; muutoin olisi sovellettava analyttisiä TACEja. Syvänmeren kalakantoja koskevien ICESin ja STECFin lausuntojen perusteella sellaisiin kalakantoihin, joiden kalastusmahdollisuuksista ei ole käytettävissä tieteellistä arviointia, olisi tässä asetuksessa sovellettava varo-TACEja.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottoamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

- (14) Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti Portugali toimitti 15 päivänä syyskuuta 2016 komissiolle osoitetun pyynnön sardellia koskevan vuoden 2016 TACin korottamiseksi 15 000 tonniin ICES-suuralueilla IX ja X sekä unionin vesillä CECAF-alueella 34.1.1. ICES vahvisti 21 päivänä lokakuuta 2016 antamassaan lausunnossa kyseisen sardellikannan poikkeuksellisen hyvän tilan ja sen, että vuotta 2016 koskevia 15 000 tonnin saaliita voidaan pitää kestävinä. Neuvoston asetusta (EU) 2016/72 ⁽¹⁾ olisi sen vuoksi muutettava.
- (15) Asetuksessa (EU) 2016/72 säädettyjä sardellin kalastusmahdollisuuksia ICES-suuralueilla IX ja X sekä unionin vesillä CECAF-alueella 34.1.1. sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen. Tässä asetuksessa säädettyjä muutossäännöksiä olisi myös sovellettava mainitusta päivästä alkaen. Tällainen taannehtiva soveltaminen ei rajoita oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden soveltamista, koska kyseisiä kalastusmahdollisuuksia on lisätty verrattuna asetuksessa (EU) 2016/72 vahvistettuihin mahdollisuuksiin.
- (16) Kalastustoiminnan keskeytyksen välttämiseksi ja unionin kalastajien toimeentulon turvaamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2017. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan vuosiksi 2017 ja 2018 unionin alusten käytettävissä olevat tiettyjen syvänmeren lajien kalakantojen vuosittaiset kalastusmahdollisuudet unionin vesillä ja erällä sellaisilla unionin ulkopuolisilla vesillä, joilla saalisrajoitukset ovat tarpeen.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) 'unionin kalastusaluksella' jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta;
 - b) 'unionin vesillä' jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perussopimuksen liitteen II luettelossa mainittujen alueiden lähivesiä;
 - c) 'suurimmalla sallitulla saaliilla' (TAC) määrää, joka voidaan pyytää ja purkaa kustakin kalakannasta vuosittain;
 - d) 'kiintiöllä' unionille tai jäsenvaltiolle myönnettyä osuutta TACista;
 - e) 'kansainvälisillä vesialueilla' vesiä, jotka eivät kuulu minkään valtion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan.
2. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia alueiden määritelmiä:
 - a) 'ICES-alueilla' (Kansainvälinen merentutkimusneuvosto) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 218/2009 ⁽²⁾ liitteessä III mainittuja maantieteellisiä alueita;
 - b) 'CECAF-alueilla' (Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitea) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2009 ⁽³⁾ liitteessä II mainittuja maantieteellisiä alueita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta (EU) 2016/72, annettu 22 päivänä tammikuuta 2016, unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2016 sekä asetuksen (EU) 2015/104 muuttamisesta (EUVL L 22, 28.1.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellisasaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 216/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, muualla kuin Pohjois-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellisasaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 1).

3 artikla

TACit ja niiden jakaminen

Unionin kalastusalusten unionin vesillä tai erällä unionin ulkopuolisilla vesillä pyytämien syvänmeren lajien TACit, niiden jakaminen jäsenvaltioiden kesken sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset esitetään liitteessä.

4 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevat erityissäännökset

1. Tämän asetuksen mukainen kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

- a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot;
- b) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;
- c) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 ⁽²⁾ 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehtävät uudelleen jakamiset;
- d) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan nojalla sallittavat saaliiden lisäpurkamiset;
- e) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidätettävät määrät;
- f) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 ja 107 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.

2. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACia, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyttistä TACia, jollei tämän asetuksen liitteessä toisin säädetä.

5 artikla

Saaliiden ja sivusaaliiden aluksesta purkamista koskevat edellytykset

Niistä kalakannoista, joille on vahvistettu TACit, peräisin olevia kaloja saadaan pitää aluksella tai purkaa aluksesta ainoastaan, jos ne on pyydetty sellaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla, jolle on myönnetty kiintiö, jota ei ole käytetty loppuun.

6 artikla

Kieltäminen

Kielletään unionin kalastusaluksilta keltaroussin (*Hoplostethus atlanticus*) kalastus ICES-suuralueilla I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV sijaitsevilla unionin ja kansainvälisillä vesillä sekä kyseisellä alueella pyydetyn keltaroussin pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkaminen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1006/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille, asetusten (EY) 2847/93 ja (EY) 1627/94 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) 3317/94 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33).

7 artikla

Tietojen siirtäminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen kantojen purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan nojalla, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä esitettyjä kantojen koodeja.

8 artikla

Asetuksen (EU) 2016/72 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) 2016/72 liitteessä I A oleva sardellia ICES-suuralueilla IX ja X sekä unionin vesillä CECAF-alueella 34.1.1. (ANE/9/3411) koskeva merkintä seuraavasti:

Laji:	Sardelli <i>Engraulis encrasicolus</i>	Alue:	IX ja X; unionin vedet CECAF-alueella 34.1.1 (ANE/9/3411)
Espanja	7 174		
Portugali	7 826		
Unioni	15 000		
TAC	15 000		Varo-TAC

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017. Edellä olevaa 8 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MATEČNÁ

LIITE

Viittaukset kalastusalueisiin ovat viittauksia ICES-alueisiin, jollei toisin ilmoiteta.

1 OSA

Lajien ja lajiryhmien määrittely

1. Tämän liitteen 2 osassa olevassa luettelossa kalakannat mainitaan lajin tieteellisen nimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Syvänmerenhait on kuitenkin sijoitettu luettelon alkuun. Seuraavassa esitetään tämän asetuksen soveltamiseksi suomenkielisten nimien ja latinankielisten nimien vastaavuustaulukko:

Yleiskielinen nimi	Kolmikirjaiminen koodi	Tieteellinen nimi
Mustahuotrakala	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Limapää	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Lestikala	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Jäälestikala	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Pilkkupagelli	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Suomuturska	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. Tässä asetuksessa 'syvänmerenhaiilla' tarkoitetaan seuraavia lajeja:

Yleiskielinen nimi	Kolmikirjaiminen koodi	Tieteellinen nimi
Kissahait	API	<i>Apristurus</i> spp.
Kaulushai	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Nystypistinhai	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Ruskosusihai	CYO	<i>Centroscyrnus coelolepis</i>
Kuonosamettihai	CYP	<i>Centroscyrnus crepidater</i>
Tummavalohai	CFB	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Lattahai	DCA	<i>Deania calcea</i>
Leijahai	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Isovalohai	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Samettivalohai	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Pohjankissahai	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Kidushai	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Purjehai	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Veitsihammashai	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Holkeri	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

2 OSA

Vuotuiset kalastusmahdollisuudet (tonneina elopainoa)

Laji:	Syvänmerenhait		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla V, VI, VII, VIII ja IX (DWS/56789-)
Vuosi	2017	2018		
Unioni	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
				Varo-TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta

⁽¹⁾ Ainoastaan mustahuotrakalan kohdennetussa pitkäsiimakalastuksessa saaduille sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua.

Laji:	Syvänmerenhait		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueella X (DWS/10-)
Vuosi	2017	2018		
Portugali	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unioni	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
				Varo-TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta

⁽¹⁾ Ainoastaan mustahuotrakalan kohdennetussa pitkäsiimakalastuksessa saaduille sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua.

Laji:	Syvänmerenhait, <i>Deania hystricosa</i> ja <i>Deania profundorum</i>		Alue:	Kansainväliset vedet suuralueella XII (DWS/12INT-)
Vuosi	2017	2018		
Irlanti	0	0		
Espanja	0	0		
Ranska	0	0		
Yhdistynyt kuningaskunta	0	0		
Unioni	0	0		
TAC	0	0		
				Varo-TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta

Laji:	Syvänmerenhait	Alue:	unionin vedet CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 (DWS/F3412C)
--------------	----------------	--------------	--

Vuosi	2017	2018
Unioni	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾

Varo-TAC
Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta

⁽¹⁾ Ainoastaan mustahuotrakalan kohdennetussa pitkäsiimakalastuksessa saaduille sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua.

Laji:	Mustahuotrakala <i>Aphanopus carbo</i>	Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla I, II, III ja IV (BSF/1234-)
--------------	---	--------------	---

Vuosi	2017	2018
Saksa	3	3
Ranska	3	3
Yhdistynyt kuningaskunta	3	3
Unioni	9	9
TAC	9	9

Varo-TAC

Laji:	Mustahuotrakala <i>Aphanopus carbo</i>	Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla V, VI, VII ja XII (BSF/56712-)
--------------	---	--------------	---

Vuosi	2017	2018
Saksa	34	30
Viro	17	15
Irlanti	84	74
Espanja	168	148
Ranska	2 362	2 078
Latvia	110	97
Liettua	1	1
Puola	1	1
Yhdistynyt kuningaskunta	168	148
Muut	9 ⁽¹⁾	8 ⁽¹⁾
Unioni	2 954	2 600
TAC	2 954	2 600

Analyyttinen TAC

⁽¹⁾ Ainoastaan sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua tässä kiintiössä.

Laji:	Mustahuotrakala <i>Aphanopus carbo</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla VIII, IX ja X (BSF/8910-)	
Vuosi	2017	2018			
Espanja	10	9			
Ranska	26	23			
Portugali	3 294	2 965			
Unioni	3 330	2 997			
TAC	3 330	2 997		Analyttinen TAC	
Laji:	Mustahuotrakala <i>Aphanopus carbo</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet CECAF-alueella 34.1.2 (BSF/C3412-)	
Vuosi	2017	2018			
Portugali	2 488	2 189			
Unioni	2 488	2 189			
TAC	2 488	2 189		Varo-TAC	
Laji:	Limapääät <i>Beryx spp.</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV (ALF/3X14-)	
Vuosi	2017	2018			
Irlanti	9	9			
Espanja	63	63			
Ranska	17	17			
Portugali	182	182			
Yhdistynyt kuningaskunta	9	9			
Unioni	280	280			
TAC	280	280		Analyttinen TAC	

Laji: Lestikala <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Alue: Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla I, II ja IV (RNG/124-)	
Vuosi	2017	2018		
Tanska	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Saksa	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Ranska	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Unioni	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Varo-TAC	

⁽¹⁾ Jäälestikalan kohdennettu kalastus ei ole sallittua. Jäälestikalan (RHG/124-) sivusaaliit on luettava tähän kiintiöön. Ne voivat olla enintään 1 % kiintiöstä.

Laji: Lestikala <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Alue: Unionin ja kansainväliset vedet suuralueella III (RNG/03-)	
Vuosi	2017	2018		
Tanska	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Saksa	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ruotsi	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unioni	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC	

⁽¹⁾ Keltaroussin kohdennettua kalastusta ei saa harjoittaa ICES-alueella IIIa.

⁽²⁾ Jäälestikalan kohdennettu kalastus ei ole sallittua. Jäälestikalan (RHG/03-) sivusaaliit on luettava tähän kiintiöön. Ne voivat olla enintään 1 % kiintiöstä.

Laji: Lestikala <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Alue: Unionin ja kansainväliset vedet alueilla Vb, VI ja VII (RNG/5B67-)
Vuosi	2017	2018	
Saksa	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Viro	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Irlanti	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Espanja	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Ranska	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Liettua	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Puola	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Yhdistynyt kuningaskunta	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Muut	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Unioni	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Analyttinen TAC

⁽¹⁾ Enintään 10 % kustakin kiintiöstä voidaan kalastaa unionin ja kansainvälisillä vesillä suuralueilla VIII, IX, X, XII ja XIV (RNG/*8X14- lestikalan osalta; RHG/*8X14- jäälestikalan sivusaaliiden osalta).

⁽²⁾ Jäälestikalan kohdennettu kalastus ei ole sallittua. Jäälestikalan (RHG/5B67-) sivusaaliit on luettava tähän kiintiöön. Ne voivat olla enintään 1 % kiintiöstä.

⁽³⁾ Ainoastaan sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua.

Laji: Lestikala <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Alue: Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla VIII, IX, X, XII ja XIV (RNG/8X14-)
Vuosi	2017	2018	
Saksa	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Irlanti	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Espanja	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Ranska	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Latvia	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Liettua	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Puola	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Yhdistynyt kuningaskunta	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Unioni	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Analyttinen TAC

⁽¹⁾ Enintään 10 % kustakin kiintiöstä voidaan kalastaa unionin ja kansainvälisillä vesillä alueilla Vb, VI ja VII (RNG/*5B67- lestikalan osalta; RHG/*5B67- jäälestikalan sivusaaliiden osalta).

⁽²⁾ Jäälestikalan kohdennettu kalastus ei ole sallittua. Jäälestikalan (RHG/8X14-) sivusaaliit on luettava tähän kiintiöön. Ne voivat olla enintään 1 % kiintiöstä.

Laji:	Pilkkipagelli <i>Pagellus bogaraveo</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla VI, VII ja VIII (SBR/678-)
Vuosi	2017	2018		
Irlanti	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Espanja	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾		
Ranska	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾		
Muut	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Unioni	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		
TAC	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾	Analyyttinen TAC	

⁽¹⁾ Ainoastaan sivusaaliille. Kohdennettu kalastus ei ole sallittua tässä kiintiössä.

Laji:	Pilkkipagelli <i>Pagellus bogaraveo</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueella IX ⁽¹⁾ (SBR/09-)
Vuosi	2017	2018		
Espanja	137 ⁽²⁾	130 ⁽²⁾		
Portugali	37 ⁽²⁾	35 ⁽²⁾		
Unioni	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		
TAC	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾	Analyyttinen TAC	

⁽¹⁾ GFCM-alueen 37.1.1 saaliit kuitenkin ilmoitetaan (SBR/F3711). GECAF-alueen 34.1.11 saaliit kuitenkin ilmoitetaan (SBR/F34111).

⁽²⁾ Enintään 8 % tästä kiintiöstä voidaan kalastaa unionin ja kansainvälisillä vesillä suuralueilla VI, VII ja VIII (SBR/*678-).

Laji:	Pilkkipagelli <i>Pagellus bogaraveo</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueella X (SBR/10-)
Vuosi	2017	2018		
Espanja	5	5		
Portugali	507	507		
Yhdistynyt kuningaskunta	5	5		
Unioni	517	517		
TAC	517	517	Analyyttinen TAC	

Laji:	Suomuturska <i>Phycis blennoides</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla I, II, III ja IV (GFB/1234-)	
Vuosi	2017	2018			
Saksa	9	8			
Ranska	9	8			
Yhdistynyt kuningaskunta	15	13			
Unioni	33	29			
TAC	33	29	Analyyttinen TAC		

Laji:	Suomuturska <i>Phycis blennoides</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla V, VI ja VII (GFB/567-)
Vuosi	2017	2018		
Saksa	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Irlanti	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾		
Espanja	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾		
Ranska	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾		
Unioni	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾		
TAC	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾	Analyyttinen TAC	

⁽¹⁾ Enintään 8 % tästä kiintiöstä voidaan kalastaa unionin ja kansainvälisillä vesillä suuralueilla VIII ja IX (GFB/*89-).

Laji:	Suomuturska <i>Phycis blennoides</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla VIII ja IX (GFB/89-)
Vuosi	2017	2018		
Espanja	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾		
Ranska	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾		
Portugali	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unioni	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		
TAC	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		Analyyttinen TAC

⁽¹⁾ Enintään 8 % tästä kiintiöstä voidaan kalastaa unionin ja kansainvälisillä vesillä suuralueilla V, VI ja VII (GFB/*567-).

Laji:		Suomuturska <i>Phycis blennoides</i>		Alue:	Unionin ja kansainväliset vedet suuralueilla X ja XII (GFB/1012-)
Vuosi	2017	2018			
Ranska	9	8			
Portugali	40	36			
Yhdistynyt kuningaskunta	9	8			
Unioni	58	52			
TAC	58	52	Analyttinen TAC		

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2286,**annettu 15 päivänä joulukuuta 2016,****yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella 13 päivänä kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 d artiklan 1 kohdan,

on kuullut Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan verkkovierailuoperaattorit eivät saisi periä verkkovierailuasiakkailta missään jäsenvaltiossa mitään lisämaksuja kotimaan vähittäishintoihin nähden, kun kyseessä ovat säännellyt soitetut tai vastaanotetut verkkovierailupuhelut, säännellyt lähetetyt verkkovierailutextiviestit tai käytetyt säännellyt verkkovierailudatapalvelut, multimediatekstit mukaan luettuina, kohtuullisen käytön politiikan mukaisissa rajoissa. Kyseistä säännöstä sovelletaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 edellyttäen, että mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinoita koskevan ehdotuksen johdosta hyväksyttävä säädös on tullut sovellettavaksi tuohon päivään mennessä.
- (2) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 säädetään, että verkkovierailuoperaattori voi erityisissä ja poikkeuksellisissa olosuhteissa hakea kansalliselta sääntelyviranomaiseltaan lupaa soveltaa lisämaksua verkkovierailuasiakkaisiinsa. Tällaisen lupahakemuksen mukana on esitettävä kaikki tarpeelliset tiedot sen osoittamiseksi, että verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen puuttuessa operaattori ei pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä vaarantaa sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden.
- (3) Jotta voidaan varmistaa sellaisen politiikan yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa, jolla pyritään estämään verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö (ns. kohtuullisen käytön politiikka), sekä varmistaa lisämaksun perimistä koskevien lupien yhdenmukainen soveltaminen, on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kohtuullisen käytön politiikan soveltamista sekä menetelmiä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamaa hakemusta.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kohtuullisen käytön politiikan tavoitteena on estää verkkovierailuasiakkaita käyttämästä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen hinnalla vilpillisellä tai poikkeavalla tavalla, kuten käyttämällä tällaisia palveluja muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten, esimerkiksi käyttämällä tällaisia palveluja jatkuvasti. Täytäntöönpanotoimenpiteillä olisi varmistettava, etteivät verkkovierailuoperaattorit käytä mahdollisuutta soveltaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi verkkovierailun kohtuullisen käytön politiikkaa muissa tarkoituksissa sellaisten verkkovierailuasiakkaiden vahingoksi, jotka harjoittavat ajoittaista matkailua missä tahansa muodossa.
- (5) Kun verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut poistetaan unionissa, matkaviestintäpalvelujen käyttöön ulkomailla sovelletaan samoja hintaehdotuksia kuin kotimaassa (eli siinä maassa, josta asiakkaan liittymä on tilattu). Asetuksella (EU) N:o 531/2012 pyritään poistamaan kotimaanhintojen ja verkkovierailuun sovellettavien hintojen väliset erot kuluttajien matkustaessa ajoittain unionissa, jolloin matkaviestimiä voitaisiin käyttää ulkomailla

⁽¹⁾ EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10.

samalla tavoin kuin kotimaassa ("roam like at home", RLAH). Asetuksen säännöksillä ei ole kuitenkaan tarkoitus mahdollistaa pysyvää verkkovierailua unionissa, eli tilannetta, jossa sellaisesta jäsenvaltiosta tuleva asiakas, jossa kotimaisten matkaviestintäpalvelujen hinnat ovat korkeammat, ostaa palveluja sellaiseen jäsenvaltioon asettautuneilta operaattoreilta, jossa kotimaisten matkaviestintäpalvelujen hinnat ovat alhaisemmat, mutta jossa asiakas ei asu vakituisesti ja johon hänellä ei ole muita pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, käyttääkseen verkkovierailua pysyvästi ensin mainitun jäsenvaltion verkossa.

- (6) Säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen pysyvä käyttö sovellettavalla kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten saattaisi vääristää kilpailua, aiheuttaa hintojen korotuspainetta kotimaanmarkkinoilla ja heikentää investointikannustimia sekä kotimaanmarkkinoilla että vierailuverkon markkinoilla. Vierailuverkon markkinoilla vierailuverkon operaattoreiden olisi kilpailtava suoraan muiden sellaisten jäsenvaltioiden kotimaisten palveluntarjoajien kanssa, joissa hinnat, kustannukset ja sääntely- ja kilpailuolosuhteet voivat olla hyvin erilaiset, ja sellaisten verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinaehtojen pohjalta, jotka on asetettu lähelle kustannuksia ainoastaan ajoittaisen verkkovierailun helpottamiseksi. Kotiverkon operaattoreiden kannalta kotimaisten hintojen pysyvä käyttö verkkovierailun aikana voi johtaa siihen, että vierailuverkon operaattorit kieltävät tukkutasen verkkovierailupalvelut tai rajoittavat niitä, tai siihen, että kotiverkon operaattori tarjoaa rajoitettuja kotimaisia määriä tai soveltaa korkeampia kotimaisten palvelujen hintoja, millä on vastaava vaikutus kotiverkon operaattorin kykyyn palvella tavanomaisia kotimaisia asiakkaitaan sekä kotimaassa että ulkomailla.
- (7) On tarpeen vahvistaa selkeisiin ja yleisesti sovellettaviin periaatteisiin perustuvat täytäntöönpanosäännöt, jotka voivat kattaa ne moninaiset ja vaihtelevat tavat, joilla verkkovierailuasiakkaat harjoittavat ajoittaista matkailua, sen varmistamiseksi, ettei kohtuullisen käytön politiikka estä tällaisia asiakkaita saamasta täyttä hyötyä RLAH-periaatteen soveltamisesta. Jotta verkkovierailuoperaattori voisi soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, asiakkaan olisi tavallisesti katsottava matkailevan ajoittaisesti ulkomailla unionin alueella, kun kyseinen asiakas asuu vakinaisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai hänellä on kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja hän käyttää säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
- (8) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kohtuullisen käytön politiikan olisi annettava verkkovierailuoperaattorin asiakkaille mahdollisuus kuluttaa operaattorin kotimaisten hinnoittelumallien mukaisen määrän säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla.
- (9) Tämä asetus ei saisi rajoittaa verkkovierailuoperaattoreiden mahdollisuutta tarjota eikä verkkovierailuasiakkaiden mahdollisuutta nimenomaisesti valita vaihtoehtoinen verkkovierailuhinta asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisesti, mihin voi sisältyä käyttöä koskevia sopimusehtoja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen mukaisesti vahvistetun kohtuullisen käytön politiikan piiriin.
- (10) Jotta voitaisiin varmistaa, ettei säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja käytetä sellaisella vilpillisellä tai poikkeavalla tavalla, joka ei liity asiakkaan ajoittaiseen matkailuun sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa asiakas asuu tai johon hänellä on pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua jäsenvaltion alueella, verkkovierailuoperaattoreiden voi olla tarpeellista määritellä verkkovierailuasiakkaidensa vakituinen asuinpaikka tai tällaisen pysyvän yhteyden olemassaolo. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden tavanomaiset todistusmuodot sekä vilpillisen tai poikkeavan käytön koettu riskitaso, verkkovierailuoperaattorin olisi voitava määritellä asuinpaikasta esitettävä riittävä näyttö siten, että kansallinen sääntelyviranomainen valvoo asiakirjoista aiheutuvan kokonaistaakan oikeasuhteisuutta ja sen asianmukaisuutta kansallisessa toimintaympäristössä. Yksittäisten käyttäjien osalta tällaisena näyttönä voisi toimia asiakkaan tekemä ilmoitus, sellaisen voimassa olevan asiakirjan esittäminen, joka todistaa asiakkaan asuinjäsenvaltion, asiakkaan muita verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tarjottuja palveluja varten käyttämän postiosoitteen tai laskutusosoitteen ilmoittaminen, kolmannen asteen oppilaitoksen todistus ilmoittautumisesta kokopäiväisiin opintoihin, todistus rekisteröitymisestä paikallisiin äänestysluetteluihin tai todistus kunnallisveron maksamisesta. Yritysasiakkaiden osalta näyttönä voisi toimia dokumentaatio, joka koskee yrityksen perustamispaikkaa tai asettautumisaikaa, sen tärkeimmän taloudellisen toiminnan tosiasiallista suorituspaikkaa tai pääasiallista paikkaa, jossa tietyn SIM-kortin käyttäjiksi yksilöidyt työntekijät suorittavat tehtäviään. Sellaiset pysyvät yhteydet jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, voivat johtua kokoaikaisesta ja pysyvästä työsuhteesta, mukaan lukien rajatyöntekijöiden työsuhteet; kestävästä sopimussuhteesta, jotka edellyttävät itsenäisen ammatinharjoittajan vastaavan tasoisista fyysistä läsnäoloa; osallistumisesta kokopäiväisiin toistuviin opintokursseihin; tai muista tilanteista, kuten lähetettyjen työntekijöiden tai eläkeläisten tilanteista, kun niihin liittyy vastaava läsnäolo jäsenvaltion alueella.

- (11) Kun verkkovierailuoperaattori pyytää tietyn sopimuksen tekemisen jälkeen esittämään näyttöä vakituisesta asumisesta tai muista sellaisista pysyvistä yhteyksistä jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, sen olisi rajattava tällaiset pyynnot ainoastaan olosuhteisiin, joissa laskutustarkoituksia varten kerättävät tiedot näyttäisivät viittaavan vilpilliseen tai poikkeavaan käyttöön, joka ei liity ajoittaiseen matkailuun. Pyydettyyn näyttöön pitäisi sisältyä ainoastaan se mikä on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista, jotta asiakkaan sidos verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon voidaan vahvistaa. Asiakkaita ei pitäisi vaatia esittämään dokumentaatiota siitä, että he ovat noudattaneet kohtuullisen käytön politiikan ehtoja, jos tähän ei ole perusteita. Erityisesti ei pitäisi vaatia tällaisen dokumentaation toistuvaa esittämistä, joka ei liity vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden riskiperusteiseen arviointiin.
- (12) Jotta asiakkaat voisivat kuluttaa operaattorin kotimaisten hinnoittelumallien mukaisen määrän säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla, verkkovierailuoperaattorin ei pitäisi yleisenä sääntönä asettaa verkkovierailuasiakkaan käytettävissä oleville matkaviestintäpalvelujen määriille mitään rajaa kotimaisten rajan lisäksi, kun kyseinen asiakas matkustaa ajoittain unionin alueella. Näihin kotimaisiin rajoihin olisi sisällyttävä hinnoittelumallin kotimaista käyttöä koskeva sovellettava kohtuullisen käytön politiikka.
- (13) Joissain kotimaisissa hinnoittelumalleissa, joita jäljempänä kutsutaan avoimiksi datapaketeiksi, datan kulutus voi olla rajoittamatonta tai niissä voidaan tarjota datamääriä alhaisella implisiittisellä kotimaisella yksikkö hinnalla suhteessa asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitettuun säänneltyyn tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintaan. Jos tällaisiin avoimiin datapaketteihin ei liity mitään turvarajaa poikkeuksellisten datamäärien varalta, tällaisia hinnoittelumalleja käytetään muita hinnoittelumalleja todennäköisemmin järjestelmällisessä jälleenmyynnissä henkilöille, jotka eivät asu verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella. Tällainen avointen datapakettien vilpillinen tai poikkeava käyttö verkkovierailujen yhteydessä voi lisäksi johtaa näiden hinnoittelumallien poistumiseen kotimaanmarkkinoilta tai näiden hinnoittelumallien mukaisesti tapahtuvan verkkovierailun rajoittamiseen kotimaisten käyttäjien tappioksi ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 tavoitteen vastaisesti. Tämä riski on huomattavasti pienempi äänipuhelu- ja tekstiviestipalveluissa, sillä näihin palveluihin kohdistuu suurempia fyysisiä tai ajallisia rajoituksia, ja niiden tosiasiallinen käyttö on pysynyt vakaana tai ollut laskusuunnassa viime vuosina. Tämä ei rajoita operaattoreiden oikeutta toteuttaa toimenpiteitä puuttuakseen petollisesta toiminnasta johtuviin verkkovierailuäänipuhelu- ja -tekstiviestipalvelujen erittäin epätyypillisiin käyttötapoihin. Vaikka on tarpeellista tarjota lisäsuojaa sitä kasvavaa riskiä vastaan, että säänneltyjä vähittäistason verkkovierailudatapalveluja käytetään avoimissa datapaketeissa vilpillisesti sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla, ajoittain unionin alueella matkustavan kotimaisen asiakkaan olisi kuitenkin voitava kuluttaa tällaisten palvelujen vähittäismyymintääriä, jotka ovat kaksi kertaa suuremmat kuin määrät, jotka voidaan ostaa verkkovierailudatapalvelujen tukkutason enimmäishintaan rahamäärällä, joka on yhtä suuri kuin kotimaan hinnoittelumallin mukainen matkaviestintäosan kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a koko kyseiseltä laskutusjaksolta. Tämä vastaa määrää, joka on yhdenmukainen kyseessä olevan kotimaisen hinnoittelumallin kanssa, sillä se mukautuu kyseessä olevan hinnoittelumallin mukaiseen kotimaiseen vähittäishintaan, ja sitä voidaan siksi soveltaa avointen datapakettien tapauksessa, myös silloin kun ne on yhdistetty paketiiksi muiden matkaviestintään vähittäispalvelujen kanssa. Kertoimen kaksi soveltaminen vastaa riittävällä tavalla sitä, että operaattorit neuvottelevat usein verkkovierailudatapalvelujen tukkuhinnat sovellettavaa enimmäishintaa alhaisemmiksi, sekä sitä, että kuluttajat eivät useinkaan kuluta kokonaan hinnoittelumalliinsa sisältyvää datamäärää. Tässä suhteessa läpinäkyvyys asiakkaiden suuntaan noudattamalla asetuksen (EU) N:o 531/2012 säännöksiä, joiden mukaan verkkovierailuoperaattorin on lähetettävä verkkovierailuasiakkaalle ilmoitus, kun säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen käyttöön sovellettavan kohtuullisen käytön määrä on kokonaan kulutettu. Ilmoituksessa on ilmoitettava lisämaksu, jota sovelletaan verkkovierailuasiakkaan mahdolliseen kohtuullisen käytön ylittävään säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen kulutukseen.
- (14) Jotta voitaisiin varautua riskiin, että ennalta maksettuja liittymiä, joihin ei sisälly pitkäaikaista sitoutumista, käytetään ainoastaan pysyvää verkkovierailua varten, verkkovierailuoperaattorilla olisi oltava oikeus, vaihtoehtona näytön vaatimiselle asumisesta tai sellaisista pysyvistä yhteyksistä verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, rajoittaa ennalta maksetun liittymän avulla tapahtuva säänneltyjen vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen käyttö sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla määriin, jotka voidaan ostaa verkkovierailudatapalvelujen tukkutason enimmäishintaan jäljellä olevalla rahamäärällä ilman alv:a, joka kyseisessä ennalta maksetussa liittymässä on käytettävissä verkkovierailupalvelujen kulutushetkellä.
- (15) Verkkovierailuoperaattorin pitäisi pystyä toteuttamaan toimenpiteitä havaitakseen ja estääkseen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten. Samaan aikaan verkkovierailuasiakkaita olisi suojeltava toimenpiteiltä, jotka voivat millään tavoin haitata heidän mahdollisuuksiaan käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain ulkomailta unionin alueella.

Toimenpiteiden, joilla pyritään havaitsemaan ja estämään säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö kotimaisten palvelujen hinnalla, olisi oltava yksinkertaisia ja läpinäkyviä, ja niiden olisi minimoitava verkkovierailuasiakkaille aiheutuva hallinnollinen taakka samoin kuin liialliset ja tarpeettomat varoitukset. Yhdenmukaisesti vaatimuksen kanssa, joka edellyttää asumista tai sellaisia pysyviä yhteyksiä verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, indikaattoreiden, jotka vahvistavat vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden, olisi perustuttava sellaisiin käyttötottumuksiin liittyviin objektiivisiin kriteereihin, jotka osoittavat, ettei asiakas oleskele pääsääntöisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai ettei kyseessä ole pääsääntöisesti kotimaan matkaviestintäpalvelujen kotimainen käyttö. Tällaiset objektiiviset indikaattorit on lähtökohtaisesti määritettävä tietyltä ajalta. Tämän ajan olisi oltava riittävän pitkä ja vähintään neljä kuukautta, jotta verkkovierailuasiakkaat voivat kuluttaa vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain unionin alueella ennakoitavissa olevalla tavalla. Raja-alueilla tapahtuva tahaton verkkovierailu ei saisi vaikuttaa kielteisesti indikaattoreihin, jotka koskevat oleskelua verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa. Tässä suhteessa sekä tahattomien verkkovierailijoiden että rajatyöntekijöiden tilanne olisi otettava huomioon katsomalla, että objektiivisia indikaattoreita sovellettaessa kirjautuminen verkkovierailuoperaattorin verkkoon milloin tahansa tietyn päivän aikana tarkoittaa, että asiakas oleskelee kotimaassa kyseisenä päivänä. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden olisi myös annettava asiakkaille riittävästi tietoja, jotta he voisivat aktiivisesti ehkäistä tahattomat verkkovierailutilanteet. Oleskelu ja kulutus unionin ulkopuolella ei saisi vaikuttaa kielteisesti verkkovierailuasiakkaan mahdollisuuksiin hyödyntää RLAH-palveluja unionissa, sillä niiden ei voida katsoa olevan indikaattoreita riskistä, että kuluttaja käyttää verkkovierailupalveluja sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa muussa tarkoituksessa kuin matkustaessaan ajoittain unionin alueella. Tällainen oleskelu ja kulutus olisi laskettava kotimaiseksi objektiivisia indikaattoreita sovellettaessa. Verkkovierailuoperaattori voi tukeutua myös muuhun selkeään näyttöön säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisestä tai poikkeavasta käytöstä kotimaisten palvelujen hinnalla, kuten siihen, ettei tilausta käytetä juuri lainkaan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa vaan pääasiassa verkkovierailujen yhteydessä, tai siihen, että sama asiakas käyttää useita liittymiä peräjälkeen verkkovierailujen yhteydessä.

- (16) Niiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 säännösten mukaisesti, jotka koskevat avoimuuden turvaamista verkkovierailupalvelujen käytössä, sekä sähköisen viestinnän alan sopimuksia koskevien sääntöjen mukaisesti sopimuslausekkeet, joissa määrätään kohtuullisen käytön politiikasta, olisi annettava selkeästi tiedoksi asiakkaille ennen kuin niitä aletaan soveltaa. Verkkovierailuoperaattorin olisi ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän asetuksen mukaisesti soveltamastaan kohtuullisen käytön politiikasta.
- (17) Liikenne- ja paikkatietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (¹) säännöksiä. Erityisesti direktiivin 6 artiklassa annetaan verkkovierailuoperaattorille mahdollisuus käsitellä tilaajalaskutusta tai yhteenliittämismaksuja varten tarvittavia liikennetietoja. Se, että verkkovierailuoperaattori soveltaa toimenpiteitä, joilla pyritään havaitsemaan ja estämään säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillinen tai poikkeava käyttö kotimaisten palvelujen hinnalla, ei saisi johtaa sellaiseen henkilön tunnistamisen mahdollistavien asiakastietojen, liikenne- ja paikkatiedot mukaan lukien, tallentamiseen eikä automaattiseen käsittelyyn, joka ei liity vilpillisen tai poikkeavan käytön havaitsemiseen ja estämiseen tai on suhteetonta tätä tarkoitusta varten.
- (18) Verkkovierailuoperaattorin olisi erityisesti pystyttävä havaitsemaan ja estämään se, että kolmannet osapuolet hyödyntävät RLAH-liikennettä tukku- tai vähittäistason sopimusehtojen vastaisesti käyttääkseen hyväksi hintaeroja ja saadakseen taloudellista etua myynnistä asiakkaille, jotka eivät asu vakituisesti verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole muita pysyviä yhteyksiä tähän jäsenvaltioon. Kun verkkovierailuoperaattorilla on objektiivista ja perusteltua näyttöä tällaisesta järjestelmällisestä vilpillisestä toiminnasta, operaattorin olisi ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle todisteet, joista järjestelmällinen väärinkäyttö käy ilmi, sekä toimenpiteet, jotka on toteutettu taustalla olevan sopimuksen kaikkien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi, viimeistään silloin, kun toimenpide toteutetaan.
- (19) Erityistapauksissa, joissa operaattorilla on tietyn verkkovierailuasiakkaan käyttötottumuksista perusteltua näyttöä, jonka perusteella vaikuttaa todennäköiseltä, että säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja on käytetty vilpillisesti tai poikkeavasti kotimaisten palvelujen hinnalla muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten huolimatta siitä, että kyseinen asiakas on esittänyt kirjalliset todisteet asuinpaikasta tai muista pysyvistä yhteyksistä, operaattorin olisi ensin varoitettava asiakasta riskistä, että häneltä aletaan periä verkkovierailujen lisämaksuja. Objektiiviset kriteerit, joita voidaan käyttää vilpillisen tai poikkeavan käytön todennäköisyyden vahvistavina indikaattoreina, olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti etukäteen sopimuksessa.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (20) Verkkovierailuoperaattorin mahdollisuus soveltaa lisämaksuja ei rajoita sellaisia oikeasuhteisia toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa unionin oikeuden mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla tapauksessa, jossa asiakas on tietoisesti antanut virheellisiä tietoja varmistaakseen, että taustalla olevan sopimuksen kaikki ehdot täyttyvät.
- (21) Kohtuullisen käytön politiikkaa soveltavien verkkovierailuoperaattoreiden olisi otettava käyttöön läpinäkyvät, yksinkertaiset ja tehokkaat menettelyt asiakkaiden tekemien kyseisen politiikan soveltamista koskevien valitusten käsittelemiseksi. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaan verkkovierailuasiakkaiden olisi joka tapauksessa voitava turvautua tuomioistuimen ulkopuoliseen riitojenratkaisuelimeen, jonka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY⁽²⁾ 34 artiklan mukaisesti ratkaistava oikeudenmukaisesti ja nopeasti asiakkaiden ja verkkovierailuoperaattoreiden väliset ratkaisemattomat riidat, jotka johtuvat kohtuullisen käytön politiikan soveltamisesta.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on tiiviisti seurattava ja valvottava kohtuullisen käytön politiikan soveltamista sen varmistamiseksi, ettei kotimaan operaattoreiden soveltama kohtuullisen käytön politiikka vaaranna RLAH-palvelun saatavuutta asiakkaille. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että verkkovierailuasetuksessa asetettuja velvoitteita on rikottu, sillä on valtuudet vaatia tällaisen rikkomisen välitöntä lopettamista.
- (23) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa voimassa oleviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka perustuvat unionin oikeuteen tai unionin oikeuden mukaiseen kansalliseen lainsäädäntöön. Tämä koskee erityisesti loppukäyttäjien oikeutta käyttää sähköisiä matkaviestintäverkkoja ja -palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa riippumatta heidän kansallisuudestaan tai asuinpaikastaan unionissa; kansallisia sääntöjä, joissa vaaditaan henkilöllisyyden todistamista tai muita kirjallisia todisteita SIM-kortin hankkimiseksi tai muun tällaisia verkkoja tai palveluja koskevan tilauksen tekemiseksi; mahdollisia kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat palvelun tai etukäteismaksun jatkuvuutta tietyllä numerolla tai SIM-kortilla; sekä sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien oikeutta soveltaa kansallisen lainsäädännön mukaisia asianmukaisia toimenpiteitä petosten torjumiseksi.
- (24) Koska verkkovierailun käyttötavat vaihtelevat eri vuodenaikoina, verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemät hakemukset, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyysvarmistamiseksi, olisi arvioitava vähintään 12 kuukauden ajanjakson kattavien liikennetietojen pohjalta. Liikennemäärän laskemiseksi vuoden ajalta verkkovierailuoperaattorilla olisi oltava oikeus käyttää liikenneennusteita. Näiden ennusteiden olisi perustuttava tosiasiallisiin tietoihin, kuten verkkovierailupalvelujen tosiasiallisiin käyttötietoihin, tosiasiallisesta kotimaisesta käytöstä ekstrapoloituun verkkovierailupalvelujen käyttöön ja RLAH-hinnoittelumalleja käyttävien verkkovierailuasiakkaiden merkittävän osan tosiasiallisesta verkkovierailupalvelujen käytöstä ekstrapoloituun kaikkien asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 a artiklan mukaisten RLAH-sääntöjen piiriin kuuluvien verkkovierailuasiakkaiden käyttöön. Kun kansalliset sääntelyviranomaiset arvioivat eri hakijoiden esittämiä hakemuksia, jotka koskevat kestävyteen liittyvää poikkeusta, niiden olisi varmistettava, että oletukset, joita hakemuksissa käytetään ennustettujen määrien johtamiseen, ovat yhdenmukaisia, ottaen asianmukaisesti huomioon merkitykselliset erot hakijoiden markkina-asemassa ja asiakaspohjassa.
- (25) Kustannus- ja tulotietojen, joilla tuetaan verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyysvarmistamiseksi, olisi perustuttava liikekirjanpitoon, ja tietoja voidaan mukauttaa liikennemääräennusteiden mukaisesti. Poikkeamat liikekirjanpitoon perustuvista kustannusennusteista olisi sallittava ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden tueksi voidaan esittää näyttöä hakemuksen tekohtekellä jo tehdyistä rahoitussitoumuksista.
- (26) Olisi laadittava yhdenmukainen menetelmä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten ja tulojen määrittämiseksi, jotta voidaan arvioida yhdenmukaisesti verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemiä hakemuksia, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyysvarmistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EUVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/136/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 11).

- (27) Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyy kaksi yleistä kustannuslajia: kustannukset, jotka aiheutuvat verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta vierailuverkoilta epätasapainoisessa liikenteessä, sekä muut verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset. Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kustannukset, jotka aiheutuvat verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta vierailuverkoilta epätasapainoisessa liikenteessä, katetaan tukkutason todellisilla verkkovierailuhinnoilla sovellettuina määriin, joiden verran verkkovierailuoperaattorin ulospäin suuntautuva verkkovierailuliikenne ylittää sen sisäänpäin suuntautuvan verkkovierailuliikenteen. Sellaisten verkkovierailuoperaattoreiden tapauksessa, jotka ostavat kotimaassa tukkutason käyttöoikeuden toiselta verkkovierailuoperaattorilta (kuten matkaviestinvirtuaaliverkko-operaattorit), verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat kustannukset voivat olla ensin mainitulla suuremmat kuin jälkimmäisellä, kun kotimaisen isäntäverkon operaattori laskuttaa kotimaisen tukkutason käyttöoikeuden ostavalta verkkovierailuoperaattorilta verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeudesta korkeamman hinnan kuin minkä se on neuvotellut itselleen vierailuverkon operaattoreilta ja/tai verkkovierailuun liittyvien palvelujen tarjoamisesta. Tällaiset verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset voivat johtaa siihen, että verkkovierailupalvelujen kotimaisia tukkutason käyttöoikeuksia ostavat verkkovierailuoperaattorit hakevat todennäköisemmin lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava tämä näkökohta asianmukaisesti huomioon arvioidessaan tällaisia hakemuksia.
- (28) Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvät muut verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset ovat yhteisiä verkkovierailupalvelujen tarjonnassa unionin sisällä ja EU:n ulkopuolisissa maissa ja jotkin niistä ovat yhteisiä myös verkkovierailupalvelujen tukku- ja vähittäistarjonnassa. Sellaista verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta varten, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, nämä yhteiset kustannukset olisi kohdennettava vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen unionissa, ja kun kyse on verkkovierailupalvelujen tukku- ja vähittäistarjonnan yhteisistä kustannuksista, sisäänpäin ja ulospäin suuntautuvien verkkovierailutulojen yleisen suhteen mukaisesti.
- (29) Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvät kustannukset voitaisiin laskea myös siten, että niihin sisältyy osa yhteisistä kustannuksista, jotka aiheutuvat matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta yleensä, edellyttäen, että laskelma vastaa suhdetta, jota käytetään kaikkien muiden matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta saatavien tulojen kohdentamiseen tällaisiin palveluihin.
- (30) Kun määritetään säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavia tuloja, verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemissä hakemuksissa, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, olisi otettava täysimääräisesti huomioon kaikki vierailujäsenvaltiosta peräisin olevat vähittäismyyntitulot, jotka on laskutettu suoraan matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta, kuten kohtuullisen käytön politiikan mukaiset määrät ylittävästä liikenteestä tai vaihtoehtoisista säännellyistä verkkovierailupalveluista saatavat tulot sekä mikä tahansa muu yksikköveloitus tai muu maksu, joka aiheutuu matkaviestinnän vähittäispalvelujen käytöstä vierailujäsenvaltiossa.
- (31) Koska säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja tarjotaan sovellettavin kotimaisin ehdoin, niiden pitäisi nähdä tuottavan osan tuloista, joita saadaan kotimaisten matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjonnasta perittävistä kiinteistä kausimaksuista. Ne olisi siksi otettava huomioon, kun verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, arvioidaan tässä asetuksessa vahvistetun menetelmän mukaisesti. Tätä varten kustakin matkaviestinnän vähittäispalvelusta saatavat tulot olisi kohdennettava käyttäen avainta, joka heijastaa eri matkaviestintäpalvelujen liikenteen välistä suhdetta painotettuna yksikkökohtaisten keskimääräisten tukkutason verkkovierailuhintojen välisen suhteen mukaisesti.
- (32) Jotta verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen, joka saadaan vähentämällä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjonnan kustannukset vastaavista tuloista, katsottaisiin johtavan operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, tämän katteen olisi oltava negatiivinen vähintään määrän, joka luo tunnetun vaikutuksen riskin kotimaan hintojen kehitykseen. Erityisesti jotta verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen nettokatteen katsottaisiin luovan tällaisen riskin, sen olisi edustettava vähintään huomattavaa osuutta muiden matkaviestintäpalvelujen tarjoamisesta saatavista kokonaistuloista ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia.
- (33) Vaikka verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate edustaisi huomattavaa osuutta muiden matkaviestintäpalvelujen tarjoamisen kokonaiskatteesta, erityiset olosuhteet, kuten kilpailun taso kotimaan markkinoilla, tai hakijan erityispiirteet voisivat edelleen sulkea pois tunnetun vaikutuksen riskin kotimaan hintojen kehitykseen.

- (34) Verkkovierailuoperaattorin olisi asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemässään hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyysvarmistamiseksi, arvioitava RLAH-palvelujen tarjoamisesta aiheutuvia tappioita ja vastaavia lisämaksun soveltamista koskevia järjestelyjä, jotka ovat tarpeen tappioiden kattamiseksi, ottaen huomioon sovellettavat tukkutason enimmäishinnat.
- (35) Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi voitava myöntää lupa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua ensimmäisestä päivästä, josta lähtien verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamista unionissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti. Tätä varten tällaisen hakemuksen tekemistä harkitsevan verkkovierailuoperaattorin ja kansallisen sääntelyviranomaisen välinen yhteydenpito ja asiaan liittyvien tietojen ja asiakirjojen toimittaminen on mahdollista ennen edellä tarkoitettua ajankohtaa.
- (36) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti kansallisen sääntelyviranomaisen olisi annettava verkkovierailujen lisämaksun soveltamista koskeva lupa 12 kuukaudeksi. Luvan uusimiseksi verkkovierailuoperaattorin olisi saatettava tiedot ajan tasalle ja toimitettava ne kansalliselle sääntelyviranomaiselle 12 kuukauden välein asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (37) Kun otetaan huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuudet seurata tiiviisti kohtuullisen käytön politiikan soveltamista ja verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyttä koskevien toimenpiteiden toteuttamista sekä raportoida vuosittain komissiolle asiaankuuluvien säännösten soveltamisesta, tässä asetuksessa olisi määriteltävä vähimmäistiedot, jotka viranomaisten olisi kerättävä ja toimitettava komissiolle, jotta se voi seurata tämän asetuksen soveltamista.
- (38) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan komission on tarkasteltava tätä täytäntöönpanosäädöstä säännöllisesti uudelleen markkinakehityksen pohjalta.
- (39) Viestintäkomitea ei ole antanut lausuntoa.
- (40) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava tällaisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeus henkilötietojen suojaan, ilmaisunvapaus ja elinkeinonvapaus. Kaikessa tämän asetuksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi kunnioitettava perusoikeuksia, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaista oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja oikeutta henkilötietojen suojaan, ja sen on tapahduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾, direktiivin 2002/58/EY sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2006/24/EY⁽²⁾ ja 2009/136/EY Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽³⁾ mukaisesti. Palveluntarjoajien on erityisesti varmistettava, että kaikki tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on tarpeellista ja oikeasuhteista käsittelyn tavoitteen saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joilla pyritään varmistamaan kohtuullisen käytön politiikan yhdenmukainen soveltaminen; asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan mukaan verkkovierailuoperaattorit voivat soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutukseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/24/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

2. Lisäksi siinä vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat
 - a) verkkovierailuoperaattoreiden asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemiä hakemuksia, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi;
 - b) menetelmää, jota kansallisten sääntelyviranomaisten on sovellettava arvioidessaan, onko verkkovierailuoperaattori osoittanut, ettei se pysty kattamaan säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 määritelmiä.
2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'pysyvillä yhteyksillä' jäsenvaltioon sellaista oleskelua jäsenvaltion alueella, joka johtuu kokoaikaisesta ja pysyvästä työsuhteesta, mukaan lukien rajatyöntekijöiden työsuhteet; kestävästä sopimussuhteesta, jotka edellyttävät itsenäisen ammatinharjoittajan vastaavantasosta fyysistä läsnäoloa; osallistumisesta kokopäiväisiin toistuviin opintokursseihin; tai muista tilanteista, kuten lähetettyjen työntekijöiden tai eläkeläisten tilanteista, kun niihin liittyy vastaava läsnäolo jäsenvaltion alueella;
 - b) 'matkaviestinnän vähittäispalveluilla' loppukäyttäjille tarjottavia yleisiä matkaviestintäpalveluja, mukaan lukien äänipuhelu-, tekstiviesti- ja datapalvelut;
 - c) 'avoimella datapaketilla' yhden tai useamman matkaviestinnän vähittäispalvelun tarjoamista koskevaa hinnoittelumallia, jossa ei rajoiteta kiinteään kausimaksuun sisältyvien matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen määrää tai jossa matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kotimainen yksikköhinta, joka saadaan jakamalla koko laskutusjaksoa vastaava matkaviestintäpalvelujen kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a kotimaassa käytettävissä olevalla matkaviestinnän vähittäisdatapalvelujen kokonaismäärällä, on alhaisempi kuin asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitettu säännelty tukkutaso verkkovierailupalvelujen enimmäishinta;
 - d) 'ennalta maksetulla hinnoittelumallilla' hinnoittelumallia, jossa matkaviestinnän vähittäispalveluja tarjotaan vähentämällä yksikkökohtaisesti saldoa, jonka asiakas on antanut operaattorin käyttöön ennen kulutusta, ja jonka mallin asiakas voi peruuttaa seuraamuksitta kun saldo tai kausi on kulunut loppuun;
 - e) 'vierailujäsenvaltiolla' muuta jäsenvaltiota kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiota;
 - f) 'matkaviestintäpalvelujen katteella' muiden matkaviestintäpalvelujen kuin unionissa tarjottavien vähittäistason verkkovierailupalvelujen myynnistä saatavia tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, eli pois lukien vähittäistason verkkovierailupalvelujen kustannukset ja tulot;
 - g) 'ryhmällä' emoyritystä ja sen kaikkia tytäryrityksiä, jotka ovat sen määräysvallassa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ tarkoitetulla tavalla.

II JAKSO

KOHTUULLISEN KÄYTÖN POLITIIKKA

3 artikla

Perusperiaate

1. Verkkovierailuoperaattorin on tarjottava säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla verkkovierailuasiakkaalleen, jotka asuvat vakinaisesti kyseisen verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla on kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, kun asiakkaat matkustavat ajoittain unionin alueella.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

2. Kohtuullisen käytön politiikkaan, jota verkkovierailuoperaattori soveltaa säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön estämiseksi, sovelletaan 4 ja 5 artiklassa säädettyjä ehtoja, ja sillä on varmistettava, että kaikilla tällaisilla verkkovierailuasiakkailla on mahdollisuus käyttää säännelyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja kotimaisten palvelujen hinnalla matkustaessaan ajoittain unionin alueella samoin ehdoin kuin jos tällaisia palveluja kulutettaisiin kotimaassa.

4 artikla

Kohtuullinen käyttö

1. Kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi verkkovierailuoperaattori voi pyytää verkkovierailuasiakkaitaan esittämään todisteen vakituisesta asumisesta verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai muista sellaisista pysyvistä yhteyksistä kyseiseen jäsenvaltioon, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella.

2. Avoimen datapaketin tapauksessa verkkovierailuasiakkaan on voitava kuluttaa ajoittain unionissa matkustaessaan vähittäistason verkkovierailudatapalveluja kotimaisella vähittäishinnalla määrä, joka on vähintään kaksi kertaa suurempi kuin määrä, joka saadaan jakamalla kyseisen avoimen datapaketin koko laskutusjaksoa vastaava kotimainen kokonaisvähittäishinta ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisen kotimaisen käyttörajan soveltamista.

Kun matkaviestinnän vähittäispalveluja myydään pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, datapaketin kotimainen kokonaisvähittäishinta määritetään 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tämän kohdan soveltamiseksi ottamalla huomioon hinta, jota sovelletaan paketin matkaviestinnän vähittäispalveluja koskevan osan erilliseen myyntiin, ilman alv:a, jos kyseinen hinta on saatavilla, tai hinta, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

3. Ennalta maksetun hinnoittelumallin tapauksessa, vaihtoehtona 1 kohdassa säädetylle kohtuullisen käytön politiikkaa koskevalle vaatimukselle, verkkovierailuoperaattori voi rajoittaa unionissa kotimaisella vähittäishinnalla kulutettavien vähittäistason verkkovierailudatapalvelujen kulutuksen määrään, jotka vastaa vähintään määrää, joka saadaan jakamalla verkkovierailun alkamishetkellä käytettävissä olevan ja asiakkaan jo operaattorille maksaman jäljellä olevan saldon kokonaismäärä ilman alv:a asetuksen (EU) N:o 531/2012 12 artiklassa tarkoitetulla säännellyllä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishinnalla.

4. Kun verkkovierailuoperaattori käsittelee liikennetietoja direktiivin 2002/58/EY 6 artiklan mukaisesti estääkseen sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön, se voi soveltaa tasapuolisia, kohtuullisia ja oikeasuhteisia valvontamekanismeja, jotka perustuvat objektiivisiin indikaattoreihin sellaisen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskistä, joka ei ole enää ajoittaista matkailua unionin alueella.

Objektiivisiin indikaattoreihin voi sisältyä toimenpiteitä sen määrittämiseksi, onko asiakkaan kotimainen kulutus hallitsevaa verkkovierailupalvelujen kulutukseen nähden tai oleskeleeko asiakas pääsääntöisesti kotimaassa eikä muissa unionin jäsenvaltioissa.

Sen varmistamiseksi, ettei ajoittaista matkailua harjoittaville verkkovierailuasiakkaille anneta tarpeettomasti tai liiallisesti 5 artiklan 4 kohdan mukaisia varoituksia, verkkovierailuoperaattoreiden, jotka soveltavat tällaisia toimenpiteitä verkkovierailupalvelun vilpillisen tai poikkeavan käytön riskin havaitsemiseksi, on tarkasteltava näitä oleskeluun ja kulutukseen liittyviä indikaattoreita kumulatiivisesti ja vähintään neljän kuukauden jaksolta.

Verkkovierailuoperaattorin on määriteltävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtävissä sopimuksissa, mihin matkaviestinnän vähittäispalveluun tai -palveluihin kulutusindikaattori liittyy, sekä tarkastelujakson vähimmäiskesto.

Joko sitä, että verkkovierailuasiakkaan kulutus tapahtuu pääasiassa kotimaassa, tai sitä, että verkkovierailuasiakas oleskelee pääsääntöisesti kotimaassa määritellyn tarkastelujakson aikana, on pidettävä näyttönä siitä, että säännelyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö ei ole vilpillistä eikä poikkeavaa.

Toisen, kolmannen ja viidennen alakohdan soveltamiseksi jokainen päivä, jona verkkovierailuasiakas kirjautuu kotimaan verkkoon, on laskettava päiväksi, jona kyseinen asiakas oleskelee kotimaassa.

Muihin objektiivisiin indikaattoreihin riskistä, että sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavia säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja käytetään vilpillisesti tai poikkeavasti, voivat sisältyä ainoastaan seuraavat:

- a) jokin SIM-kortti on pitkään käyttämättä, mutta sitä käytetään useimmiten ellei yksinomaan verkkovierailujen yhteydessä;
- b) samalla kuluttajalla on useita SIM-kortteja, joita hän käyttää peräkkäin verkkovierailujen yhteydessä.

5. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa objektiivisen ja perustellun näytön avulla, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät tosiasiallisesti asu kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa sovellettavalla kotimaisella vähittäishinnalla tarjottavien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten, verkkovierailuoperaattori voi toteuttaa välittömiä oikeasuhteisia toimenpiteitä varmistaakseen, että taustalla olevan sopimuksen kaikkia ehtoja noudatetaan.

6. Verkkovierailuoperaattorin on tämän jakson mukaisesti toimiessaan noudatettava direktiivejä 2002/58/EY ja 95/46/EY ja niiden kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä sekä asetusta (EU) 2016/679.

7. Tätä asetusta ei sovelleta kohtuullisen käytön politiikkoihin, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisesti tarjottavien vaihtoehtoisten verkkovierailuhintojen sopimusehdoissa.

5 artikla

Kohtuullisen käytön politiikkojen läpinäkyvyys ja valvonta

1. Kun verkkovierailuoperaattori soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, sen on sisällytettävä verkkovierailuasiakkaiden kanssa tehtäviin sopimuksiin kaikki kyseiseen politiikkaan liittyvät ehdot, mukaan lukien mahdollinen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti sovellettava valvontamekanismi. Verkkovierailuoperaattorin on otettava käyttöön osana kohtuullisen käytön politiikkaansa läpinäkyvät, yksinkertaiset ja tehokkaat menettelyt asiakkaiden tekemien kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevien valitusten käsittelemiseksi. Tämä ei rajoita asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaista verkkovierailuasiakkaan oikeutta turvautua läpinäkyviin, yksinkertaisiin, oikeudenmukaisiin ja nopeisiin tuomioistuimen ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin, jotka verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa on luotu direktiivin 2002/22/EY 34 artiklan mukaisesti. Tällaisissa valitusmekanismeissa ja riitojenratkaisumenettelyissä on annettava verkkovierailuasiakkaalle mahdollisuus esittää todisteita siitä, ettei hän käytä säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja muihin tarkoituksiin kuin ajoittaiseen matkailuun, vastineena 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettuihin varoituksiin.

2. Verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän asetuksen mukaisesta kohtuullisen käytön politiikasta.

3. Kun on olemassa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin objektiivisiin indikaattoreihin perustuvaa objektiivista ja perusteltua näyttöä riskistä, että tietty asiakas käyttää säänneltyjä vähittäistason verkkovierailupalveluja unionissa vilpillisesti tai poikkeavasti kotimaisten palvelujen vähittäishinnalla, verkkovierailuoperaattorin on varoitettava asiakasta havaitusta riskiin viittaavasta käyttäytymismallista ennen kuin se soveltaa mitään lisämaksua asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti.

Tapauksissa, joissa tällainen riski johtuu siitä, että sekä pääasiassa kotimaassa tapahtuvaa kulutusta että pääsääntöisesti kotimaassa oleskelua koskeva kriteeri, johon viitataan 4 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa, ei täyty määritellyn tarkastelujakson aikana, muut merkit riskistä, joka johtuu verkkovierailuasiakkaan yleisestä oleskelusta tai käytöstä muualla kuin kotimaassa, on otettava huomioon lisämaksun sovellettavuudesta 1 kohdan mukaisesti tehtyjen valitusten käsittelyssä tai asetuksen (EU) N:o 531/2012 17 artiklan 2 kohdan mukaisessa riitojenratkaisumenettelyssä.

Tätä kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, että verkkovierailuasiakas esittää 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjalliset todisteet asuinpaikasta tai muista pysyvistä yhteyksistä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa.

4. Kun verkkovierailuoperaattori antaa verkkovierailuasiakkaalle varoituksen 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava asiakkaalle, että jollei tämän käyttötapa muutu ajanjakson kuluessa, joka ei voi olla lyhyempi kuin kaksi viikkoa, tavalla, joka osoittaa kulutuksen tai oleskelun tapahtuvan tosiasiallisesti kotimaassa, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen mahdolliseen jatkuvaan käyttöön kyseessä olevalla SIM-kortilla voidaan tällaisen varoituksen antamispäivän jälkeen soveltaa asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaista lisämaksua.

5. Verkkovierailuoperaattorin on lopetettava lisämaksun soveltaminen heti kun asiakkaan käyttö ei enää osoita säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen vilpillisen tai poikkeavan käytön riskiä 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen objektiivisten indikaattoreiden perusteella.

6. Kun verkkovierailuoperaattori osoittaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että SIM-kortteja on järjestelmällisesti jälleenmyyty henkilöille, jotka eivät asu vakituisesti kyseisen vähittäismyyntiä harjoittavan verkkovierailuoperaattorin jäsenvaltiossa tai joilla ei ole kyseiseen jäsenvaltioon pysyviä yhteyksiä, jotka edellyttävät säännöllistä ja merkittävää oleskelua sen alueella, ja tämän jälleenmyynnin tarkoituksena on mahdollistaa säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttö muihin tarkoituksiin kuin ajoittaista matkailua varten kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, verkkovierailuoperaattorin on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle todisteet, joista kyseinen järjestelmällinen väärinkäyttö käy ilmi, sekä toimenpide, joka on toteutettu taustalla olevan sopimuksen kaikkien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi, viimeistään silloin, kun toimenpide toteutetaan.

III JAKSO

HAKEMUS JA MENETELMÄ VERKKOVIERAILUJEN VÄHITTÄISTASON LISÄMAKSUJEN POISTAMISEN KESTÄVYYDEN ARVIOIMISEKSI

6 artikla

Tiedot, joilla tuetaan verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi

1. Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemä hakemus, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, jäljempänä 'hakemus', on arvioitava hakemuksen tehneen verkkovierailuoperaattorin antamien säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaismääriä koskevien tietojen pohjalta, jotka on ennustettu 12 kuukauden ajalle aikaisintaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen. Ensimmäistä hakemusta varten nämä määräennusteet on arvioitava käyttämällä jotain seuraavista vaihtoehdoista tai niiden yhdistelmää:

- a) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tosiasialliset määrät, jotka hakija on tarjonnut sovellettavalla säännellyllä vähittäistason verkkovierailuhinnalla ennen 15 päivää kesäkuuta 2017;
- b) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät kyseessä olevana ajanjaksona arvioidaan käyttäen perusteena matkaviestintäpalvelujen tosiasiallista kotimaista vähittäiskulutusta ja hakijan verkkovierailuasiakkaiden ulkomailla unionissa viettämää aikaa;
- c) säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustetut määrät 15 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrät arvioidaan käyttäen perusteena säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen määrien suhteellista muutosta, joka on tapahtunut merkittävää osaa asiakaskunnasta edustavissa hakijan hinnoittelumalleissa, joissa hakija on asettanut säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen hinnat kotimaisten palvelujen tasolle vähintään 30 päivän aikana, liitteessä I esitetyn menetelmän mukaisesti.

Jos asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty hakemus saatetaan ajan tasalle, säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ennustettuja kokonaismääriä on päivitettävä kotimaan matkaviestintäpalvelujen todellisen keskimääräisen kulutustavan pohjalta kerrottuna verkkovierailuasiakkaiden todetulla lukumäärällä ja ajalla, jonka he ovat viettäneet vierailujäsenvaltioissa edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

2. Hakijan kustannuksia ja tuloja koskevien tietojen on perustuttava liikekirjanpitoon, joka on asetettava kansallisen sääntelyviranomaisen saataville, ja tietoja voidaan mukauttaa 1 kohdan mukaisten määräravioiden perusteella. Kun kustannuksista tehdään ennusteita, poikkeamat aiemmasta liikekirjanpidosta johtuvista luvuista voidaan ottaa huomioon ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden tueksi voidaan esittää näyttöä ennusteiden kattamaa aikaa koskevista rahoitussitoumuksista.

3. Hakijan on toimitettava kaikki matkaviestintäpalvelujen katteen sekä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen kyseessä olevana ajanjaksona liittyvien todellisten ja ennustettujen kokonaiskustannusten ja -tulojen määrittämiseksi tarvittavat tiedot.

7 artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien verkkovierailusta aiheutuvien kustannusten määrittäminen

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyys heikentymiseen, huomioon otetaan ainoastaan seuraavat verkkovierailusta aiheutuvat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

- a) verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvat kustannukset;
- b) verkkovierailusta aiheutuvat vähittäiskustannukset.

2. Säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden ostamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan määrä, jonka verran hakijan kokonaismaksujen tällaisia palveluja unionissa tarjoaville vastapuolille odotetaan ylittävän kokonaissummat, jotka se saa samojen palvelujen tarjoamisesta muille verkkovierailuoperaattoreille unionissa. Verkkovierailuoperaattorille säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta maksettavien määrien osalta verkkovierailuoperaattorin on tehtävä oletus näiden tukkutason verkkovierailupalvelujen ennustetuista määristä, jotka ovat yhdenmukaisia sen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennustettujen määrien perustana olevan oletuksen kanssa.

3. Verkkovierailusta aiheutuvien vähittäiskustannusten osalta huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

- a) verkkovierailutoimintojen käytöstä ja hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien kaikki erityisesti verkkovierailun käyttöön ja hallintaan käytetyt liiketoimintatietojen hallintajärjestelmät ja ohjelmistot;
- b) datan selvityksestä ja maksujen käsittelystä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien sekä datan että maksujen selvityskustannukset;
- c) sopimusten neuvottelemisesta ja tekemisestä aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien ulkoiset maksut ja sisäisten resurssien käyttö;
- d) kustannukset, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 531/2012 14 ja 15 artiklassa säädettyjen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamista koskevien vaatimusten noudattamisesta, ottaen huomioon verkkovierailuoperaattorin soveltama kohtuullisen käytön politiikka.

4. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kustannusten otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhdetta sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisäänpäin suuntautuvaan tukkutason liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti, sekä suhteessa, joka vastaa sen unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kustannusten otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään liitteessä II olevassa 1 ja 3 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

8 artikla

Yhteisten vähittäiskustannusten kohdentaminen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen

1. Edellä 7 artiklan mukaisesti määritettyjen kustannusten lisäksi hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua, voidaan ottaa huomioon suhteellinen osuus yhteisistä kustannuksista, jotka aiheutuvat matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjoamisesta yleensä. Huomioon otetaan ainoastaan seuraavat kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa:

- a) laskutus- ja perintäkustannukset, mukaan lukien kaikki asiakaslaskun käsittelyyn, laskentaan, tuottamiseen ja tiedoksi antamiseen liittyvät kustannukset;
- b) myynti- ja jakelukustannukset, mukaan lukien myyntipisteiden ja muiden matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnissä käytettävien jakelukanavien toimintakustannukset;

- c) asiakaspalvelukustannukset, mukaan lukien kaikkien loppukäyttäjän saatavilla olevien asiakaspalvelujen toimintakustannukset;
- d) luottotappioiden hallintakustannukset, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat asiakkaiden hoitamattomien velkojen poistamisesta kirjanpidosta ja epävarmojen saamisten perinnästä;
- e) markkinointikustannukset, mukaan lukien kaikki matkaviestintäpalvelujen mainonnasta aiheutuvat kustannukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset, jos ne on näytetty toteen hakemuksessa, otetaan huomioon ainoastaan suhteessa, joka vastaa hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhdetta sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään, joka lasketaan kyseisen suhteen painotettuna keskiarvona matkaviestintäpalvelua kohti, kun painokertoimet heijastavat hakijan maksamia vastaavia verkkovierailun keskimääräisiä tukkuhintoja, liitteessä II olevassa 1 ja 4 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti.

9 artikla

Säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta saatavien tulojen määrittäminen

1. Sen osoittamiseksi, ettei hakija pysty kattamaan kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, ainoastaan seuraavat tulot otetaan huomioon hakemuksessa, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua:

- a) tulot, jotka syntyvät suoraan vierailujäsenvaltiosta lähtevästä matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteestä;
- b) osuus kiinteisiin kausimaksuihin perustuvasta matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä saatavista kokonaistuloista.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuloihin sisältyvät seuraavat:

- a) vähittäishinta, joka peritään verkkovierailuoperaattorin soveltaman kohtuullisen käytön politiikan mukaiset määrät liittyvästä liikenteestä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan mukaisesti;
- b) tulot, jotka saadaan asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 e artiklan 3 kohdan mukaisista vaihtoehtoisista säännellyistä verkkovierailupalveluista;
- c) kotimainen vähittäishinta, joka laskutetaan yksikkökohtaisesti tai matkaviestinnän vähittäispalvelujen tarjonnasta perittävien kiinteiden kausimaksujen lisäksi ja joka aiheutuu matkaviestinnän vähittäispalvelujen käytöstä vierailujäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrittämiseksi tapauksessa, jossa on kyse matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä pakettina muiden palvelujen tai päätelaitteiden kanssa, huomioon otetaan ainoastaan matkaviestinnän vähittäispalvelujen myyntiin liittyvät tulot. Kyseiset tulot on määritettävä käyttäen viitekohtana hintaa, jota sovelletaan paketin kunkin osan erilliseen myyntiin, jos se on saatavilla, tai hintaa, jota sovelletaan ominaisuuksiltaan samanlaisten palvelujen myyntiin yksittäin.

4. Liitteessä II olevassa 1 ja 5 kohdassa esitettyä menetelmää on sovellettava sen kokonaistulojen osuuden määrittämiseen, joka on peräisin säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen liittyvien matkaviestinnän vähittäispalvelujen myynnistä.

10 artikla

Verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, arviointi

1. Kun kansallinen sääntelyviranomainen arvioi verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemää hakemusta, joka koskee lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyuden varmistamiseksi, se voi päätellä, ettei hakija pysty kattamaan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneita kustannuksiaan, mikä johtaisi sen kotimaan laskutusmallin kestävyuden heikentymiseen, ainoastaan jos hakijan verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivinen nettokate on vähintään 3 prosenttia sen matkaviestintäpalvelujen katteesta.

Verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on määrä, joka jää jäljelle, kun säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset on vähennetty kyseisten palvelujen tarjoamisesta saaduista tuloista, siten kuin ne on määritetty tämän asetuksen mukaisesti. Katteen määrittämiseksi kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkastettava hakemuksessa annetut tiedot sen varmistamiseksi, että ne on saatu 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyn kustannusten ja tulojen määrittämismenetelmän mukaisesti.

2. Kun verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen absoluuttinen arvo on vähintään 3 prosenttia matkaviestintäpalvelujen katteesta, kansallisen sääntelyviranomaisen on joka tapauksessa evättävä lisämaksu, jos se voi osoittaa, että erityisten olosuhteiden vuoksi kotimaan laskutusmallin kestävyys heikentyminen olisi epätodennäköistä. Tällaisiin olosuhteisiin lukeutuvat tilanteet, joissa

- a) hakija kuuluu ryhmään ja on olemassa näyttöä ryhmän muita tytäryhtiöitä unionissa hyödyttävästä sisäisestä siirtohinnoittelusta, varsinkin kun ryhmän sisällä sovellettavissa tukkutason verkkovierailuhinnoissa esiintyy merkittävä epätasapaino;
- b) kotimaanmarkkinoiden kilpailuaste on sellainen, että markkinoilla voidaan kestää alhaisempia katteita;
- c) tiukemman mutta edelleen 3 ja 4 artiklan mukaisen kohtuullisen käytön politiikan soveltaminen alentaisi verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokatteen alle 3 prosenttiin.

3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa sekä operaattorin matkaviestintäpalvelujen kate että verkkovierailupalvelujen vähittäistason nettokate on negatiivinen, kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava lupa soveltaa säänneltyjen verkkovierailupalvelujen lisämaksua.

4. Kun kansallinen sääntelyviranomainen hyväksyy säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen lisämaksun, sen lopullisessa päätöksessä on yksilöitävä se varmennetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen katteen määrä, joka voidaan kattaa soveltamalla vähittäistason lisämaksua unionissa tarjottaviin verkkovierailupalveluihin. Lisämaksun on oltava yhdenmukainen niiden verkkovierailuliikennettä koskevien oletusten kanssa, joihin hakemuksen arviointi perustuu, ja se on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

IV JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Kohtuullisen käytön politiikan ja verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien hakemusten, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyys varmistamiseksi, seuranta

Asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b ja 6 c artiklan ja tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen seuraamiseksi ja jotta komissiolle voidaan tiedottaa vuosittain soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 5 kohdan mukaisesti, kansallisten sääntelyviranomaisten on säännöllisesti koottava tiedot seuraavista:

- a) toimet, joita ne toteuttavat asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 b artiklan ja tässä asetuksessa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisen valvomiseksi;
- b) vuoden aikana tehtyjen, hyväksytyjen ja uusittujen verkkovierailun lisämaksun soveltamista koskevien hakemusten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;
- c) niiden tekemissä verkkovierailun lisämaksun hyväksymistä koskevilla päätöksillä tunnustetun verkkovierailupalvelujen vähittäistason negatiivisen nettokatteen suuruus ja lisämaksua koskevat järjestelyt, jotka on ilmoitettu verkkovierailuoperaattorin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 c artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemissä hakemuksissa, jotka koskevat lupaa soveltaa verkkovierailujen lisämaksua operaattorin kotimaan laskutusmallin kestävyys varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä täytäntöönpanosäädöstä uudelleen viimeistään kesäkuuhun 2019 mennessä kuultuaan ensin BEREciä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta suorittaa aikaisempi uudelleentarkastelu täytäntöönpanosta saatujen ensimmäisten kokemusten ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan 2 kohdassa mainittujen tekijöiden merkittävien muutosten johdosta.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNKER

LIITE I

RLAH-säännön ("roam like at home") mukaisesti tarjottujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen todellisten määrien suhteellinen muutos edellisen vuoden vastaavaan ajanjaksoon verrattuna:

$$\left(\frac{\sum_1^n määrä_k(t)}{\sum_1^n määrä_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

jossa

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

n on niiden päivien lukumäärä, joina RLAH-sääntöä on sovellettu ($n \geq 30$); ja

t on vuosi, jona RLAH-sääntöä on sovellettu ensimmäisen kerran.

Tätä prosenttiosuutta olisi käytettävä arvioitaessa määrien muutosta ennustetun 12 kuukauden ajanjakson aikana siten, että se kerrotaan edellisen vuoden määrillä.

LIITE II

- 1) Matkaviestinnän vähittäispalvelujen w_i painokertoimet:

$$w_k = \frac{\text{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data);

operaattorin maksama keskimääräinen tukkutason verkkovierailuhinta viittaa operaattorin kustakin palvelusta maksamaan keskimääräiseen yksikköhintaan epätasapainoisessa liikenteessä, kun kunkin palvelun yksikkönä on eurosenttiä i) äänipuhelun minuuttia kohti, ii) tekstiviestiä kohti ja iii) datansiirron megatavua kohti.

- 2) Hakijan vähittäistason verkkovierailupalvelujen kokonaisliikennemäärän suhde sen verkkovierailupalvelujen ulospäin suuntautuvan vähittäistason liikenteen ja sisäänpäin suuntautuvan tukkutason liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}}{(\text{vähittäistaso ulospäin} + \text{tukkutaso sisäänpäin}) \text{ verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin}_k}{(\text{vähittäistaso ulospäin} + \text{tukkutaso sisäänpäin}) \text{ verkkovierailuliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

- 3) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen unionissa ja unionin ulkopuolella tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

- 4) Hakijan unionissa tarjoamien vähittäistason verkkovierailupalvelujen liikenteen kokonaismäärän suhde sen kaikkien matkaviestinnän vähittäispalvelujen liikenteen kokonaismäärään:

$$\frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne} + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}_k}$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

5) Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa:

Vähittäistason verkkovierailupalvelujen tulot EU:ssa = matkaviestinnän vähittäispalvelujen tulot

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{vähittäistason verkkovierailuliikenne ulospäin EU:ssa}_k}{\text{vähittäistaso ulospäin (EU + eiEU) verkkovierailuliikenne}_k + \text{vähittäistaso kotimaanliikenne}_k} \right)$$

jossa:

k = palvelu (1 = äänipuhelu, 2 = tekstiviesti, 3 = data)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2287,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,**

jäädetyttyä naudanlihaa koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 431/2008 ja korkealaatuista tuoretta, jäähdytettyä tai jäädetyttyä naudanlihaa ja jäädetyttyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 593/2013 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 187 artiklan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 431/2008 ⁽²⁾ säädetään CN-koodin 0202 jäädetyttyä naudanlihaa ja CN-koodin 0206 29 91 tuotteita koskevan tuontitariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista.
- (2) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 593/2013 ⁽³⁾ säädetään korkealaatuista tuoretta, jäähdytettyä tai jäädetyttyä naudanlihaa ja jäädetyttyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista.
- (3) Euroopan unionin tulliliitto on laajentunut Kroatian tasavallan liittyttyä unioniin. Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaisesti Euroopan unioni oli velvoitettu aloittamaan neuvottelut sellaisten WTO-jäsenten kanssa, joilla on neuvotteluoikeudet liittymässä olevan maan kanssa, jotta voidaan sopia mahdollisesta korvaavasta mukautuksesta.
- (4) Neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1884 ⁽⁴⁾ hyväksytyssä kirjeenvaihtona tehdyssä sopimuksessa Euroopan unionin ja Uruguayn itäisen tasavallan välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Kroatian tasavallan myönnetytluettelossa olevien myönnytysten muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen johdosta määrätään kahden voimassa olevan unionin naudanlihan tariffikiintiön korottamisesta. Luutonta naudanlihaa koskevaa voimassa olevaa kiintiötä olisi korotettava 76 tonnilla ja jäädetyttyä naudanlihaa koskevaa voimassa olevaa kiintiötä olisi korotettava 1 875 tonnilla.
- (5) Koska Euroopan unionin ja Uruguayn itäisen tasavallan välillä tehtyä sopimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017, tätä asetusta olisi sovellettava kyseisestä päivästä alkaen.
- (6) Asetuksessa (EY) N:o 431/2008 säädetyn tariffikiintiön asianmukaisen hallinnoinnin vuoksi jäädetytyn naudanlihan lisämäärän olisi oltava käytettävissä kiintiökaudelta 2017/2018 alkaen.
- (7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 431/2008 ja täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 593/2013 olisi muutettava.
- (8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 431/2008, annettu 19 päivänä toukokuuta 2008, CN-koodiin 0202 kuuluvaa jäädetyttyä naudanlihaa ja CN-koodiin 0206 29 91 kuuluvia tuotteita koskevan tuontitariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 130, 20.5.2008, s. 3).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 593/2013, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2013, korkealaatuista tuoretta, jäähdytettyä tai jäädetyttyä naudanlihaa ja jäädetyttyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 170, 22.6.2013, s. 32).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1884, annettu 18 päivänä lokakuuta 2016, vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Kroatian tasavallan myönnetytluettelossa olevien myönnytysten muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen johdosta kirjeenvaihtona Euroopan unionin ja Uruguayn itäisen tasavallan välillä tehtävän sopimuksen tekemisestä (EUVL L 291, 26.10.2016, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 431/2008 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- 1) Korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”53 000 tonnia” ilmaisulla ”54 875 tonnia”.
- 2) lisätään toinen alakohta seuraavasti:

”Tuontitariffikiintiökauden 2016/2017 osalta kokonaismäärä on kuitenkin 53 000 tonnia.”

2 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 593/2013 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) 66 826 tonnia CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvaa korkealaatuista tuoretta, jäähdytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa sekä CN-koodeihin 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita.”
- 2) Korvataan 2 artiklan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”6 300 tonnia” ilmaisulla ”6 376 tonnia”.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2288,
annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,
piperonyylibutoksidin hyväksymisestä vanhana tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa
valmisteryhmässä 18
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 89 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1062/2014 ⁽²⁾ vahvistetaan luettelo vanhoista tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, voidaanko ne mahdollisesti hyväksyä käytettäväksi biosidivalmisteissa. Piperonyylibutoksidi sisältyy kyseiseen luetteloon.
- (2) Piperonyylibutoksidi on arvioitu käytettäväksi asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä V kuvatussa valmisteryhmässä 18 (hyönteis- ja punkkimyrkyt sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytettävät valmisteet).
- (3) Kreikka, joka oli nimetty arvioinnista vastaavaksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi, toimitti arviointikertomuksen sekä suosituksensa 29 päivänä toukokuuta 2015.
- (4) Biosidivalmistekomitea valmisti 16 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan kemikaaliviraston lausunnon delegoidun asetuksen (EU) N:o 1062/2014 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon arvioinnista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen päätelmät.
- (5) Kyseisen lausunnon mukaan valmisteryhmään 18 kuuluvien biosidivalmisteiden, jotka sisältävät piperonyylibutoksidia, voidaan olettaa täyttävän asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt kriteerit edellyttäen, että niiden käyttöä koskevia tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (6) Siksi on aiheellista hyväksyä piperonyylibutoksidin käyttö valmisteryhmään 18 kuuluvissa biosidivalmisteissa edellyttäen, että tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (7) Koska piperonyylibutoksidi täyttää erittäin hitaasti hajoavan (vP) aineen kriteerit Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽³⁾ liitteen XIII mukaisesti, piperonyylibutoksidilla käsitellyt tai sitä sisältävät esineet olisi merkittävä asianmukaisesti, kun niitä saatetaan markkinoille.
- (8) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen tehoaineen hyväksymistä, jotta asianomaiset osapuolet voivat tarvittavalla tavalla valmistautua uusiin vaatimuksiin.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän biosidivalmistekomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään piperonyylibutoksidi käytettäväksi tehoaineena biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 18 siten, että sovelletaan liitteessä vahvistettuja spesifikaatioita ja edellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1062/2014, annettu 4 päivänä elokuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 528/2012 tarkoitetusta kaikkien biosidivalmisteisiin sisältyvien vanhojen tehoaineiden järjestelmällistä arviointia koskevasta työohjelmasta (EUVL L 294, 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivin 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNKER

Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumero	Tehoaineen vähimmäispuhtausaste ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksymisen päättymispäivä	Valmisteryhmä	Erityisedellytykset
Piperonyyli butoksidi	IUPAC-nimi: 5-[[2-(2-butoksietoksi) etoksi]metyyli]-6-pro- pyyli-1,3-bentsodioksoli EY-numero: 200-076-7 CAS-numero: 51-03-6	94 painoprosent- tia (w/w)	1. heinäkuuta 2018	30. kesäkuuta 2028	18	Biosidivalmisteiden lupien on täytettävä seuraavat edellytykset: 1) Valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota altistumiseen, riskeihin ja tehoon, jotka liittyvät lupahakemuksen kattamaan käyttötarkoitukseen mutta joita ei ole käsitelty tehoaineen riskinarvioinnissa unionin tasolla. 2) Arvioiduissa käytöissä todettujen riskien vuoksi valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota a) pintaveteen ja sedimentteihin, kun kyse on sumuttamalla sisätiloissa käytettävistä valmisteista; b) pintaveteen, sedimentteihin ja maaperään, kun kyse on sumuttamalla ulkoilmassa käytettävistä valmisteista. 3) Niiden valmisteiden osalta, joista voi jäädä jäämiä elintarvikkeisiin tai rehuihin, on tarkistettava, onko tarpeen asettaa uudet jäämien enimmäismäärät tai muuttaa voimassa olevia jäämien enimmäismääriä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 470/2009 ⁽²⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 ⁽³⁾ mukaisesti, ja toteutettava kaikki asianmukaiset riskien vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät sovellettavat jäämien enimmäismäärät ylity. Käsittelyjen esineiden markkinoille saattamiseen sovelletaan seuraavaa edellytystä: Piperonylibutoksidilla käsitellyn tai sitä sisältävän esineen markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön on varmistettava, että kyseisen esineen merkinnöissä mainitaan asetuksen (EU) N:o 528/2012 58 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa luetellut tiedot.

⁽¹⁾ Tässä sarakeessa ilmoitettu puhtaus on asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tehoaineen vähimmäispuhtausaste. Markkinoille saatetussa valmisteessa olevan tehoaineen puhtausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua tehoainetta.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta (EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2289,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,*****epsilon*-momfluorotriinin hyväksymisestä tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 18****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 90 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistynyt kuningaskunta vastaanotti 29 päivänä toukokuuta 2013 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksen *epsilon*-momfluorotriinin sisällyttämiseksi tehoaineena direktiivin liitteeseen I käytettäväksi kyseisen direktiivin liitteessä V kuvatussa tuotetyypissä 18 (hyönteis- ja punkkimyrkyt sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytettävät valmisteet), joka vastaa asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä V kuvattua valmisteryhmää 18.
- (2) Yhdistynyt kuningaskunta toimitti 6 päivänä lokakuuta 2015 arviointikertomuksen sekä suosituksensa asetuksen (EU) N:o 528/2012 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti
- (3) Biosidivalmistekomitea valmisteli 16 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan kemikaaliviraston lausunnon ottaen huomioon arvioinnista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen päätelmät.
- (4) Kyseisen lausunnon mukaan valmisteryhmään 18 kuuluvien biosidivalmisteiden, jotka sisältävät *epsilon*-momfluorotriinia, voidaan olettaa täyttävän asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt kriteerit edellyttäen, että niiden käyttöä koskevia tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (5) Siksi on aiheellista hyväksyä *epsilon*-momfluorotriinin käyttö valmisteryhmään 18 kuuluvissa biosidivalmisteissa, jos kyseisiä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (6) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen tehoaineen hyväksymistä, jotta asianomaiset osapuolet voivat tarvittavalla tavalla valmistautua uusiin vaatimuksiin.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän biosidivalmistekomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään *epsilon*-momfluorotriini käytettäväksi tehoaineena biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 18 siten, että sovelletaan liitteessä vahvistettuja spesifikaatioita ja edellytyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumerot	Tehoaineen vähimmäis-puhtausaste ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksymisen päättymispäivä	Valmisteryhmä	Erityisedellytykset
<i>epsilon</i> -momfluorotriini	IUPAC-nimi: Kaikki isomeerit: 2,3,5,6-tetrafluori-4-(metoksimetyyli)bent-syyli(EZ)-(1RS,3RS;1SR,3SR)-3-(2-syanoprop-1-enyyli)-2,2-dimetyylisyklopropanikarboksylaatti RTZ-isomeeri: 2,3,5,6-tetrafluori-4-(metoksimetyyli)bent-syyli-(Z)-(1R,3R)-3-(2-syanoprop-1-enyyli)-2,2-dimetyylisyklopropanikarboksylaatti EY-numero: Ei ole CAS-numero: Kaikki isomeerit: 609346-29-4 RTZ-isomeeri: 1065124-65-3	Kaikki isomeerit: 93 paino-prosenttia (w/w) RTZ-isomeerit: 82,5 paino-prosenttia (w/w)	1. heinäkuuta 2017	30. kesäkuuta 2027	18	Biosidivalmisteiden lupien on täytettävä seuraavat edellytykset: 1) Valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota altistumiseen, riskeihin ja tehoon, jotka liittyvät lupahakemuksen kattamaan käyttötarkoitukseen mutta joita ei ole käsitelty tehoaineen riskinarvioinnissa unionin tasolla. 2) Arvioiduissa käytöissä todettujen riskien vuoksi valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota pintaveteen, sedimenttiin ja maaperään, kun tuotteita käytetään i) sisätiloissa ruiskuttamalla ilmaan; ja ii) ulkona ruiskuttamalla pinnoille. 3) Niiden valmisteiden osalta, joista voi jäädä jäämiä elintarvikkeisiin tai rehuihin, on tarkistettava, onko tarpeen asettaa uudet jäämien enimmäismäärät tai muuttaa voimassa olevia jäämien enimmäismääriä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 470/2009 ⁽²⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 ⁽³⁾ mukaisesti, ja toteutettava kaikki asianmukaiset riskien vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät sovellettavat jäämien enimmäismäärät ylitä.

⁽¹⁾ Tässä sarakkeessa ilmoitettu puhtaus on asetuksen (EU) N:o 528/2012 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvioitun tehoaineen vähimmäispuhtausaste. Markkinoille saatetussa tuotteessa olevan tehoaineen puhtausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua tehoainetta.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta (EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2290,
annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,
peretikkahapon hyväksymisestä vanhana tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmiste-
ryhmissä 11 ja 12
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 89 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1062/2014 ⁽²⁾ vahvistetaan luettelo vanhoista tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, voidaanko ne mahdollisesti hyväksyä käytettäväksi biosidivalmisteissa. Luettelossa on mukana peretikkahappo.
- (2) Peretikkahappo on arvioitu käytettäväksi asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä V kuvatuissa valmisteryhmissä 11 (nestejäähdytyksessä ja prosessijärjestelmissä käytettävät säilytysaineet) ja 12 (limanestoaineet).
- (3) Suomi, joka oli nimetty arvioinnista vastaavaksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi, toimitti arviointikertomukset sekä suosituksensa 3 päivänä heinäkuuta 2015.
- (4) Biosidivalmistekomitea valmisteli 14 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan kemikaaliviraston lausunnot delegoidun asetuksen (EU) N:o 1062/2014 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon arvioinnista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen päätelmät.
- (5) Kyseisten lausuntojen mukaan valmisteryhmissä 11 ja 12 käytettävien biosidivalmisteiden, jotka sisältävät peretikkahappoa, voidaan olettaa täyttävän asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt kriteerit edellyttäen, että niiden käyttöä koskevia tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (6) Siksi on aiheellista hyväksyä peretikkahapon käyttö valmisteryhmiin 11 ja 12 kuuluvissa biosidivalmisteissa edellyttäen, että tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (7) Peretikkahappo esiintyy vesiliuksena, joka sisältää etikkahappoa ja vetyperoksidia. Koska se sisältää vetyperoksidia, jota voidaan käyttää räjähteiden lähtöaineiden valmistamisessa, luvat peretikkahappoa sisältäville biosidivalmisteille olisi myönnettävä rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 98/2013 ⁽³⁾ soveltamista.
- (8) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen tehoaineen hyväksymistä, jotta asianomaiset osapuolet voivat tarvittavalla tavalla valmistautua uusiin vaatimuksiin.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän biosidivalmistekomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1062/2014, annettu 4 päivänä elokuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 528/2012 tarkoitetusta kaikkien biosidivalmisteisiin sisältyvien vanhojen tehoaineiden järjestelmällistä arviointia koskevasta työohjelmasta (EUVL L 294, 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 98/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä (EUVL L 39, 9.2.2013, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään peretikkahappo käytettäväksi tehoaineena biosidivalmisteissa valmisteryhmissä 11 ja 12 siten, että sovelletaan liitteessä vahvistettuja spesifikaatioita ja edellytyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumero	Tehoaineen vähimmäispuhtausaste ⁽¹⁾	Hyväksymis- päivä	Hyväksymisen päättymis- päivä	Valmis- teryhmä	Erityisedellytykset
Peretikkaha- ppo	IUPAC-nimi: Peroksietaanihappo EY-numero: 201-186-8 CAS-numero: 79-21-0	Spesifikaatio perustuu peretikkaha- pon valmistuksen lähtöaineisiin (vety- peroksidi ja etikkahappo). Peretikkahappo vesiliuoksessa, jossa on etikkahappoa ja vetyperoksidia.	1. heinä- kuuta 2018	30. kesä- kuuta 2028	11	Biosidivalmisteiden lupien on täytettävä seuraavat edellytykset: 1) Valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota al- tistumiseen, riskeihin ja tehoon, jotka liittyvät lupahakemuk- sen kattamaan käyttötarkoitukseen mutta joita ei ole käsitelty tehoaineen riskinarvioinnissa unionin tasolla. 2) Vetyperoksidin esiintymisen vuoksi luvat biosidivalmisteille on myönnettävä rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 98/2013 sovel- tamista. 3) Arvioiduissa käytöissä todettujen riskien vuoksi valmisteen ar- vioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota a) teollisuus- ja ammattikäyttöihin; b) meriveteen, kun kyse on läpivirtausta hyödyntävissä jääh- dytysjärjestelmissä käytettävistä valmisteista; c) maaperään ja pintaveteen, kun kyse on suurissa avoimissa kiertojäähdytysjärjestelmissä käytettävistä valmisteista.
					12	Biosidivalmisteiden lupien on täytettävä seuraavat edellytykset: 1) Valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota al- tistumiseen, riskeihin ja tehoon, jotka liittyvät lupahakemuk- sen kattamaan käyttötarkoitukseen mutta joita ei ole käsitelty tehoaineen riskinarvioinnissa unionin tasolla. 2) Vetyperoksidin esiintymisen vuoksi luvat biosidivalmisteille on myönnettävä rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 98/2013 sovel- tamista. 3) Arvioiduissa käytöissä todettujen riskien vuoksi valmisteen ar- vioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota teollisuus- ja am- mattikäyttöihin.

⁽¹⁾ Tässä sarakkeessa ilmoitettu puhtaus on asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tehoaineen vähimmäispuhtausaste. Markkinoille saatetussa tuotteessa olevan tehoaineen puh-
tausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua tehoainetta.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2291,
annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,
L-(+)-maitohapon hyväksymisestä tehoaineena käytettäväksi biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 1
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 90 artiklan 2 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Saksa vastaanotti 29 päivänä elokuuta 2013 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksen L-(+)-maitohapon sisällyttämiseksi tehoaineena direktiivin liitteeseen I käytettäväksi kyseisen direktiivin liitteessä V kuvatussa valmisteryhmässä 1 (ihmisen hygienia), joka vastaa asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä V kuvattua valmisteryhmää 1.
- (2) Saksa toimitti 5 päivänä helmikuuta 2015 arviointikertomuksen sekä suosituksensa asetuksen (EU) N:o 528/2012 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti
- (3) Biosidivalmistekomitea valmisti 10 päivänä joulukuuta 2015 Euroopan kemikaaliviraston lausunnon ottaen huomioon arvioinnista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen päätelmät.
- (4) Kyseisen lausunnon mukaan valmisteryhmässä 1 käytettävien biosidivalmisteiden, jotka sisältävät L-(+)-maitohappoa, voidaan olettaa täyttävän asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt kriteerit edellyttäen, että niiden käyttöä koskevia tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (5) Siksi on aiheellista hyväksyä L-(+)-maitohapon käyttö valmisteryhmään 1 kuuluvissa biosidivalmisteissa edellyttäen, että tiettyjä spesifikaatioita ja edellytyksiä noudatetaan.
- (6) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen tehoaineen hyväksymistä, jotta asianomaiset osapuolet voivat tarvittavalla tavalla valmistautua uusiin vaatimuksiin.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän biosidivalmistekomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään L-(+)-maitohappo käytettäväksi tehoaineena biosidivalmisteissa valmisteryhmässä 1 siten, että sovelletaan liitteessä vahvistettuja spesifikaatioita ja edellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNKER

LIITE

Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumero	Tehoaineen vähim- mäispuhtausaste ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksymisen päättymispäivä	Valmiste- ryhmä	Erityisedellytykset
L-(+)-maitohappo	IUPAC-nimi: (S)-2-hydroksipropaanihappo EY-numero: 201-196-2 CAS-numero: 79-33-4	95,5 painopro- senttia (w/w)	1. heinäkuuta 2017	30. kesäkuuta 2027	1	Biosidivalmisteiden lupien on täytettävä seuraavat edellytykset: 1) Valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota altistumiseen, riskeihin ja tehoon, jotka liittyvät lupahakemuksen kattamaan käyttötarkoitukseen mutta joita ei ole käsitelty tehoaineen riskinarvioinnissa unionin tasolla. 2) Arvioituissa käytöissä todettujen riskien vuoksi valmisteen arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota muiden kuin ammattikäyttäjien käyttöön.

⁽¹⁾ Tässä sarakkeessa ilmoitettu puhtaus on asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioitun tehoaineen vähimmäispuhtausaste. Markkinoille saatetussa tuotteessa olevan tehoaineen puhtausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua tehoainetta.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2292,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,****terminointimaksujen enimmäismäärien painotetun keskiarvon vahvistamisesta unionissa ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2352 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella 13 päivänä kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 e artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kotimaan operaattorit eivät saisi periä verkkovierailuasiakkailta missään jäsenvaltiossa mitään lisämaksuja kotimaan vähittäishintojen lisäksi, kun kyseessä ovat säännellyt vastaanotetut verkkovierailupuhelut, kohtuullisen käytön politiikan mukaisissa rajoissa. Kyseistä säännöstä sovelletaan 15 päivästä kesäkuuta 2017 edellyttäen, että mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinoita koskevan ehdotuksen johdosta hyväksyttävä säädös on tullut sovellettavaksi tuohon päivään mennessä.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaan kotimaan operaattorit voivat periä säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutuksesta lisämaksua kotimaisen vähittäishinnan lisäksi siirtymäkaudella alkaen 30 päivästä huhtikuuta 2016 siihen päivään asti, jona mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdan johdosta hyväksyttävä säädös aletaan soveltaa.
- (3) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 sallitaan, että kotimaiset operaattorit voivat siirtymäkauden jälkeen soveltaa kotimaisen vähittäishinnan lisäksi lisämaksua säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen kulutuksesta kohtuullisen käytön politiikan mukaisten rajojen ylittävältä osin.
- (4) Asetuksessa (EU) N:o 531/2012 rajataan säänneltyjen verkkovierailupuhelujen vastaanottamisesta perittävä lisämaksu terminointimaksujen enimmäismäärien painotettuun keskiarvoon unionissa.
- (5) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/2352 ⁽²⁾ vahvistetaan 30 päivästä huhtikuuta 2016 alkaen sovellettava terminointimaksujen enimmäismäärien painotettu keskiarvo unionissa käyttäen perustana 1 päivästä heinäkuuta 2015 peräisin olevia tietojen arvoja.
- (6) Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin on toimittanut komissiolle jäsenvaltioiden kansallisilta sääntelyviranomaisilta koottuja päivitettyjä tietoja i) terminointimaksujen enimmäismääristä, jotka ne ovat asettaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY ⁽³⁾, jäljempänä 'puitedirektiivi', 7 ja 16 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY ⁽⁴⁾, jäljempänä 'käyttöoikeusdirektiivi', 13 artiklan mukaisesti yksittäiseen matkaviestinverkkoon laskevan puheliikenteen kansallisilla tukkumarkkinoilla, ja ii) tilaajien kokonaismääristä jäsenvaltioissa.
- (7) Komissio on asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti laskenut terminointimaksujen enimmäismäärien painotetun keskiarvon unionissa i) kertomalla yksittäisessä jäsenvaltiossa sallitun terminointimaksujen enimmäismäärän kyseisen jäsenvaltion tilaajien enimmäismäärällä, ii) laskemalla tämän tulon yhteen kaikkien jäsenvaltioiden osalta ja iii) jakamalla näin saadun kokonaissumman kaikkien jäsenvaltioiden tilaajien kokonaismäärällä käyttäen perustana 1 päivästä heinäkuuta 2016 peräisin olevia tietojen arvoja. Euroalueeseen kuulumattomiin maihin sovellettu valuuttakurssi on Euroopan keskuspankin tietokannasta saatu keskiarvo vuoden 2016 toiselta neljännekseltä.

⁽¹⁾ EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2352, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, terminointimaksujen enimmäismäärien painotetun keskiarvon vahvistamisesta unionissa (EUVL L 331, 17.12.2015, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7).

- (8) Tämän vuoksi on tarpeen päivittää asetuksessa (EU) 2015/2352 vahvistettu terminointimaksujen enimmäismäärien painotettu keskiarvo unionissa.
- (9) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2352 olisi kumottava.
- (10) Komission olisi asetuksen (EU) N:o 531/2012 mukaisesti tarkasteltava terminointimaksujen enimmäismäärien painotettua keskiarvoa unionissa uudelleen vuosittain.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viestintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Terminointimaksujen enimmäismäärien painotettu keskiarvo unionissa on 0,0108 euroa minuutilta.

2 artikla

Kumotaan täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2352.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2293,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,****tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan d alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (ETY) N:o 2658/87 otetaan käyttöön tavaranimikkeistö, jäljempänä 'CN', joka on yhtä aikaa yhteisen tullitariffin, unionin ulkomaankaupan tilastoinnin ja muiden tavaroiden tuontia tai vientiä koskevien unionin politiikkojen vaatimusten mukainen.
- (2) Neuvosto teki päätöksellä (EU) 2016/1885 ⁽²⁾ Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan välisen kirjeenvaihtona tehtävän sopimuksen vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Kroatian tasavallan myönnytysluettelossa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maan Euroopan unioniin liittymisen vuoksi, jäljempänä 'sopimus'. Sopimuksessa määrätään kahteen luokkaan kuuluvien tuotteiden tullien alentamisesta. Unioni ja Kiina ovat ilmoittaneet toisilleen saaneensa päätökseen sisäiset menettelynsä sopimuksen voimaan saattamiseksi, ja sopimuksen on määrä tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.
- (3) Päätöksessä (EU) 2016/1885 säädetyt toimenpiteet on tarpeen saattaa osaksi yhteistä tullitariffia. Sen vuoksi asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitettä I olisi muutettava.
- (4) Muuttuneita tullien määriä olisi sovellettava tämän sopimuksen voimaantulopäivästä. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1885, annettu 18 päivänä lokakuuta 2016, Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan välillä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 6 kohdan ja XXVIII artiklan mukaisesti Kroatian tasavallan myönnytysluettelossa mainittavien myönnytysten muuttamisesta maan Euroopan unioniin liittymisen vuoksi kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä (EUVL L 291, 26.10.2016, s. 7).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNKER

LIITE

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I oleva toinen osa seuraavasti:

- 1) Korvataan XII jakson 64 ryhmässä CN-koodia 6404 19 90 koskeva rivi seuraavasti:

”6404 19 90	— — — muut	16,9	pa”;
-------------	------------	------	------

- 2) Korvataan XVI jakson 84 ryhmässä CN-koodia 8415 10 90 koskeva rivi seuraavasti:

”8415 10 90	— — erillisistä yksiköistä koostuvat (”split-system”)	2,5	—”.
-------------	---	-----	-----

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2294,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
	AR	76,7
0805 50 10	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2016/2295,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdan nojalla eräiden maiden tarjoaman henkilötietojen suojan riittävyydestä annettujen päätösten 2000/518/EY, 2002/2/EY, 2003/490/EY, 2003/821/EY, 2004/411/EY, 2008/393/EY, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU ja täytäntöönpanopäätösten 2012/484/EU ja 2013/65/EU muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 8353)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 25 artiklan 6 kohdan,

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin tuomioistuin katsoi 6 päivänä lokakuuta 2015 asiassa C-362/14, Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner ⁽²⁾, antamassaan tuomiossa, että päätöksen 2000/520/EY ⁽³⁾ 3 artiklalla komissio on ylittänyt toimivallan, joka sille annetaan direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdassa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan valossa, ja totesi kyseisen päätöksen 3 artiklan olevan pätemätön.
- (2) Päätöksen 2000/520/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettiin rajoittavia edellytyksiä, joiden nojalla kansalliset valvontaviranomaiset voivat päättää keskeyttää yhdysvaltalaiselle oman varmennuksensa antaneelle yritykselle suunnatut tiedonsiirrot, riippumatta tietosuojan tason riittävyyttä koskevasta komission päätöksestä.
- (3) Asiassa Schrems antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin selvensi, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on edelleen toimivalta valvoa henkilötietojen siirtoa kolmanteen maahan, josta on tehty tietosuojan riittävyyttä koskeva komission päätös, ja että komissiolla ei ole toimivaltaa rajoittaa niiden direktiivin 95/46/EY 28 artiklan mukaisia valtuuksia. Kyseisen artiklan mukaisesti näillä viranomaisilla on muun muassa tutkintavaltuudet, kuten valtuudet kerätä kaikki valvontatehtävänsä suorittamiseksi tarvittavat tiedot, tehokkaat toimintavaltuudet, kuten valtuudet kieltää tietojen käsittely väliaikaisesti tai lopullisesti, ja valtuudet panna vireille oikeustoimia. ⁽⁴⁾
- (4) Unionin tuomioistuin muistutti asiassa Schrems antamassaan tuomiossa, että direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden ja niiden elinten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen unionin toimielinten säädöksiä, sillä toimenpiteitä koskee pääsääntöisesti lainmukaisuusolettama, ja niillä on näin ollen oikeusvaikutuksia niin kauan kuin niitä ei ole peruutettu, kumottu kumoamiskanteen johdosta tai todettu pätemättömiksi ennakkoratkaisupyyntöön tai lainvastaisuusväitteen seurauksena.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Komission päätös 2000/520/EY, tehty 26 päivänä heinäkuuta 2000, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti yksityisyyden suojaa koskevien safe harbor -periaatteiden antaman suojan riittävyydestä ja niihin liittyvistä Yhdysvaltojen kauppatieteiden ministeriön julkaisemista tavallisimmista kysymyksistä (EYVL L 215, 25.8.2000, s. 7).

⁽⁴⁾ Tuomio asiassa Schrems, 40 kohta ja sitä seuraavat kohdat, 101–103 kohta.

- (5) Näin ollen direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdan nojalla annettu tietosuojan tason riittävyyttä koskeva komission päätös sitoo kaikkia elimiä jäsenvaltioissa, joille se on osoitettu, mukaan lukien niiden riippumattomat valvontaviranomaiset, siltä osin kuin sen vaikutuksesta henkilötietoja on sallittua siirtää jäsenvaltioista kyseisen päätöksen kohteena olevaan kolmanteen maahan. ⁽¹⁾ Tästä seuraa, että kansalliset valvontaviranomaiset eivät voi toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa tietosuojan tason riittävyyttä koskevan komission päätöksen kanssa, kuten toimia, joilla todettaisiin tällaisen päätöksen riittämättömyys, tai toimia, joilla olisi tarkoitus todeta sitovasti, ettei päätöksen kohteena oleva kolmas maa takaa tietosuojan riittävää tasoa. Kuten asiassa *Schrems* annettussa tuomiossa selvennetään, tämä ei estä kansallista valvontaviranomaista tutkimasta henkilön esittämää vaatimusta, joka koskee henkilötietojen suojan tasoa kolmannessa maassa, josta komissio on antanut tietosuojan tason riittävyyttä koskevan päätöksen, ja viranomaisen pitäessä vaatimusta perusteltuna panemasta vireille oikeustoimia kansallisissa tuomioistuimissa, jotta nämä voisivat, mikäli ne kyseisen viranomaisen tavoin epäilevät komission päätöksen pätevyyttä, pyytää ennakkoratkaisua päätöksen pätevyyden tutkimiseksi. ⁽²⁾
- (6) Komission päätöksissä 2000/518/EY ⁽³⁾, 2002/2/EY ⁽⁴⁾, 2003/490/EY ⁽⁵⁾, 2003/821/EY ⁽⁶⁾, 2004/411/EY ⁽⁷⁾, 2008/393/EY ⁽⁸⁾, 2010/146/EU ⁽⁹⁾, 2010/625/EU ⁽¹⁰⁾, 2011/61/EU ⁽¹¹⁾ ja komission täytäntöönpanopäätöksissä 2012/484/EU ⁽¹²⁾ ja 2013/65/EU ⁽¹³⁾, jotka ovat tietosuojan tason riittävyyttä koskevia päätöksiä, rajoitetaan kansallisten valvontaviranomaisten valtuuksia vastaavalla tavalla kuin päätöksen 2000/520/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, jonka unionin tuomioistuin katsoi pätemättömäksi.
- (7) Sen vuoksi kyseisten päätösten säännökset, joissa rajoitetaan kansallisten valvontaviranomaisten valtuuksia, olisi korvattava asiassa *Schrems* annetun tuomion perusteella ja perussopimuksen 266 artiklan nojalla.
- (8) Unionin tuomioistuin selvensi asiassa *Schrems* annettussa tuomiossa myös, että kolmannen maan takaama tietosuojan taso voi muuttua, joten komission asiana on direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohtaan perustuvan päätöksen tekemisen jälkeen tarkastaa säännöllisin väliajoin, onko kyseessä olevan kolmannen maan takaamasta tietosuojan riittävästä tasosta tehty toteamus edelleen perusteltu tosiasiallisesti ja oikeudellisesti. ⁽¹⁴⁾ Tuomiossa esitettyjen, viranomaisten pääsyä henkilötietoihin koskevien toteamusten perusteella myös tällaista pääsyä koskevia sääntöjä ja käytäntöjä olisi valvottava.
- (9) Sen vuoksi komissio seuraa jatkuvasti niiden maiden, joiden osalta se on tehnyt tietosuojan tason riittävyyttä koskevan päätöksen, oikeussääntöjen ja käytäntöjen kehitystä, joka voi vaikuttaa tällaisten päätösten toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin.
- (10) Jotta helpotetaan tällä hetkellä voimassa olevien tietosuojan tason riittävyyttä koskevien päätösten toimivuuden tehokasta valvontaa, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kansallisten valvontaviranomaisten toteuttamista asiaankuuluvista toimista.

⁽¹⁾ Tuomio asiassa *Schrems*, 51, 52 ja 62 kohta.

⁽²⁾ Tuomio asiassa *Schrems*, 52, 62 ja 65 kohta.

⁽³⁾ Komission päätös 2000/518/EY, tehty 26 päivänä heinäkuuta 2000, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti henkilötietojen riittävästä suojasta Sveitsissä (EYVL L 215, 25.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2002/2/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2001, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti henkilötietojen suojaa ja sähköisiä asiakirjoja koskevan Kanadassa voimassa olevan lain tarjoaman tietosuojan riittävyydestä (EYVL L 2, 4.1.2002, s. 13).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2003/490/EY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti henkilötietojen riittävästä suojasta Argentiinassa (EUVL L 168, 5.7.2003, s. 19).

⁽⁶⁾ Komission päätös 2003/821/EY, tehty 21 päivänä marraskuuta 2003, henkilötietojen suojan riittävästä tasosta Guernseyssä (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 27).

⁽⁷⁾ Komission päätös 2004/411/EY, tehty 28 päivänä huhtikuuta 2004, henkilötietojen suojan riittävästä tasosta Mansaareissa (EUVL L 151, 30.4.2004, s. 48).

⁽⁸⁾ Komission päätös 2008/393/EY, tehty 8 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti henkilötietojen riittävästä suojasta Jerseyssä (EUVL L 138, 28.5.2008, s. 21).

⁽⁹⁾ Komission päätös 2010/146/EU, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti henkilötietojen käsittelystä annetun Färsearten lain tarjoamasta riittävästä henkilötietojen suojasta (EUVL L 58, 9.3.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Komission päätös 2010/625/EU, annettu 19 päivänä lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti riittävästä henkilötietojen suojasta Andorrassa (EUVL L 277, 21.10.2010, s. 27).

⁽¹¹⁾ Komission päätös 2011/61/EU, annettu 31 päivänä tammikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti Israelin valtion tarjoaman henkilötietojen suojan riittävyydestä automaattisessa henkilötietojen käsittelyssä (EUVL L 27, 1.2.2011, s. 39).

⁽¹²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/484/EU, annettu 21 päivänä elokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti Uruguayn itäisen tasavallan tarjoaman henkilötietojen suojan riittävyydestä automaattisessa henkilötietojen käsittelyssä (EUVL L 227, 23.8.2012, s. 11).

⁽¹³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/65/EU, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti Uuden-Seelannin tarjoaman henkilötietojen suojan riittävyydestä (EUVL L 28, 30.1.2013, s. 12).

⁽¹⁴⁾ Tuomio asiassa *Schrems*, 76 kohta. Tällainen tarkastelu on joka tapauksessa tehtävä, kun komissio saa tietoja, jotka aiheuttavat perusteltuja epäilyksiä tältä osin.

- (11) Direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettu tietosuojatyöryhmä on antanut lausunnon, ja lausunto on otettu huomioon tämän päätöksen valmistelussa.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset.
- (13) Sen vuoksi olisi muutettava päätöksiä 2000/518/EY, 2002/2/EY, 2003/490/EY, 2003/821/EY, 2004/411/EY, 2008/393/EY, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU ja täytäntöönpanopäätöksiä 2012/484/EU ja 2013/65/EU,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2000/518/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Sveitsiin suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille."

- 2) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Sveitsin oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Sveitsi edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.
2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Sveitsissä vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.
3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Sveitsin viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.
4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Sveitsin toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa."

2 artikla

Muutetaan päätös 2002/2/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen sellaiselle Kanadassa sijaitsevalle vastaanottajalle suunnatut tiedonsiirrot, jonka toiminta kuuluu henkilötietojen suojaa ja sähköisiä asiakirjoja koskevan lain soveltamisalaa, tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille."

2) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Kanadan oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Kanada edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.
2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Kanadassa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.
3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Kanadan viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.
4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Kanadan toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa."

3 artikla

Muutetaan päätös 2003/490/EY seuraavasti:

1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Argentiinaan suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille."

2) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Argentiinan oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Argentiina edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.
2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Argentiinassa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.
3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Argentiinan viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.
4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Argentiinan toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa."

4 artikla

Komission päätöksen 2003/821/EY 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

"3 artikla

1. Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Guernseyn hallintoalueelle suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Guernseyn oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Guernsey edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Guernseyssä vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Guernseyn viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Guernseyn toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa."

5 artikla

Komission päätöksen 2004/411/EY 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

"3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Mansaaren suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Mansaaren oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Mansaari edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Mansaaressa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Mansaaren viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Mansaaren toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

6 artikla

Komission päätöksen 2008/393/EY 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

”3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Jerseyyn suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Jerseyyn oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Jersey edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Jerseyssä vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Jerseyyn viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Jerseyyn toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

7 artikla

Komission päätöksen 2010/146/EU 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

”3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen sellaiselle Färsearilla sijaitsevalle vastaanottajalle suunnatut tiedonsiirrot, jonka toiminta kuuluu henkilötietojen käsittelystä annetun Färsearten lain soveltamisalaan, tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Färsearten oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Färsearet edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Färsearilla vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Färsaarten viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Färsaarten toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

8 artikla

Komission päätöksen 2010/625/EU 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

”3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Andorraan suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Andorran oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Andorra edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Andorrassa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Andorran viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Andorran toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

9 artikla

Komission päätöksen 2011/61/EU 3 ja 4 artikla korvataan seuraavasti:

”3 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Israelin valtioon suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

4 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Israelin oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Israelin valtio edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Israelin valtiossa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Israelin viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Israelin toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

10 artikla

Komission täytäntöönpanopäätöksen 2012/484/EU 2 ja 3 artikla korvataan seuraavasti:

”2 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Uruguayn itäiseen tasavaltaan suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

3 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Uruguayn itäisen tasavallan oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Uruguayn itäinen tasavalta edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Uruguayn itäisessä tasavallassa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.

3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Uruguayn viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.

4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Uruguayn toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

11 artikla

Komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/65/EU 2 ja 3 artikla korvataan seuraavasti:

”2 artikla

Silloin kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti keskeyttääkseen Uuteen-Seelantiin suuntautuvat tiedonsiirrot tai kieltääkseen ne lopullisesti yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille.

3 artikla

1. Komissio seuraa jatkuvasti Uuden-Seelannin oikeusjärjestyksen kehitystä, joka saattaa vaikuttaa tämän päätöksen toimivuuteen, mukaan lukien kehitystä, joka koskee viranomaisten pääsyä henkilötietoihin, arvioidakseen, turvaako Uusi-Seelanti edelleen henkilötietojen suojan riittävän tason.
2. Jäsenvaltiot ja komissio tiedottavat toisilleen tapauksista, joissa tietosuojavaatimusten noudattamisesta Uudessa-Seelannissa vastaavat elimet eivät pysty varmistamaan vaatimusten noudattamista.
3. Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen mahdollisista havainnoista, joiden mukaan kansallisesta turvallisuudesta, lainvalvonnasta tai muusta yleisestä edusta vastaavat Uuden-Seelannin viranomaiset puuttuisivat henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen enemmän kuin on ehdottoman välttämätöntä tai tällaista oikeuteen puuttumista vastaan ei ole tehokasta oikeussuojaa.
4. Jos todisteet osoittavat, että tietosuojan riittävää tasoa ei enää turvata, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, komissio tiedottaa asiasta Uuden-Seelannin toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittää tarvittaessa direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ehdotuksia toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on kumota tämä päätös tai lykätä sen soveltamista taikka rajoittaa sen soveltamisalaa.”

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Věra JOUROVÁ
Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2016/2296,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,****yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan suorituskyvyn tarkastuselimeksi nimetyn riippumattoman asiantuntijaryhmän perustamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen puitteista 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 549/2004 ⁽¹⁾ (jäljempänä 'puiteasetus') ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan suorituskyvyn tarkastuselimen työ vaikuttaa myönteisesti eurooppalaisen ilmailukenteen hallintaverkon parantamiseen antamalla erityisesti komissiolle puolueettomia, näyttöön perustuvia suosituksia lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvystä unionissa ja paikallisella tasolla. Suorituskyvyn tarkastuselimen tarjoama apu on välttämätöntä, jotta voidaan saavuttaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan sekä yleisemmällä tasolla myös komission ilmailustrategian ⁽²⁾ toteutumistavoitteet, joiden osalta komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 ⁽³⁾ mukaisesti perustettu suorituskyvyn kehittämisjärjestelmä ja sen tähänastisesta soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella toteutetut jatkotoimet sekä siihen liittyvä, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 391/2013 ⁽⁴⁾ mukaisesti perustettu maksujärjestelmä ovat toteutumista edistäviä keskeisiä tekijöitä.
- (2) Nykyisen suorituskyvyn tarkastuselimen nimeämisen voimassaolo päättyy komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/672/EU ⁽⁵⁾ mukaan 31 päivänä joulukuuta 2016. Komission olisi nimettävä uusi suorituskyvyn tarkastuselin jatkamaan komission ja kansallisten valvontaviranomaisten avustamista kyseisen päivämäärän jälkeen. Nimeäminen olisi tehtävä 1 päivänä tammikuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2024 päättyväksi kaudeksi, jotta voidaan vahvistaa riittävän pitkä aika jatkuvuuden ja vakauden varmistamiseksi ja samalla myös kiinteä määräaika, joka on yhdenmukainen täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitekausien kanssa.
- (3) Ottaen huomioon, että kyseinen kausi ulottuu toiselta viitekaudelta kolmannelle viitekaudelle, suorituskyvyn tarkastuselimen uusien jäsenten nimeämisen olisi tapahduttava siten, että voidaan varmistaa sujuva siirtyminen ja käytettävissä olevan kokemuksen ja tietämyksen jatkuvuus.
- (4) Suorituskyvyn tarkastuselimen puolueettomuuden lujittamiseksi olisi perustettava riippumaton asiantuntijaryhmä, joka avustaa suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän täytäntöönpanossa, ja kyseinen asiantuntijaryhmä olisi nimettävä suorituskyvyn tarkastuselimeksi.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 549/2004 11 artiklan 2 kohdassa määritellään yleisesti suorituskyvyn tarkastuselimen tehtävät suorituskyvyn kehittämisjärjestelmässä. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklassa esitetään ei-tyhjentävästi lisätietoja sen tehtävistä ja toimista. Myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 598/2014 ⁽⁶⁾ 6 artiklan 1 kohdassa osoitetaan tiettyjä tehtäviä. Selkeyden ja kattavuuden vuoksi olisi mainittujen säännösten mukaisesti laadittava luettelo kaikista suorituskyvyn tarkastuselimen tehtävistä. Suorituskyvyn tarkastuselin avustaa komissiota tarjoamalla sille neuvoja, asiantuntemusta ja muita palveluja. Tätä

⁽¹⁾ EUVL L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Ilmailustrategia Euroopalle, COM(2015) 598 final.

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 390/2013, annettu 3 päivänä toukokuuta 2013, lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmästä (EUVL L 128, 9.5.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 391/2013, annettu 3 päivänä toukokuuta 2013, lennonvarmistuspalvelujen yhteisestä maksujärjestelmästä (EUVL L 128, 9.5.2013, s. 31).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2014/672/EU, annettu 24 päivänä syyskuuta 2014, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan suorituskyvyn tarkastuselimen nimeämisen voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 281, 25.9.2014, s. 5).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 598/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, tasapainoisen lähestymistavan mukaista meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista unionin lentoasemilla koskevista säännöistä ja menettelyistä sekä direktiivin 2002/30/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 65).

varten sen olisi tehtävä yhteistyötä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa. Sen olisi myös avustettava kansallisia valvontaviranomaisia näiden pyynnöstä.

- (6) Suorituskyvyn tarkastuselimen toiminnan tehokkuuden ja tuloksellisuuden varmistamiseksi sen tukena on komission asettama sihteeristö.
- (7) Suorituskyvyn tarkastuselimen jäsenten olisi oltava erittäin päteviä asiantuntijoita, joilla on asianmukaiset toimivaltuudet suorituskyvyn kannalta keskeisillä osa-alueilla. Muut jäsenet kuin puheenjohtaja olisi valittava hakemuspyyntömenettelyn perusteella noudattaen puolueettomuuden, yhtäläisten mahdollisuuksien ja avoimuuden periaatteita ja varmistaen, että todelliset tai mahdolliset eturistiriidat todetaan, ja heidät olisi nimettävä yksityishenkilöinä. Ottaen huomioon puheenjohtajan erityistehtävät ja vastuualueet komission olisi nimettävä puheenjohtaja omien sisäisten hallintojärjestelyjensä mukaisesti noudattaen edellä mainittuja periaatteita ja varmistaen, että edellä tarkoitetut eturistiriidat todetaan.
- (8) Ottaen huomioon jäsenten pätevyys ja asiantuntemus, puolueettomuutta ja eturistiriidattomuutta koskevat vaatimukset ja se, että muut jäsenet kuin puheenjohtaja nimetään yksityishenkilöinä, sekä heidän työnsä merkitys, heille olisi kulujen korvaamisen lisäksi maksettava korvaus, jonka olisi oltava oikeasuhteinen jäsenille osoitettuihin tehtäviin nähden. Puheenjohtajalle korvattavat kulut ja hänelle maksettava korvaus olisi vahvistettava komission sisäisten hallintojärjestelyjen mukaisesti.
- (9) Sen vuoksi on myös asianmukaista, että suorituskyvyn tarkastuselimen toiminta sekä sen saaman hallinnollisen ja teknisen tuen kustannukset rahoitetaan unionin talousarviosta.
- (10) Suorituskyvyn tarkastuselimen työ edellyttää pääsyä täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 390/2013 tarkoitettuihin suorituskyvyn liittyviin tietoihin, jotka ovat saatavilla Eurocontrolista. Sen vuoksi komission olisi sovittava Eurocontrolin kanssa asianmukaisista järjestelyistä, joilla varmistetaan pääsy kyseisiin tietoihin, mukaan lukien niiden kerääminen, validointi, esikäsittely ja toimittaminen. Näissä järjestelyissä olisi tunnustettava suorituskyvyn tarkastamisen yleiseurooppalainen ulottuvuus neuvoston päätöksen (EU) 2015/2394 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (11) Suorituskyvyn tarkastuselimen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi sen työjärjestyksessä olisi vahvistettava asianmukaiset menettelysäännöt sekä se, miten kyseisen elimen olisi raportoitava komissiolle. Myös tietojen luovuttamista koskevat säännöt olisi vahvistettava.
- (12) Henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾.
- (13) Tätä päätöstä ei pitäisi enää soveltaa sen jälkeen, kun siinä vahvistettu suorituskyvyn tarkastuselimen nimeämisen voimassaoloaika on päättynyt.
- (14) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 549/2004 5 artiklan 1 kohdalla perustetun yhtenäisen ilmatilan komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Suorituskyvyn tarkastuselimen nimeäminen

1. Perustetaan yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn riippumaton asiantuntijaryhmä 1 päivänä tammikuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivään joulukuuta 2024 kestäväksi kaudeksi.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/2394, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, kannasta, jonka jäsenvaltiot esittävät Euroopan unionin puolesta Eurocontrolin pysyvän komission päätöksiin Eurocontrolin rooleista ja tehtävistä sekä keskitetyistä palveluista (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 136).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiantuntijaryhmä nimetään yhteisen eurooppalaisen ilmatilan suorituskyvyn tarkastuselimeksi 1 päivänä tammikuuta 2017 alkavaksi ja 31 päivään joulukuuta 2024 kestäväksi kaudeksi.

2 artikla

Tehtävät

Suorituskyvyn tarkastuselimen tehtävänä on

- a) avustaa komissiota suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän täytäntöönpanossa erityisesti täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklan a alakohdassa mainituissa tehtävissä;
- b) antaa komission pyynnöstä tapauskohtaisia tietoja tai raportteja suorituskykyyn liittyvistä kysymyksistä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- c) avustaa komissiota tämän pyynnöstä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 21 ja 22 artiklassa tarkoitettujen suorituskykyyn liittyvien tietojen saatavuutta koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittelemisessä;
- d) avustaa pyydettyä kansallisia valvontaviranomaisia suorituskyvyn kehittämisjärjestelmän täytäntöönpanossa esittämällä riippumaton näkemys suorituskykyyn liittyvistä kysymyksistä tai määrittämällä ohjeellisten arvojen vaihteluvälit tavoitteiden asettamista varten täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 6 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti;
- e) tukea pyydettyä toimivaltaisia viranomaisia lentoasemien meluolosuhteiden arvioinnissa, josta nämä ovat vastuussa asetuksen (EU) N:o 598/2014 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Neuvoa-antava rooli

1. Komissio voi kuulla suorituskyvyn tarkastuselintä kaikissa lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskykyyn yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa liittyvissä kysymyksissä.
2. Suorituskyvyn tarkastuselin voi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti omasta aloitteestaan raportoida ja antaa suosituksia komissiolle järjestelmän parantamiseksi.

4 artikla

Kokoonpano sekä puheenjohtajan ja jäsenten nimeäminen

1. Suorituskyvyn tarkastuselimessä on puheenjohtaja mukaan luettuna yhdeksän jäsentä.
2. Muut jäsenet kuin puheenjohtaja nimetään yksityishenkilöinä hakemuspyynnön tuloksena saatujen hakemusten perusteella.
3. Liikenteen ja liikumisen pääosaston pääjohtaja nimeää komission puolesta muut jäsenet kuin puheenjohtajan soveltuvan pätevyyden omaavista asiantuntijoista, jotka ovat vastanneet hakemuspyyntöön, kuultuaan ensin jäsenvaltioita suunnitelluista nimityksistä. Valintakriteerit ja kelpoisuusvaatimukset esitetään liitteessä.

4. Liikenteen ja liikkumisen pääosaston pääjohtaja nimeää komission puolesta soveltuvan pätevyyden omaavan asiantuntijan suorituskyyvyn tarkastuselimen puheenjohtajaksi komission sisäisten hallintojärjestelyjen mukaisesti ja kuultuaan ensin jäsenvaltioita. Puheenjohtaja toimii suorituskyyvyn tarkastuselimen edustajana ja hoitaa sen kokousten puheenjohtajuuden.
5. Puheenjohtajan ja muiden jäsenten toimikausi on kaksi vuotta, ja se voidaan uusia kahdesti. Jäsenistä enintään kahden kolmasosan toimikausi voidaan uusia samalla kertaa.
6. Jäsen, joka ei enää pysty tehokkaasti osallistumaan suorituskyyvyn tarkastuselimen asioiden käsittelyyn tai eroaa taikka ei täytä 5 ja 6 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä, voidaan tilanteen mukaan 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti korvata uudella jäsenellä jäljellä olevaksi toimikaudeksi.
7. Liikenteen ja liikkumisen pääosaston pääjohtaja voi komission puolesta laatia soveltuvista ehdokkaista varallaololuettelon, jota voidaan käyttää muiden korvaavien jäsenten kuin puheenjohtajan nimeämiseen. Pääjohtaja pyytää hakijoilta suostumuksen ennen heidän nimiensä lisäämistä varallaololuetteloon.
8. Suorituskyyvyn tarkastuselimen jäseniksi nimettyjen yksityishenkilöiden nimet julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
9. Henkilötietoja kerätessä, käsiteltäessä ja julkaistaessa noudatetaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

5 artikla

Jäsenyyttä koskevat periaatteet

1. Suorittaessaan tämän päätöksen mukaisia tehtäviä suorituskyyvyn tarkastuselimen ja sen jäsenten on toimittava puolueettomasti ja kaikista ulkoisista vaikutteista riippumattomasti yleisen edun nimissä. Tätä varten jäsenten on allekirjoitettava lausunto, jossa he sitoutuvat hoitamaan tehtävänsä suorituskyyvyn tarkastuselimessä edellä mainitulla tavalla.
2. He eivät voi siirtää tehtäviään kenellekään muulle.
3. Jäsenyyttä hakevien yksityishenkilöiden on ilmoitettava kaikki olosuhteet, joista voisi syntyä eturistiriita, toimittamalla 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakemuspöytäkirjassa mainittu ilmoitus sidonnaisuuksista. Myös puheenjohtajaksi nimettävän yksityishenkilön on hyvissä ajoin ennen nimittämistään ilmoitettava kaikki tällaiset olosuhteet. Kaikkien edellä mainittujen yksityishenkilöiden on mainittava kyseisessä ilmoituksessa ainakin kaikki asian kannalta merkitykselliset ammatilliset ja taloudelliset intressit ja tilanteet, joissa eturistiriidat voivat vaarantua tai joiden voidaan kohtuudella katsoa vaarantavan heidän kykynsä toimia puolueettomasti ja yleisen edun nimissä suorituskyyvyn tarkastuselimen jäsenenä.
4. Mahdollisten eturistiriitojen esiintymisen arvioimiseksi olisi otettava huomioon useita tekijöitä, kuten yksityishenkilön intressien luonne, tyyppi ja merkitys sekä se, missä määrin intressien voidaan kohtuudella olettaa vaikuttavan hänen mielipiteisiinsä ja suorituskyyvyn tarkastuselimen yleiseen päätöksentekoprosessiin. Intressiä on pidettävä merkityksellisenä tai vähäisenä, jos se ei todennäköisesti vaaranna tai sen ei voida kohtuudella katsoa vaarantavan yksityishenkilön kykyä toimia puolueettomasti ja yleisen edun nimissä hänen antaessaan neuvoja komissiolle.
5. Komissio julkaisee nimettyjen jäsenten intressejä koskevat ilmoituslomakkeet erityisellä verkkosivustolla. Tekniset toimenpiteet toteutetaan sen varmistamiseksi, että intressejä koskevat ilmoituslomakkeet rajataan hakukoneissa hakutuloksen ulkopuolelle.
6. Jäseniä koskee salassapitovelvollisuus, ja heidän on noudatettava unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen suojelua koskevia komission turvallisuussääntöjä, jotka on vahvistettu komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ ja (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

7. Jäsenten on kunkin toimikauden alussa allekirjoitettava kirjallinen salassapitovakuutus.

6 artikla

Työmenetelmä

1. Edellyttäen, että liikenteen ja liikkumisen pääosaston pääjohtaja antaa komission puolesta ennakkohyväksynnän erityisesti suorituskyyvyn tarkastuselimen rahoituksen osalta, suorituskyyvyn tarkastuselimen on hyväksyttävä seuraavat asiakirjat:
 - a) vuosittainen toimintaohjelmansa ja vuosiraporttinsa;
 - b) työjärjestyksensä;
 - c) yksityiskohtaiset säännöt sen yhteistyöstä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa;
 - d) täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut työjärjestelyt lennonvarmistuspalvelun tarjoajien, lentoaseman pitäjien, lentoasemien koordinaattoreiden ja lentoliikenteen harjoittajien kanssa;
 - e) tiedonhallintasuunnitelma.
2. Suorituskyyvyn tarkastuselin hyväksyy raporttinsa ja suosituksensa sekä 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat yksinkertaisella enemmistöllä.
3. Suorituskyyvyn tarkastuselimen työskentelyn kannalta merkityksellisten kysymysten tarkastelemiseksi sen jäsenistä voidaan muodostaa alaryhmiä, jotka työskentelevät suorituskyyvyn tarkastuselimen määrittelemän ja liikenteen ja liikkumisen pääosaston pääjohtajan komission puolesta hyväksymän toimeksiannon perusteella. Alaryhmät hajotetaan heti, kun ne ovat suorittaneet toimeksiantonsa.
4. Suorituskyyvyn tarkastuselin ja sen alaryhmät kokoontuvat komission tiloissa. Poikkeustapauksissa kokoukset voidaan kuitenkin pitää muualla.
5. Suorituskyyvyn tarkastuselimen jäsenten osallistuminen suorituskyyvyn tarkastuselimen ja sen alaryhmien kokouksiin on pakollista. Perustelut poissaoloista on toimitettava puheenjohtajalle ja sihteeristölle.
6. Suorituskyyvyn tarkastuselimen on sihteeristön tuella varmistettava, että sen menetelmä on viimeisimpien tieteellisten standardien mukainen.

7 artikla

Hallinnollinen ja tekninen tuki

1. Komissio tarjoaa suorituskyyvyn tarkastuselimen tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan varmistamiseksi tarvittavaa hallinnollista ja teknistä tukea, suorituskyyvyn tarkastuselimen ja sen alaryhmien sihteeristötehtävät mukaan luettuina. Sihteeristö kutsuu koolle suorituskyyvyn tarkastuselimen täysistunnot ja avustaa niissä, ja se kutsuu koolle myös alaryhmien kokoukset.

Hallinnollinen ja tekninen tuki on annettava kustannustehokkaalla tavalla siten, että varmistetaan suorituskyyvyn tarkastuselimen toiminnallinen ja tekninen riippumattomuus sen suorittaessa tehtäviään.

2. Silloin kun Eurocontrol katsotaan asianmukaiseksi tietojen toimittajaksi, komissio toteuttaa sen kanssa aiheelliset järjestelyt tietojen keräämiseksi, validoimiseksi, esikäsittelymiseksi ja toimittamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että suorituskyyvyn tarkastuselin voi jatkuvasti tutustua täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 21 artiklassa tarkoitettuihin suorituskyyvyn liittyviin tietoihin, jotka ovat saatavilla Eurocontrolista.

8 artikla

Raportointi ja avoimuus

1. Suorituskyvyn tarkastuselimen on sille 2 artiklassa osoitettuja tehtäviä hoitaessaan annettava raportteja ja suosituksia komissiolle.
2. Suorituskyvyn tarkastuselimen on annettava kansallisille valvontaviranomaisille mahdollisuus tarkastaa suorituskyvyn suunnitelmien arviointiin ja seurantaan liittyvät asiatiedot ennen raporttien antamista.
3. Komissio julkaisee kaikki suorituskyvyn tarkastuselimen raportit ja suositukset tätä tarkoitusta varten perustetulla verkkosivustolla.
4. Raporttia tai suositusta ei julkisteta, jos sen tai jonkin sen osan julkistaminen vahingoittaisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklassa säädettyä julkisen tai yksityisen edun suojaa.
5. Suorituskyvyn tarkastuselimen on laadittava toiminnastaan vuosikertomus, jossa käsitellään myös sen yhteistyötä Euroopan lentoturvallisuusviraston kanssa sekä työjärjestelyjä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 390/2013 3 artiklan 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen lennonvarmistuspalvelujen tarjoajien, lentoasemien pitäjien, lentoasemien koordinaattoreiden ja lentoliikenteen harjoittajien kanssa sekä Eurocontrolin kanssa sovittuja järjestelyjä, jotka koskevat pääsyä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin suorituskykyyn liittyviin tietoihin.
6. Komissio seuraa suorituskyvyn tarkastuselimen toimintaa ja tiedottaa sen työn etenemisestä säännöllisesti jäsenvaltioille.

9 artikla

Korvaukset, kulut ja kustannukset

1. Suorituskyvyn tarkastuselimen muut jäsenet kuin puheenjohtaja ovat oikeutettuja enintään 600 euron suuruiseen erityiskorvaukseen päivittäisenä yksikkökustannuksena kutakin täyttä työpäivää kohti. Korvauksen kokonaismäärä lasketaan ja pyöristetään ylöspäin lähimpää puolta työpäivää vastaavaan määrään. Maksut suoritetaan euroina.
2. Komissio korvaa muiden jäsenten kuin puheenjohtajan matka- ja oleskelukustannukset komission päätöksen C(2007) 5858 ⁽²⁾ mukaisesti. Kulut korvataan vuosittaisessa määrärahojen kohdentamisen menettelyssä käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa.
3. Komissio maksaa suorituskyvyn tarkastuselimen puheenjohtajalle korvauksen ja korvaa hänen matka- ja oleskelukustannuksensa omien sisäisten hallintojärjestelyjensä mukaisesti.

10 artikla

Rahoitus

Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta aiheutuneet kustannukset, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitettujen suorituskyvyn tarkastuselimen jäsenille maksettavat korvaukset ja kulut sekä 7 artiklassa tarkoitetun hallinnollisen ja teknisen tuen kustannukset rahoitetaan unionin talousarviosta. Edellä 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Komission päätös C(2007) 5858, annettu 5 päivänä joulukuuta 2007, – Rules on the reimbursement of expenses incurred by people from outside the Commission invited to attend meetings in an expert capacity (Säännöt kokouksiin asiantuntijan ominaisuudessa komission ulkopuolelta kutsuttujen henkilöiden kulujen korvaamisesta).

tarkoitetuista korvauksista ja kuluista aiheutuneet kustannukset rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom N:o 966/2012 ⁽¹⁾) 204 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾ 287 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Kumoaminen

Kumotaan täytäntöönpanopäätös 2014/672/EU.

12 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

LIITE

Suorituskyvyn tarkastuselimen jäsenten valinta- ja kelpoisuusvaatimukset

Suorituskyvyn tarkastuselimen jäsenten valinta- ja kelpoisuusvaatimukset ovat seuraavat:

- a) hakijan osoitettu asiantuntemus, pätevyys ja korkean tason ammatillinen kokemus suorituskyvyn kannalta keskeisillä osa-alueilla;
- b) tasapainoinen edustus pätevyyden ja asiantuntemuksen osalta kaikilla suorituskyvyn kannalta keskeisillä osa-alueilla sekä sukupuolten osalta samoin kuin sukupuolten ja maantieteellisten alueiden tasapainoinen edustus;
- c) osaamisen tasapainoinen edustus seuraavilla aloilla muttei yksinomaan niillä:
 - EU:n ilmailupolitiikka ja siihen sovellettava lainsäädäntö;
 - lentoyhtiöiden ja/tai lentoasemien hallinnointi;
 - sotilasoperaatioiden ja niiden hallinnoinnin asettamat vaatimukset;
 - ilmailuun liittyvät taloudelliset kysymykset, SESARin käyttöönoton hallinnointi ja unionin rahoitusmekanismi;
 - vertailuanalyysi, kustannus-hyötysuhteen arviointimenetelmät ja rahoitussuunnittelu;
 - kustannusten ja muiden suorituskyvyn osa-alueiden sekä siviili- ja sotilasilmailun vaatimusten keskinäiset riippuvuussuhteet;
 - turvallisuusriskien kartoittaminen ja turvallisuustason mittaaminen;
 - päästökauppajärjestelmä ja ympäristötehokkuuden mittaaminen (esimerkiksi ilmailun ympäristövaikutusten, polttoainetehokkuuden ja hiilidioksidin ja melupäästöjen tarkastelu);
 - viereisen ilmatilan vuorovaikutuksesta yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan alueeseen johtuvat vaikutukset, ongelmakohtat ja liikennevirtojen säätely mukaan luettuina;
- d) kyky analysoida ja arvioida suorituskyvyn osa-alueiden välisiä riippuvuussuhteita ja vuorovaikutusta sekä määritellä suunniteltuihin toiminnallisiin ja teknologisiin parannuksiin perustuvia tulevia suorituskykytavoitteita;
- e) riittävä kielitaito, joka mahdollistaa hakijan täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisen suorituskyvyn tarkastuselimen työskentelyyn;
- f) riippumattomuus ja eturistiriidattomuus.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2016/2297,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2016,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisista, henkilötietojen siirtoa kolmansiin maihin ja tällaisten tietojen siirtoa kyseisiin maihin sijoittautuneille henkilötietojen käsittelijöille koskevista mallisopimuslausekkeista annettujen päätösten 2001/497/EY ja 2010/87/EU muuttamisesta***(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 8471)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin tuomioistuin totesi 6 päivänä lokakuuta 2015 antamassaan tuomiossa, joka koski asiaa C-362/14, Maximillian Schrems v. tietosuojavaltuutettu ⁽²⁾, että komissio on hyväksyessään päätöksen 2000/520 ⁽³⁾ 3 artiklan ylittänyt toimivallan, joka sille on siirretty direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdassa (luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan kanssa). Euroopan unionin tuomioistuin julisti mainitun päätöksen 3 artiklan pätemättömäksi.
- (2) Päätöksen 2000/520 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyillä ehdoilla rajoitettiin kansallisten valvontaviranomaisten mahdollisuutta keskeyttää tietovirrat yhdysvaltalaiselle oman varmennuksen antaneelle yritykselle ja poiketa näin tietosuojan tason riittävyyttä koskevasta päätöksestä.
- (3) Asiassa Schrems antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin selvensi, että kansalliset valvontaviranomaiset ovat toimivaltaisia valvomaan henkilötietojen siirtoa kolmanteen maahan, josta komissio on antanut tietosuojan tason riittävyyttä koskevan päätöksen, ja että komissiolla ei ole toimivaltaa rajoittaa direktiivin 95/46/EY 28 artiklassa kansallisille valvontaviranomaisille annettuja valtuuksia. Kyseisen artiklan mukaisesti näillä viranomaisilla on erityisesti tutkintavaltuudet, kuten valtuus kerätä kaikki valvontatehtävänsä suorittamiseksi tarvittavat tiedot, tehokkaat toimintavaltuudet, kuten valtuus kieltää henkilötietojen käsittely väliaikaisesti tai lopullisesti, ja valtuus osallistua oikeudellisiin menettelyihin ⁽⁴⁾.
- (4) Samassa tuomiossa unionin tuomioistuin muistutti, että direktiivin 95/46/EY 25 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden ja niiden elinten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen unionin toimielinten säädöksiä, sillä kyseisten säädösten oletetaan periaatteessa olevan lainmukaisia ja niillä on näin ollen oikeusvaikutuksia niin kauan kuin säädöksiä ei ole peruutettu, kumottu kumoamiskanteen johdosta tai todettu pätemättömiksi ennakkoratkaisupyyntöön tai lainvastaisuusväitteen seurauksena.
- (5) Vastaavasti direktiivin 95/46/EY 26 artiklan 4 kohdan mukainen komission päätös sitoo kaikkia niiden jäsenvaltioiden elimiä, joille se on osoitettu, mukaan lukien riippumattomat valvontaviranomaiset, siltä osin kuin päätöksessä vahvistetaan, että siirroissa, joissa hyödynnetään päätöksessä määriteltyjä mallisopimuslausekkeitä, tarjotaan riittävät takeet siten kuin kyseisen direktiivin 26 artiklan 2 kohdassa edellytetään. Tämä ei estä kansallista valvontaviranomaista käyttämästä valtuuksiaan tietovirtojen valvonnassa, ja kyseinen viranomainen voi esimerkiksi keskeyttää tai kieltää henkilötietojen siirron, jos se katsoo, että tietojen siirrossa on rikottu EU:n tai kansallisen tietosuojalainsäädännön säännöksiä. Tällaisesta rikkomuksesta voi olla kyse esimerkiksi silloin, kun tietojen tuoja ei noudata mallisopimuslausekkeitä.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Komission päätös 2000/520/EY, tehty 26 päivänä heinäkuuta 2000, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti yksityisyyden suojaa koskevien safe harbor -periaatteiden antaman suojan riittävyydestä ja niihin liittyvistä Yhdysvaltojen kauppatietosuojalainsäädännön säännöksistä (EYVL L 215, 25.8.2000, s. 7).

⁽⁴⁾ Schrems-tuomio, 40 kohta ja sitä seuraavat kohdat sekä 101, 102 ja 103 kohta.

- (6) Komission päätöksiin 2001/497/EY ⁽¹⁾ ja 2010/87/EU ⁽²⁾ sisältyy rajoitus, joka kohdistuu kansallisten valvontaviranomaisten valtuuksiin. Kyseinen rajoitus on verrattavissa päätöksen 2000/520/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan, jonka unionin tuomioistuin on katsonut pätemättömäksi.
- (7) Asiassa Schrems annetun tuomion valossa ja perussopimuksen 266 artiklan mukaisesti kyseisten päätösten säännökset, joilla rajoitetaan kansallisten valvontaviranomaisten valtuuksia, olisi sen vuoksi korvattava.
- (8) Jotta olisi helpompaa valvoa tehokkaasti sitä, että tällä hetkellä voimassa olevat, mallisopimuslausekkeita koskevat päätökset ovat toimivia, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kansallisten valvontaviranomaisten toteuttamista asiaankuuluvista toimista.
- (9) Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskeva työryhmä, joka on perustettu direktiivin 95/46/EY 29 artiklan nojalla, on antanut lausunnon, joka on otettu huomioon tätä päätöstä valmisteltaessa.
- (10) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 95/46/EY 31 artiklan 1 kohdassa perustetun komitean lausunnon mukaiset.
- (11) Sen vuoksi päätöksiä 2001/497/EY ja 2010/87/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2001/497/EY 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisia toimivaltuuksiaan ja tästä seuraa se, että tiedonsiirrot kolmansiin maihin keskeytetään väliaikaisesti tai kielletään kokonaan yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille."

2 artikla

Korvataan päätöksen 2010/87/EU 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan mukaisia toimivaltuuksiaan ja tästä seuraa se, että tiedonsiirrot kolmansiin maihin keskeytetään väliaikaisesti tai kielletään kokonaan yksilöiden suojelemiseksi heidän henkilötietojensa käsittelyssä, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tiedon edelleen muille jäsenvaltioille."

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2016.

Komission puolesta

Věra JOUROVÁ

Komission jäsen

⁽¹⁾ Komission päätös 2001/497/EY, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2001, direktiivin 95/46/EY mukaisista mallisopimuslausekkeista henkilötietojen kolmansiin maihin siirtoa varten (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 19).

⁽²⁾ Komission päätös, annettu 5 päivänä helmikuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisista mallisopimuslausekkeista henkilötietojen siirtoa varten kolmansiin maihin sijoittautuneille henkilötietojen käsittelijöille (EUVL L 39, 12.2.2010, s. 5).

SUUNTAVIIVAT

**EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) 2016/2298,
annettu 2 päivänä marraskuuta 2016,
eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanosta annettujen suuntaviivojen (EU)
2015/510 muuttamisesta (EKP/2016/31)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan ja 9.2, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan sekä 20 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen rahapolitiikan saavuttaminen edellyttää niiden keinojen, välineiden ja menettelyiden määrittelyä, joita Euroopan keskuspankista (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansallisista keskuspankeista, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'kansalliset keskuspankit'), koostuva eurojärjestelmä käyttää pannakseen rahapolitiikan yhdenmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
- (2) Eurojärjestelmä voi toteuttaa rahapolittisia operaatioitaan varten joko kiinteäkorkoisia tai vaihtuvakorkoisia huutokauppoja. Euroopan keskuspankin suuntaviivoja (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ⁽¹⁾ pitäisi muuttaa, jotta niihin kyetään tekemään muutamia huutokauppojen toteutusvaiheisiin liittyviä tarpeellisia teknisiä ja kielellisiä muutoksia.
- (3) Eurojärjestelmän mukaan on sen vakuuskäytännön mukaisesti välttämätöntä muuttaa vakuuskelpoisuusvaatimuksia ja mukauttaa riskienhallintamenetelmiä, joita sovelletaan luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taikka yhteisöjen, joihin niillä on läheinen sidos, liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parempiin vakuudettomiin velkapapereihin, jotta otettaisiin huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽²⁾ täytäntöönpano jäsenvaltioissa.
- (4) Eurojärjestelmä on luonut yhteisen kehikon vakuuskelpoisille omaisuuserille, jotta kaikki eurojärjestelmän luotto-operaatiot voidaan toteuttaa yhdenmukaisella tavalla panemalla suuntaviivat (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro. EKP:n neuvoston mielestä on tarpeen tehdä muutamia muutoksia eurojärjestelmän vakuuskäytäntöön, jotta siihen voidaan sisällyttää korkorakenteet, joiden kassavirta saattaa olla negatiivinen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta.
- (5) Eurojärjestelmä edellyttää kattavien ja yhdenmukaisten lainakohtaisten tietojen toimittamista omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainasammiota koskevista, kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä. Osapuolten on toimitettava lainakohtaiset tiedot eurojärjestelmän nimeämään lainakohtaiseen tietokantaan. Lainakohtaisen tietokannan nimeämistä sekä varsinaista nimeämismenettelyä koskevia eurojärjestelmän vaatimuksia on selvennettävä avoimuuden vuoksi.
- (6) Jotta suojeltaisiin eurojärjestelmän vakuuksien riittävyyttä, lainasaamisten vakuuskelpoisuusvaatimuksia ja erityisesti realisointia koskevien rajoitusten kriteerejä olisi muutettava. Kansallisten keskuspankkien tulisi toteuttaa erityistoimenpiteitä poistaakseen kuittausriskin tai lieventääkseen sitä merkittävästi, kun ne hyväksyvät lainasaamisia vakuudeksi. Lainasaamisia, jotka ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ja jotka eivät ole olleet näiden toimenpiteiden kohteena, voidaan käyttää vakuutena 31 päivään joulukuuta 2019 saakka sillä edellytyksellä, että kaikki muut vakuuskelpoisuusvaatimukset täyttyvät.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (7) Jotta eurojärjestelmää suojeltaisiin taloudellisten menetysten riskiltä vastapuolen maksukyvyttömyystilanteessa, vakuuskelpoisiin omaisuuseriin, jotka annetaan vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, pitäisi kohdistaa riskienhallintamenetelmiä, joista säädetään suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) neljännen osan VI osastossa. EKP:n neuvoston mielestä eurojärjestelmän riskienhallintakehikon säännöllisin väliajoin tehtävän arvioinnin perusteella kehikkoon pitäisi tehdä useita mukautuksia.
- (8) Vakuuskelpoisten omaisuuserien on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, jotka täsmennetään eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa, jossa vahvistetaan menettelyt, säännöt ja tekniikat sen varmistamiseksi, että vakuuskelpoisia omaisuuseriä koskeva eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimus säilyy. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon sisältyvien sääntöjen arvioinnin perusteella olisi tehtävä tiettyjä muutoksia erityisesti ulkoisia luottoluokituslaitoksia (ECAI) koskeviin yleisiin hyväksymisvaatimuksiin ja näitä laitoksia koskeviin toiminnallisiin lisävaatimuksiin katettujen joukkolainojen osalta.
- (9) Selkeyden vuoksi on tehtävä useita vähäisiä teknisiä muutoksia esimerkiksi katettujen joukkolainoihin sovellettavan terminologian osalta.
- (10) Näin ollen suuntaviivoja (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) olisi muutettava vastaavalla tavalla,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan suuntaviivoja (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12) ’katetulla joukkolainalla’ (covered bond) tarkoitetaan velkainstrumenttia, johon liittyy kaksinainen turva:
a) suoraan tai välillisesti luottolaitokseen ja b) taustalla olevien omaisuuserien uusiutuvaan vakuussammioon, jossa ei ole riskin etuoikeusluokkia;”;

b) lisätään 46a kohta seuraavasti:

”46a) ’sijoituspalveluyrityksellä’ (investment firm) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä;”;

c) korvataan 48 kohta seuraavasti:

”48) ’katetulla jumbolainalla’ (jumbo covered bond) tarkoitetaan katettua joukkolainaa, jonka liikkeeseenlaskun volyymi on vähintään miljardi euroa ja jolle vähintään kolme markkinatakaajaa antaa säännöllisesti osto- ja myyntinoteeraukset;”;

d) korvataan 71 kohta seuraavasti:

”71) ’muilla katetuilla joukkolainoilla’ (other covered bonds) tarkoitetaan strukturoituja katettuja joukkolainoja tai multi cédulas -joukkolainoja;”;

e) korvataan 74 kohta seuraavasti:

”74) ’julkisella luottoluokituksella’ (public credit rating) tarkoitetaan luottoluokitusta, joka on a) unionissa rekisteröidyn eurojärjestelmän ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi hyväksymän luottoluokituslaitosten antama tai vahvistama ja b) julkaistaan yleisesti tai jaetaan tilauksen perusteella;”;

f) korvataan 88 kohta seuraavasti:

”88) ’strukturoidulla katetulla joukkolainalla’ (structured covered bond) tarkoitetaan katettua joukkolainaa, pois lukien multi cédulas -joukkolainat, joita ei ole laskettu liikkeeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY (*) 52 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitus-yritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).”;

g) korvataan 94 kohta seuraavasti:

”94) ’yhteissijoitusdirektiivin mukaisella katetulla joukkolainalla’ (UCITS compliant covered bond) tarkoitetaan direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti liikkeeseen laskettua katettua joukkolainaa;”.

2) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa oleva taulukko 4 seuraavasti:

”Taulukko 4

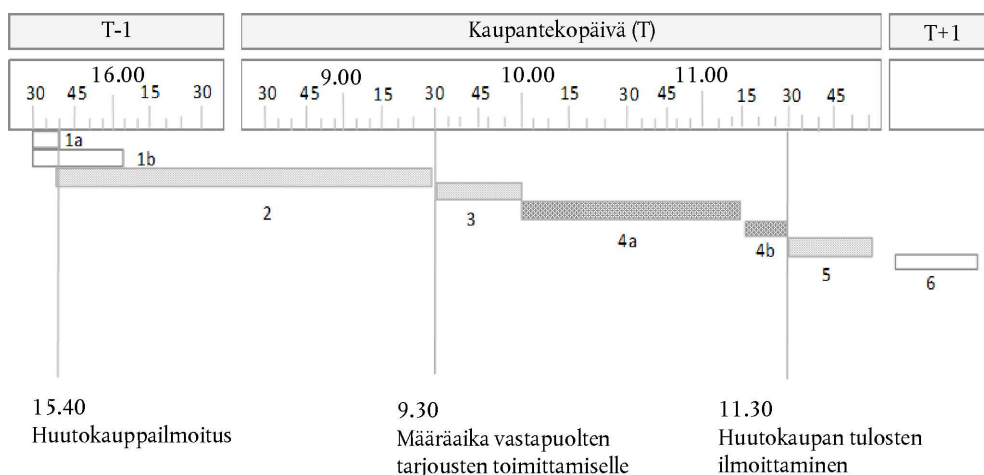
Huutokauppojen toteutusvaiheet

Vaihe 1	Huutokaupasta ilmoittaminen
	a) EKP:n julkinen ilmoitus
	b) Kansallisten keskuspankkien julkinen ilmoitus ja ilmoitus suoraan yksittäisille vastapuolille (jos katsotaan tarpeelliseksi)
Vaihe 2	Huutokauppatarjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolien toimenpiteet
Vaihe 3	Tarjousten kokoaminen eurojärjestelmässä
Vaihe 4	Jako-osuuksien määrittäminen ja huutokaupan tulosten ilmoittaminen
	a) EKP:n päätös jako-osuuksista
	b) EKP:n julkinen ilmoitus jako-osuuksista
Vaihe 5	Huutokaupan tulosten vahvistaminen vastapuolille
Vaihe 6	Maksut ja toimitukset”;

b) korvataan 2 kohdassa taulukot 5 ja 6 seuraavasti:

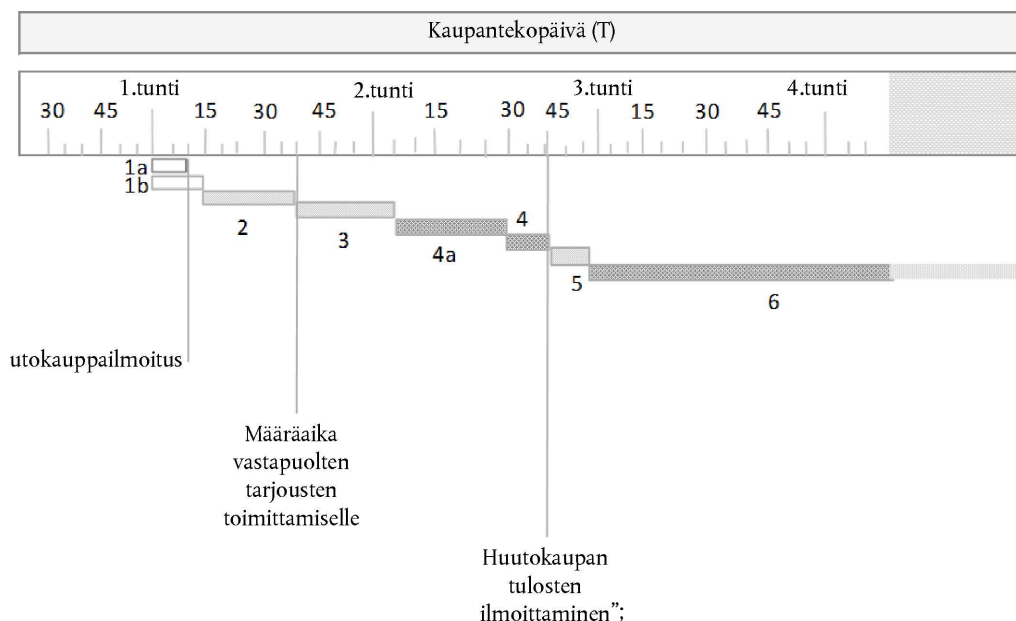
”Taulukko 5

Vakiohuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Keski-Euroopan ajassa (CET) otetaan huomioon siirtyminen Keski-Euroopan kesäaikaan.

Taulukko 6

Pikahuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa)

3) korvataan 30 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. EKP ilmoittaa vakiohuutokaupoista julkisesti etukäteen. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa vakiohuutokaupoista julkisesti ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

2. EKP voi ilmoittaa pikahuutokaupoista etukäteen julkisesti. Pikahuutokaupoissa, joista ilmoitetaan julkisesti etukäteen, kansallinen keskuspankki voi olla suoraan yhteydessä valittuihin vastapuoliin, jos katsoo sen tarpeelliseksi. Jos pikahuutokaupasta ei ilmoiteta julkisesti etukäteen, kansalliset keskuspankit ottavat suoraan yhteyttä valittuihin vastapuoliin.";

4) korvataan 43 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. EKP ilmoittaa julkisesti huutokaupan tuloksesta ja jako-osuuksia koskevasta päätöksestään. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa huutokaupan jako-osuuksia koskevasta EKP:n päätöksestä julkisesti ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.";

5) korvataan 55 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos kyseessä ovat sivukonttorit, 1 kohdan nojalla ilmoitettavat tiedot liittyvät laitokseen, johon sivukonttori kuuluu.";

6) korvataan 61 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. EKP julkaisee verkkosivuillaan ajantasaisen, jokaisena päivänä, jona TARGET2 on toiminnassa, päivitetävän listan vakuudeksi kelpaavista jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä verkkosivuillaan kuvattujen menetelmien mukaisesti. Vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listaan sisällytettävät jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kelpaavat käytettäväksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, kun ne on julkaistu listalla. Tästä säännöstä poiketen eurojärjestelmä voi erityistapauksessa, jossa ovat kyseessä lyhytaikaiset velkapaperit, joissa suoritus maksetaan saman päivän arvolla, hyväksyä ne vakuudeksi niiden liikkeeseenlaskupäivästä. Jäljempänä 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvioitavia omaisuuseriä ei julkaista vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listalla.";

7) korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden korkorakenteen on oltava jompikumpi seuraavista lopulliseen lunastukseen saakka:

a) kiinteä korko, nollakorko tai moniportainen korko, jonka asetantakaudet ja kuponkiarvot on määritelty etukäteen; tai

b) vaihtuva korko, jolla on seuraava rakenne: kuponkikorko = (viitekorko * l) ± x, niin että $f \leq \text{kuponkikorko} \leq c$, jossa:

i) viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tiettyinä ajankohtana:

- euromääräinen rahamarkkinakorko, esim. euribor, LIBOR tai vastaava indeksi,
- vakiomaturiteetin swap-korko, esim. CMS, EISDA, EUSA,
- jonkin euroalueen valtion liikkeeseen laskeman, maturiteetiltaan enintään yhden vuoden velkakirjan tuotto tai useaan tällaiseen velkakirjaan perustuva indeksi,
- euroalueen inflaatioindeksi;

ii) f (alaraja), c (yläraja), l (vipuvaikutus / velkavivun vähentäminen) ja x (marginaali), jos määriteltyjä, ovat joko kiinteitä liikkeeseenlaskun yhteydessä määriteltyjä lukuja tai voivat muuttua ajan kuluessa ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla, ja jossa l on suurempi kuin nolla omaisuuserän koko juoksuaan. Vaihtuvissa koroissa, joiden viitekorkona on inflaatioindeksi, l on yhtä suuri kuin yksi.”;

8) lisätään 77 a artikla seuraavasti:

”77 a artikla

Rajoitukset, jotka koskevat sijoituksia omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin

Mitkään sijoitukset varoihin, jotka ovat liikkeeseenlaskijan tai minkä tahansa välittäjänä olevan erillisyhtiön pankkitileillä saamisena transaktiota koskevien asiakirjojen perusteella, eivät saa koostua kokonaan eivätkä osittain tosiasiallisesti eivätkä mahdollisesti muiden omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokista (tranches), luottoriskin vaihtolainoista (credit-linked notes), swapeista tai muista johdannaisinstrumenteista, synteettisistä arvopapereista eivätkä muista vastaavista saamisista.”;

9) kumotaan 73 artiklan 7 kohta,

10) korvataan 78 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevien, kassavirtaa tuottavien omaisuuserien sammioista on toimitettava kattavat ja yhdenmukaiset lainakohtaiset tiedot noudattaen liitteessä VIII kuvattuja menettelyjä, mukaan lukien, vaadittu tietojen laadun pistemäärä ja vaatimukset, joiden mukaan eurojärjestelmän on nimettävä lainakohtaiset tietokannat. Eurojärjestelmä ottaa vakuuskelpoisuutta arvioidessaan huomioon seuraavat seikat: a) tietojen toimittamisen laiminlyönnit ja b) merkityksellisten tietojen puuttumisen toistuvuuden lainakohtaisia tietoja koskevista yksittäisistä kentistä.”;

11) lisätään neljännen osan II osaston 1 luvun 2 jaksoon 4 alajakso seuraavasti:

”4 alajakso

Tiettyjä vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

Artikla 81a

Tiettyjä vakuudettomia velkainstrumentteja koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

1. Jotta luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten taikka yhteisöjen, joihin niillä on 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu läheinen sidos, liikkeeseen laskemat vakuudettomat velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, niiden on oltava 1 jaksossa säädettyjen, kaikenlaisia jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevien yleisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia, 64 artiklassa säädettyä vaatimusta lukuun ottamatta siltä osin kuin vakuudeton velkainstrumentti on lakisääteisesti huonommassa etuoikeusasemassa.

2. Tätä alajaksoa sovellettaessa huonommalla etuoikeusasemalla tarkoitetaan liikkeeseenlaskijaan sovellettavaan lainsäädäntöön perustuvaa vakuudettoman velkainstrumentin huonompaa etuoikeusasemaa, joka ei perustu velkainstrumentin ehtoihin eli on sopimukseen perustuva huonompi etuoikeusasema.”;

12) korvataan 83 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuluokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskulle antamaa luokitusta, tai jos kyseinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luokitusta liikkeeseenlaskulle, sellaiselle ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antamaa luokitusta, jonka puitteissa omaisuuserä on laskettu liikkeeseen. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antama luokitus on hyväksyttävissä vain, jos se koskee kyseistä omaisuuserää ja ulkoinen luottoluokituslaitos on nimenomaisesti ja yksiselitteisesti yhdistänyt sen omaisuuserän ISIN-koodiin eikä kyseinen luottoluokituslaitos ole antanut liikkeeseenlaskulle muuta luokitusta. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuille antamissa luottoluokituksissa ei tehdä eurojärjestelmässä eroa omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella.”;

13) lisätään 104 artiklaan 3a kohta seuraavasti:

”3a. Kansalliset keskuspankit käyttävät 1 päivästä tammikuuta 2018 lähtien tiettyä toimintamallia varmistaakseen sen, että kuitausriski on poistettu tai sitä on merkittävästi lievennetty, kun ne hyväksyvät tämän päivämäärän jälkeen syntyneitä lainasaamisia vakuudeksi. Lainasaamisia, jotka ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ja jotka eivät ole olleet tämän toimintamallin kohteena, voidaan käyttää vakuutena 31 päivään joulukuuta 2019 saakka sillä edellytyksellä, että kaikki muut vakuuskelpoisuusvaatimukset täyttyvät.”;

14) muutetaan 120 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa ulkoisille luottoluokituslaitoksille asetetaan seuraavat yleiset hyväksymisvaatimukset:

a) Ulkoisilla luottoluokituslaitoksilla on oltava Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen rekisteröinti asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

b) Ulkoisten luottoluokituslaitosten tulee täyttää tietyt toiminnalliset vaatimukset ja tarjota riittävän kattavia luokituspalveluja, jotta voidaan varmistaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon toteuttamisen tehokkuus. Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö edellyttää erityisesti, että näitä arviointeja koskevat tiedot ovat eurojärjestelmän saatavilla, samoin kuin tiedot arvioiden vertaamiseksi ja suhteuttamiseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnissa käytettäviin luottoluokkiin sekä luottokelpoisuusarvioinnin laadun seuraamiseksi 126 artiklan mukaisesti.

2. Eurojärjestelmällä on oikeus päättää, aloittaako se eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa hyväksymismenettelyn luottoluokituslaitoksen hakemuksesta. Eurojärjestelmän on päätöstä tehdessään otettava liitteessä IXa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti huomioon muun muassa, tarjoaako luottoluokituslaitos asianmukaisen kattavuuden eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaalle täytäntöönpanolle.”;

b) lisätään seuraava 2a kohta:

”2a. Kun hyväksymismenettely on aloitettu eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa, eurojärjestelmän on tutkittava kaikki lisätiedot, joita on pidettävä merkityksellisinä, varmistaakseen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tehokkaan täytäntöönpanon, mukaan lukien ulkoisen luottoluokituslaitoksen kyky noudattaa arviointikehikon suoritusten laadunseurannan kriteerejä ja sääntöjä liitteessä IX vahvistettujen vaatimusten sekä (tarvittaessa) liitteessä IXb vahvistettujen erityisten kriteerien mukaisesti. Eurojärjestelmällä on oikeus päättää, hyväksyykö se ulkoisen luottoluokituslaitoksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa annettujen tietojen ja sen oman riskejä ja vastuita koskevan arvioinnin perusteella.”;

15) korvataan 122 artiklan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) toimivaltaisen viranomaisen ajantasainen arviointi, josta ilmenevät kyseisellä hetkellä saatavilla olevat tiedot kaikista sisäisen luottoluokituksen menetelmän käyttöön vakuustarkoituksissa vaikuttavista seikoista ja kaikista seikoista, jotka liittyvät eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon suoritusten laadunseurannassa käytettäviin tietoihin”;

16) korvataan 137 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Omaisuuseriin sovelletaan neljännen osan II osastossa täsmennettyjä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevia yleisiä kelpoisuusvaatimuksia, joista poiketen jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan seuraavaa:

a) ne voidaan laskea liikkeeseen, niitä voidaan säilyttää ja ne voidaan toimittaa ETA:n ulkopuolella;

b) ne voivat olla muun valuutan kuin euron määräisiä; ja

c) niiden kuponkiarvo ei saa johtaa negatiiviseen kassavirtaan.”;

17) korvataan 138 artiklan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) vastapuolen ja ETA:ssa olevan veronkanton oikeutetun julkisyhteisön välillä on läheinen sidos tai velkainstrumentilla on yhden tai useamman ETA:ssa sijaitsevan veronkanton oikeutetun julkisyhteisön takaus, joka vastaa 114 artiklassa kuvattuja ominaisuuksia, elleivät kyseessä ole 139 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tapaukset;”;

18) korvataan 139 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa kattamattomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskijana on vastapuoli itse tai mikä tahansa muu yhteisö, jolla on vastapuoleen 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu läheinen sidos, ja joilla on yhden tai useamman veronkanton oikeutetun ETA-julkisyhteisön täysi takaus,

a) suoraan eikä

b) välillisesti siten, että ne on sisällytetty katettujen joukkolainojen vakuussammioon.”;

19) korvataan 141 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi eikä käyttää vakuutena kattamattomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on luottolaitos tai muu yhteisö, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, mikäli tällaisen luottolaitoksen tai muun yhteisön, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, liikkeeseen laskeman vakuuden yhteenlaskettu arvo on yli 2,5 prosenttia vastapuolen vakuudeksi toimittamien omaisuuserien kokonaisarvosta aliarvostuksen soveltamisen jälkeen. Mainittua 2,5 prosentin limiittiä ei sovelleta kummassakaan seuraavista tapauksista:

a) tällaisten omaisuuserien arvo ei ylitä 50:tä miljoonaa euroa asiaankuuluvan aliarvostuksen soveltamisen jälkeen; tai

b) tällaisten omaisuuserien takaaajana on veronkanton oikeutettu julkisyhteisö, ja takaus vastaa 114 artiklassa määriteltyjä ominaisuuksia.”;

20) poistetaan 143 artikla;

21) lisätään 144 a artikla seuraavasti:

”144 a artikla

Vakuuskelpoiset omaisuuserät, joiden kassavirta on negatiivinen

1. Kansallisten keskuspankkien on määrättävä, että vastapuoli pysyy vastuussa toimitettuihin tai sen vakuutena käyttämiin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin liittyvien negatiivisten kassavirtojen maksamisesta määräajassa.

2. Jos vastapuoli ei suorita maksua 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, eurojärjestelmä voi tehdä kyseisen maksun mutta ei ole velvollinen menettelemään näin. Kansallisten keskuspankkien on määrättävä, että vastapuolen on maksettava eurojärjestelmälle välittömästi tämän vaatimuksesta takaisin sen negatiivisen kassavirran määrä, jonka eurojärjestelmä on maksanut vastapuolen laiminlyönnin seurauksena. Jos vastapuoli laiminlyö 1 kohdassa tarkoitetun maksun suorittamisen määräajassa, eurojärjestelmällä on oikeus periä välittömästi ja ilman ennakoilmoitusta määrä, joka on yhtä suuri kuin määrä, joka eurojärjestelmän on suoritettava tämän vastapuolen puolesta joko

a) asianomaisen vastapuolen maksumoduulitilitä (PM-tili) TARGET2-järjestelmässä, kuten säädetään suuntaviivojen EKP/2012/27 liitteessä II olevassa 36 artiklan 6 kohdassa, tai

b) maksupankin etukäteishyväksynnällä maksupankin sellaiselta maksumoduulitilitä TARGET2-järjestelmässä, jota kyseinen vastapuoli käyttää eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, tai

c) miltä tahansa tililtä, jota voidaan käyttää eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa ja joka kyseisellä vastapuolella on kansallisessa keskuspankissa,

3. Mitä tahansa määrää, jonka eurojärjestelmä suorittaa 2 kohdan nojalla ja jota vastapuoli ei maksa takaisin välittömästi pyynnöstä, on pidettävä, jos eurojärjestelmä ei kykene perimään sitä miltään 2 kohdassa tarkoitettulta tililtä, eurojärjestelmältä otettuna luottona, johon sovelletaan 154 artiklassa tarkoitettua seuraamusta.”;

22) korvataan 154 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jos kyse on käänteisoperaatioista ja rahapoliittisista valuuttaswapeista, 15 artiklassa vahvistetut velvollisuudet koko operaation ajan huolehtia vakuuksien riittävydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset, ja tilanteessa, jossa kansallinen keskuspankki päättää operaation ennenaikaisesti sen jäljellä olevan maturiteetin osalta, suorittaa yksittäisen operaation jäljellä oleva määrä.”;

23) lisätään 154 artiklan 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) mikä tahansa 144 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu maksuvelvoite.”;

24) korvataan 156 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) määrättiin taloudellinen sanktio.”;

25) korvataan 156 artiklan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) määrättiin taloudellinen sanktio.”;

26) lisätään 166 artiklaan 4a kohta seuraavasti:

”4a. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joilla varmistetaan, että kotimaisella kansallisella keskuspankilla on vastapuolen laiminlyödessä kokonaan tai osittain takaisinmaksuvelvoitteensa tai velvoitteensa maksaa mikä tahansa luoton määrä tai takaisinostohinta taikka toimittaa ostetut omaisuuserät niiden saavutettua maturiteettinsa tai muutoin erääntyessä määrätä taloudellinen sanktio, mikäli mikään 166 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista oikeussuojakeinoista ei ole käytettävissä. Taloudellinen sanktio lasketaan näiden suuntaviivojen liitteessä VII olevan I jakson 1 kohdan a alakohdan sekä näiden suuntaviivojen liitteessä VII olevan I jakson 2 ja 4 kohdan mukaisesti, missä yhteydessä on otettava huomioon se käteisrahan määrä, jota vastapuoli ei kyennyt maksamaan tai maksamaan takaisin, tai niiden omaisuuserien määrä, joita vastapuoli ei kyennyt toimittamaan, sekä niiden kalenteripäivien lukumäärä, joiden aikana vastapuoli ei suorittanut maksua, takaisinmaksua tai toimitusta.”;

27) muutetaan liitteitä VII, VIII ja XII sekä lisätään uudet liitteet IXa ja IXb näiden suuntaviivojen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi niiden jäsenvaltioiden kansallisille keskuspankeille, joiden rahayksikkö on euro.

2. Niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja soveltavat niitä 1 päivästä tammikuuta 2017 lähtien. Ne toimittavat EKP:lle tiedot näihin toimenpiteisiin liittyvistä asiakirjoista ja keinoista viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2016.

*3 artikla***Osoitus**

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 2 päivänä marraskuuta 2016.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE

Suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) liitteitä VII, VIII ja XII muutetaan ja lisätään uudet liitteet IXa ja IXb seuraavasti:

1. korvataan liitteessä VII 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettua velvoitteen, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa, lisättynä 5 prosenttiyksiköllä. Jos 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tai 154 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua velvoitetta laiminlyödään toistuvasti 12 kuukauden pituisen jakson aikana (laskettuna ensimmäisestä laiminlyönnistä), sanktiokorkoon lisätään vielä 2,5 prosenttiyksikköä kunkin laiminlyönnin osalta.”;

2. korvataan liitteessä VII 5 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) Seitsemän kalenteripäivän pituista lisääikaa sovelletaan, jos uusia vakuudettomia velkainstrumentteja ei ole toimitettu eikä omaisuuseriä ole poistettu koko vakuussammion, vaan rikkomisen johtuu seuraavista arvostusmuutoksista:

i) jo toimitettujen vakuudettomien velkainstrumenttien arvo on noussut, tai

ii) vakuussammion kokonaisarvo on alentunut.

Tällaisissa tapauksissa vastapuolen on mukautettava koko vakuussammion arvoa ja/tai vakuudettomien velkainstrumenttien arvoa annetun lisäajan kuluessa varmistaakseen sovellettavan limiitin noudattamisen.”;

3. korvataan liitteessä VII 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos vastapuoli on antanut tietoja, jotka vaikuttavat negatiivisesti sen toimittaman vakuuden arvoon eurojärjestelmän näkökulmasta 145 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kuten väärät tai vanhentuneet tiedot käytetyn lainasaamisen jäljellä olevasta määrästä, tai vastapuoli laiminlyö toimittaa määräajassa 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa vaaditut tiedot, vakuuden määrä (arvo), johon negatiivinen vaikutus kohdistuu, otetaan huomioon laskettaessa taloudellisia sanktioita 3 kohdan mukaisesti eikä lisääikaa sovelleta. Jos väärät tiedot korjataan sovellettavan tiedoksiantojakson kuluessa, esim. lainasaamisten osalta seuraavan pankkipäivän kuluessa 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanktiota ei määrätä.”;

4. korvataan liitteessä VII 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen, taloudellinen sanktio lasketaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti soveltaen sanktiokorkoa määrään, joka ei ole maksuvalmiusluotolle asetettujen ehtojen mukainen, tai eurojärjestelmältä otettuun maksamattomaan luottoon.”;

5. muutetaan liitettä VIII seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”OMAISUUSVAKUUDELLISTEN ARVOPAPERIEN LAINAKOHTAISTEN TIETOJEN TOIMITTAMINEN JA MENETTELY, JONKA MUKAISESTI EUROJÄRJESTELMÄ NIMEÄÄ LAINAKOHTAISET TIETOKANNAT”;

b) korvataan johdanto-osan sanamuoto seuraavasti:

”Tätä liitettä sovelletaan kattavien ja yhdenmukaisten lainkohtaisten tietojen toimittamiseen omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainasammion koskevista, kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä 78 artikkelissa tarkoitettulla tavalla, ja siinä vahvistetaan menettely, jota eurojärjestelmä soveltaa nimetessään lainakohtaisia tietokantoja.”;

c) korvataan I.1 jakso seuraavasti:

”1. Osapuolten on toimitettava lainakohtaiset tiedot eurojärjestelmän nimeämään lainakohtaiseen tietokantaan. Nämä tiedot julkaistaan lainakohtaisessa tietokannassa sähköisesti.”;

d) lisätään uusi IV jakso seuraavasti:

”IV LAINAKOHTAISTEN TIETOKANTOJEN NIMEÄMINEN

I Nimeämistä koskevat vaatimukset

1. Nimetessään lainakohtaisten tietokantojen tuottajat eurojärjestelmä edellyttää, että niiden on vastattava eurojärjestelmän asettamia vaatimuksia, kuten avoimen saatavuuden, syrjimättömyyden, kattavuuden, tarkoituksenmukaisen hallintorakenteen ja avoimuuden periaatteita.
2. Avointa saatavuutta ja syrjimättömyyttä koskevien vaatimusten osalta lainakohtaisen tietokannan tuottaja
 - a) ei saa perusteettomasti syrjiä tiedon käyttäjiä, kun se antaa pääsyn lainakohtaisiin tietoihin;
 - b) sen on noudatettava lainakohtaisten tietojen saatavuuden osalta kriteerejä, jotka ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja julkisesti saatavilla;
 - c) se voi rajoittaa tietojen saatavuutta vain mahdollisimman vähän oikeasuhteisuutta koskevan vaatimuksen täyttämiseksi;
 - d) sen on otettava käyttöön oikeudenmukaiset menettelyt sellaisia tapauksia varten, joissa se epää tietojen käyttäjiltä tai tietojen antajilta pääsyn tietoihin;
 - e) sillä on oltava tarvittava tekninen osaaminen, jotta se kykenee antamaan sekä tietojen käyttäjille että tietojen antajille pääsyn tietoihin kaikissa kohtuullisissa olosuhteissa, mukaan lukien tietojen varmuuskopiointimenettelyt, tietoturvajärjestelyt ja järjestelyt, joilla hävinneet tiedot ovat palautettavissa;
 - f) se ei voi määrätä tietojen käyttäjien maksettavaksi lainakohtaisten tietojen toimittamisesta tai hakemisesta kustannuksia, jotka ovat syrjiviä tai joista aiheutuu perusteettomia rajoituksia pääsulle lainakohtaisiin tietoihin.
3. Kattavuusvaatimuksen osalta lainakohtaisen tietokannan tuottajan on
 - a) otettava käyttöön ja ylläpidettävä vahvoja teknologisia järjestelmiä ja operatiivista valvontaa, jotta se kykenee käsittelemään lainakohtaisia tietoja tavalla, joka tukee eurojärjestelmän vaatimuksia, jotka koskevat lainakohtaisten tietojen toimittamista vakuuskelpoisista omaisuuskeräyksiä, joihin sovelletaan lainakohtaisten tietojen julkaisemiseen liittyviä vaatimuksia, kuten sekä 78 artiklassa että tässä liitteessä täsmennetään;
 - b) osoitettava uskottavalla tavalla eurojärjestelmälle, että sen tekniset ja toiminnalliset voimavarat ovat riittävät, jotta se kykenee saavuttamaan merkittävän kattavuuden, jos sille annettaisiin nimetyn lainakohtaisen tietokannan asema.
4. Tarkoituksenmukaista hallintorakennetta ja avoimuutta koskevien vaatimusten osalta lainakohtaisen tietokannan tuottajan on
 - a) vahvistettava hallintojärjestelyt, jotka palvelevat sidosryhmien intressejä omaisuusvakuudellisten arvopapereiden markkinoilla edistämällä avoimuutta;
 - b) vahvistettava selkeästi dokumentoidut hallintojärjestelyt, noudatettava asianmukaisia hallinnollisia standardeja sekä varmistettava asianmukaisen hallintorakenteen ylläpitäminen ja toimivuus jatkuvuuden ja asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, sekä
 - c) annettava eurojärjestelmälle riittävä pääsy asiakirjoihin ja niiden taustalla oleviin tietoihin, jotta se kykenee seuraamaan jatkuvasti, että lainakohtaisen tietokannan hallintorakenne pysyy tarkoituksenmukaisena.

II Menettelyt, joiden mukaisesti nimeäminen suoritetaan ja perutaan

1. Hakemus siitä, että eurojärjestelmä nimeäisi lainakohtaisen tietokannan, on toimitettava EKP:n riskienhallintaosastolle. Hakemuksessa on esitettävä riittävät perustelut ja sen liitteenä täydelliset asiakirjat, jotka osoittavat, että hakija täyttää näissä suuntaviivoissa lainakohtaisille tietokannoille asetetut vaatimukset. Hakemus on laadittava perusteluineen ja liiteasiakirjoineen kirjallisesti sekä mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa.

2. EKP arvioi 25 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus on puutteellinen, EKP asettaa määräajan, johon mennessä lainakohtaisen tietokannan tuottajan on toimitettava lisätietoja.
 3. Kun EKP arvioi hakemuksen olevan täydellinen, se ilmoittaa tästä lainakohtaisen tietokannan tuottajalle.
 4. Eurojärjestelmä tutkii 6 kohdassa täsmennetyssä kohtuullisessa ajassa lainakohtaisen tietokannan tuottajan esittämän nimeämishakemuksen sillä perusteella, onko lainakohtainen tietokanta näiden suuntaviivojen vaatimusten mukainen. Osana tutkimustaan eurojärjestelmä saattaa edellyttää, että lainakohtaisen tietokannan tuottaja toteuttaa yhden tai useamman interaktiivisen live-esittelyn eurojärjestelmän henkilöstölle osoittaakseen lainakohtaisen tietokannan teknisen suorituskyvyn IV.I jakson 2 ja 3 kohdassa asetettujen vaatimusten kannalta. Jos tällaista esittelyä edellytetään, sitä on pidettävä hakumenettelyn pakollisena vaatimuksena.
 5. Eurojärjestelmä voi pidentää tutkimusajanjaksoa 20 työpäivällä niissä tapauksissa, joissa on katsottava, että eurojärjestelmä tarvitsee lisätietoja, tai joissa on pyydetty 4 kohdassa tarkoitettua esittelyä.
 6. Eurojärjestelmä pyrkii tekemään perustellun päätöksen nimeämisestä tai nimeämisen epäämisestä 60 työpäivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitettua tiedoksiannosta tai 80 työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitettua tiedoksiannosta, jos viimeksi mainittua kohtaa sovelletaan.
 7. Eurojärjestelmä antaa päätöksensä tiedoksi asianomaisen lainakohtaisen tietokannan tuottajalle viiden työpäivän kuluessa 6 kohdan nojalla tekemästään päätöksestä. Jos eurojärjestelmä päättää olla nimeämättä lainakohtaista tietokantaa tai peruuttaa lainakohtaisen tietokannan nimeämisen, sen on perusteltava päätöksensä tiedoksiannossa.
 8. Eurojärjestelmän 6 kohdan nojalla tekemä päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä siitä, kun se on annettu tiedoksi 7 kohdan mukaisesti.
 9. Nimetyn lainakohtaisen tietokannan tuottajan on viipymättä ilmoitettava eurojärjestelmälle kaikista merkittävistä muutoksista, jotka vaikuttavat siihen, täyttääkö se nimeämisen edellytykset.
 10. Eurojärjestelmä peruuttaa lainakohtaisen tietokannan nimeämisen, jos lainakohtaisen tietokannan tuottaja:
 - a) sai nimityksen antamalla virheellisiä tietoja tai muulla säännösten vastaisella tavalla tai
 - b) ei täytä enää vaatimuksia, joiden perusteella se nimettiin.
 11. Päätös lainakohtaisen tietokannan nimeämisen peruuttamisesta tulee voimaan välittömästi. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit, joiden osalta lainakohtaiset tiedot on saatu lainakohtaisesta tietokannasta, jonka nimeäminen on peruutettu 10 kohdan mukaisesti, kelpaa edelleen vakuudeksi eurojärjestelmän luottooperaatioissa, mikäli kaikki muut vaatimukset täyttyvät,
 - a) I.3 jaksossa täsmennettyyn seuraavaan lainakohtaisten tietojen ilmoituspäivään saakka tai
 - b) jos a kohdan mukainen ajanjakso ei ole teknisesti mahdollinen lainakohtaisia tietoja antavan osapuolen kannalta ja kansalliselle keskuspankille on toimitettu kirjallinen selvitys, jossa arvioidaan vakuuskelpoisuutta seuraavaan I.3 jaksossa täsmennettyyn seuraavaan lainakohtaisten tietojen ilmoituspäivään mennessä, kolmen kuukauden ajan 10 kohdassa tarkoitettua päätöksestä.
- Sen jälkeen kun tämä ajanjakso on päättynyt, tällaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat lainakohtaiset tiedot on toimitettava nimetyn lainakohtaisen tietokannan välityksellä kaikkien sovellettavien eurojärjestelmän vaatimusten mukaisesti.

12. Eurojärjestelmä julkaisee EKP:n verkkosivuilla luettelon näiden suuntaviivojen mukaisesti nimetyistä lainakohtaisista tietokannoista. Tämä luettelo päivitetään viiden työpäivän kuluessa siitä, kun 6 kohdassa tai 10 kohdassa tarkoitettu päätös on tehty.”;

6. lisätään seuraava liite IXa:

”LIITE IXa

Vähimmäiskattavuusvaatimukset, jotka koskevat ulkoisia luottoluokituslaitoksia eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa

Tätä liitettä sovelletaan hyväksyttäessä luottoluokituslaitos ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi (ECAI) eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon (ECAF) tarkoituksiin 120 artiklan 2 kohdassa täsmennetyllä tavalla.

1. KATTAVUUSVAATIMUKSET

1. Tämänhetkisen kattavuuden osalta kussakin vähintään kolmessa seuraavista neljästä omaisuuseräluokasta
 - a) kattamattomat pankkien joukkovelkakirjat, b) yritysten joukkovelkakirjat, c) katetut joukkolainat ja d) omaisuusvakuudelliset arvopaperit, luottoluokituslaitoksen on katettava vähintään
 - i) 10 % vakuuskelpoisesta euroalueen omaisuuserien massasta, laskettuna luokitettujen varojen ja luokitettujen liikkeeseenlaskijoiden mukaan, lukuun ottamatta omaisuusvakuudellisten arvopapereiden omaisuuserää, jonka osalta sovelletaan vain luokitettuja varoja koskevaa kattavuutta;
 - ii) 20 % vakuuskelpoisesta euroalueen omaisuuserien massasta, laskettuna liikkeessä olevien nimellisarvojen mukaan;
 - iii) vähintään 2/3:ssa euroalueen maista, joissa on vakuuskelpoisia omaisuuseriä kyseisissä omaisuuseräluokissa, luottoluokituslaitoksen on huolehdittava luokitettujen varojen, luokitettujen liikkeeseenlaskijoiden tai luokitettujen nimellisarvojen vaaditusta kattavuudesta i ja ii alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
2. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava julkisyhteisön luokitukset vähintään kaikista euroalueen liikkeeseenlaskijoiden sijaintimaista, jos tämä luottoluokituslaitos luokitaa omaisuuserät johonkin 1 kohdassa mainituista neljästä omaisuuseräluokasta, lukuun ottamatta omaisuuseriä, joiden osalta eurojärjestelmä katsoo, että kyseisellä maariskiarvioinnilla ei ole merkitystä sen luottoluokituksen kannalta, jonka luottoluokituslaitos antaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan osalta.
3. Historiatietojen kattavuuden osalta luottoluokituslaitoksen on täytettävä vähintään 80 % 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista vähimmäiskattavuusvaatimuksista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon soveltamista koskevan hakemuksen esittämistä välittömästi kolmen vuoden ajan, ja sen on täytettävä nämä vaatimukset 100-prosenttisesti hakemuksen esittämishetkellä ja koko eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon soveltamista koskevan hyväksynnän voimassaoloajan.

2. KATTAVUUDEN LASKEMINEN

1. Kattavuus lasketaan luottoluokituslaitoksen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti antamien tai vahvistamien luottoluokitusten perusteella siten, että kaikki eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoa koskevat vaatimukset täyttyvät.
2. Tietyn luottoluokituslaitoksen kattavuus perustuu eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa vakuuskelpoisten omaisuuserien luottoluokituksiin, ja se lasketaan 84 artiklassa tarkoitettujen valintasääntöjen mukaisesti siten, että vain kyseisen luottoluokituslaitoksen luokitukset otetaan huomioon.
3. Laskettaessa sellaisen luottoluokituslaitoksen vähimmäiskattavuutta, jota ei ole vielä hyväksytty eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon, eurojärjestelmä ottaa mukaan myös merkitykselliset luottoluokitukset, joita on annettu muille kuin vakuuskelpoisille omaisuuserille, koska eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitus puuttuu.

3. EDELLYTYSTEN TÄYTTYMISEN TARKISTAMINEN

1. Vuosittain tarkistetaan, että näiden kattavuusvaatimusten mukaisesti hyväksytyt ulkoiset luottoluokituslaitokset täyttävät vaatimukset.
2. Kattavuusvaatimusten noudattamatta jättämisestä voidaan määrätä sanktioita eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.”;

7. lisätään seuraava liite IXb:

"LIITE IXb

Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon vähimmäisvaatimukset liikkeeseenlaskulle ja katettujen joukkolainojen ohjelmia koskevat seurantaraportit

1. JOHDANTO

Ulkoisten luottoluokituslaitosten on 120 artiklan 2 a kohtaa sovellettaessa täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa tietyt katettuihin joukkolainoihin liittyvät toiminnalliset vaatimukset 1 päivästä heinäkuuta 2017. Ulkoisten luottoluokituslaitosten on erityisesti:

- a) selvittävä uudelleen luokitettujen katettujen joukkolainojen ohjelmat julkisesti saatavilla olevassa luottoluokitusraportissa ja
- b) laadittava katettujen joukkolainojen ohjelmista seurantaraportit neljännesvuosittain.

Tässä liitteessä vahvistetaan yksityiskohtaiset vähimmäisvaatimukset.

Säännöllisin väliajoin tarkistetaan, että ulkoiset luottoluokituslaitokset täyttävät nämä vaatimukset. Jos kriteerit eivät täyty tietyin katettujen joukkolainojen ohjelman osalta, eurojärjestelmä voi katsoa, että kyseiseen katettujen joukkolainojen ohjelmaan liittyvät julkiset luottoluokitukset eivät täytä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon korkeita luottokelpoisuuden vaatimuksia. Siten asianomaisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen julkista luottoluokitusta ei voida käyttää osoittamaan, että tietyin katettujen joukkolainojen ohjelman mukaisesti liikkeeseen lasketut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset.

2. VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

- a) Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen julkisten luottoluokitusraporttien (liikkeeseenlaskuraportin) tulee sisältää ohjelman kattava rakenteellinen ja oikeudellinen analyysi, yksityiskohtainen arvio vakuussammioista, jälleenrahoitus- ja markkinariskin analyysi, analyysit transaktion osapuolista, ulkoisen luottoluokituslaitoksen omat oletukset ja mittarit sekä mahdollisia muita transaktioon liittyviä erityispiirteitä koskeva selvitys.
- b) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen on julkaistava 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen seurantaraporttien kahdeksan viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Seurantaraportissa on esitettävä seuraavat tiedot.
 - i) Kaikki ulkoisen luottoluokituslaitoksen omat mittarit, mukaan lukien viimeisimmät saatavilla olevat omat muuttuvat mittarit, joita on käytetty luokitusta määritettäessä. Jos päivämäärä, johon omat mittarit liittyvät, poikkeaa raportin julkaisemispäivästä, on täsmennettävä päivämäärä, johon omat mittarit liittyvät.
 - ii) Ohjelmaa koskeva selvitys, jossa on esitettävä vähintään avoimet saamiset ja velat, liikkeeseenlaskija ja muut keskeiset transaktion osapuolet, pääasiallisena vakuutena olevan omaisuuserän tyyppi, oikeudellinen kehys, jota ohjelmassa on noudatettava, sekä ohjelman ja liikkeeseenlaskijan luokitus.
 - iii) Ylivakuustasot, mukaan lukien tämänhetkinen ylivakuus ja ylivakuudesta annetut sitoumukset.
 - iv) Saamisen/velan profiili, mukaan lukien katettujen joukkolainojen maturiteetin tyyppi, esim. kertalyhenteinen (hard bullet), maturiteetiltaan pidennettävä (soft bullet) tai välittäjänä toimivan toisen luottolaitoksen kautta siirrettävät (pass through) lainat, katettujen joukkolainojen ja vakuussammion keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika sekä korkoa ja valuuttaepätasapainoa koskevat tiedot.
 - v) Raportin julkaisemisaikana voimassa olevat korko- ja valuuttaswapjärjestelyt, mukaan lukien swapien vastapuolten nimet ja tarvittaessa niiden LEI-tunnukset.
 - vi) Valuuttojen jakauma, mukaan lukien erittely arvon mukaan sekä vakuussammion että yksittäisten joukkolainojen tasolla.
 - vii) Vakuussammion omaisuuserät, mukaan lukien omaisuuserien tasapaino, omaisuuserätyypit, lainojen lukumäärä ja keskimääräinen juoksuaika, maturiteetti, luototusasteet, alueellinen jakautuma sekä maksamattoman osuuden jakauma.
 - viii) Vakuussammion korvaavat saamiset, mukaan lukien omaisuuserien tasapaino.
 - ix) Luettelo kaikista ohjelman luokitetuista arvopapereista, ISIN-koodilla yksilöityinä. Luettelo voidaan julkaista myös erillisenä ladattavana tiedostona, joka julkaistaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen verkkosivuilla.

- x) Luettelo tietoja koskevista määritelmistä ja tietolähteistä, joita on käytetty seurantaraporttia laadittaessa. Luettelo voidaan julkaista myös erillisenä tiedostona, joka julkaistaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen verkkosivuilla.”;

8. muutetaan liitteessä XII oleva VI jakso seuraavasti:

- a) korvataan taulukko 1 seuraavasti:

”Taulukko 1

Transaktioiden vakuudeksi toimitetut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät

Ominaisuudet

Nimi	Omaisuuserätyyppi	Eräpäivä	Koron määrittely	Koron maksuväli	Jäljellä oleva maturiteetti	Aliarvostus
Omaisuuserä A	Yhteissijoitusdirektiivin mukainen katettu jumbolaina	30.8.2018	Kiinteä	6 kuukautta	4 vuotta	2,50 %
Omaisuuserä B	Valtion joukkolaina	19.11.2018	Vaihtuva	12 kuukautta	4 vuotta	0,50 %
Omaisuuserä C	Yrityksen liikkeen laskema velkakirja	12.5.2025	Nollakorko		> 10 vuotta	13,00 %

Hinnat prosentteina (kertynyt korko mukaan lukien) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Tietyn arvostuspäivän hinnat vastaavat tätä arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavinta hintaa.”;

- b) korvataan 1 kohta otsikon ”KORVAMERKINTÄJÄRJESTELMÄ” alla seuraavasti:

”1. Vastapuoli tekee 30.7.2014 kansallisen keskuspankin kanssa takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 50,6 miljoonan euron arvosta omaisuuserää A. Omaisuuserä A on yhteissijoitusdirektiivin mukainen kiinteäkorkoinen jumbolaina, joka erääntyy 30.8.2018 ja on luokitettu luottoluokkaan 1–2. Koska sen jäljellä oleva maturiteetti on neljä vuotta, siihen sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 2,5 prosenttia. Omaisuuserän A markkinahinta sen viitemarkkinapaikalla on mainittuna päivänä 101,61 prosenttia, johon sisältyy kertynyt kuponkikorko. Vastapuolen edellytetään toimittavan sellaisen määrän omaisuuserää A, että sen markkina-arvo 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen ylittää 50 miljoonan euron jaetun määrän. Vastapuoli toimittaa siten 50,6 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää A, jonka korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 50 129 294 euroa.”

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2016/2299,**annettu 2 päivänä marraskuuta 2016,****eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanossa sovellettavasta markkina-arvon aliarvostuksesta annettujen suuntaviivojen (EU) 2016/65 muuttamisesta (EKP/2016/32)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan ja 9.2, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan sekä 20 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan erityisiä riskienhallintamenetelmiä eurojärjestelmän suojaamiseksi taloudellisilta menetyksiltä tilanteissa, joissa sen saama vakuus on realisoitava vastapuolen laiminlyönnin vuoksi. Eurojärjestelmän riskienhallintamenetelmien säännöllisen arvioinnin johdosta on tarpeen tehdä useita mukautuksia asianmukaisen suojan varmistamiseksi.
- (2) Näin ollen Euroopan keskuspankin suuntaviivoja (EU) EKP/2016/65 (EKP/2015/35 ⁽¹⁾) olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan suuntaviivoja (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Vakuuskelpoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettava markkina-arvon aliarvostus

1. Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) neljännen osan VI osaston mukaisesti suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 2 artiklan 97 kohdassa määriteltyä, mainittujen suuntaviivojen liitteessä olevissa taulukoissa 2 ja 2 a täsmennettyä markkina-arvon aliarvostusta.

2. Yksittäistä omaisuuserää koskeva markkina-arvon aliarvostus riippuu seuraavista tekijöistä:

- a) aliarvostusluokka, johon omaisuuserä on 2 artiklassa määritellyllä tavalla luokiteltu,
- b) jäljellä oleva maturiteetti tai 3 artiklassa määritelty keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika,
- c) omaisuuserän korkorakenne, ja
- d) luottoluokka, johon omaisuuserä on luokiteltu".

- 2) Korvataan 2 artiklan b ja c kohta seuraavasti:

"b) alue- ja paikallishallinnon, eurojärjestelmän valtiosidonnaisiksi laitoksiksi luokittelemien yhteisöjen, kansainvälisten kehityspankkien ja kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat velkainstrumentit sekä yhteissijoitusdirektiivin mukaiset katetut jumbolainat kuuluvat aliarvostusluokkaan II;

c) yhteissijoitusdirektiivin mukaiset muut katetut joukkolainat kuin yhteissijoitusdirektiivin mukaiset katetut jumbolainat, muut katetut joukkolainat sekä yrityssektoriin luokiteltujen yritysten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit kuuluvat aliarvostusluokkaan III;"

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2016/65, annettu 18 päivänä marraskuuta 2015, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanossa sovellettavasta markkina-arvon aliarvostuksesta (EKP/2015/35) (EUVL L 14, 21.1.2016, s. 30).

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien markkina-arvon aliarvostus

1. Aliarvostusluokkiin I–IV luokiteltujen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien markkina-arvon aliarvostus määritetään seuraavin perustein:

- a) yksittäisen omaisuuserän luokittelu luottoluokkaan 1, 2 tai 3;
 - b) jäljempänä 2 kohdassa kuvattu omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti;
 - c) jäljempänä 2 kohdassa kuvattu omaisuuserän korkorakenne.
2. Sovellettava markkina-arvon aliarvostus riippuu aliarvostusluokkiin I–IV luokiteltujen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta jäljellä olevasta maturiteetista sekä korkorakenteesta seuraavasti:
- a) Kiinteäkorkoisten ja nollakorkoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta sovellettavat markkina-arvon aliarvostukset määritellään näiden suuntaviivojen liitteessä olevan taulukon 2 mukaisesti. Markkina-arvon aliarvostuksen määrittämiseksi käytettävä maturiteetti on omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti.
 - b) Jälkimarkkinakelpoisten vaihtuvakorkoisten omaisuuserien osalta sovellettavat markkina-arvon aliarvostukset vastaavat sellaisiin kiinteäkorkoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavaa markkina-arvon aliarvostusta, joiden jäljellä oleva maturiteetti on nolasta yhteen vuotta, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
 - i) vaihtuvakorkoisia instrumentteja, joiden koronasetantakausi on pidempi kuin yksi vuosi, käsitellään kiinteäkorkoisina instrumentteina, ja markkina-arvon aliarvostuksen määrittämiseksi käytettävä maturiteetti on omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti;
 - ii) vaihtuvakorkoisia instrumentteja, joiden viitekorkona on euroalueen inflaatioindeksi, käsitellään kiinteäkorkoisina instrumentteina, ja markkina-arvon aliarvostuksen määrittämiseksi käytettävä maturiteetti on omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti;
 - iii) vaihtuvakorkoisia instrumentteja, joiden korkolattia ei ole nolla, ja/tai vaihtuvakorkoisia korkokatollisia instrumentteja käsitellään kiinteäkorkoisina instrumentteina.
 - c) Useamman kuin yhden korkorakenteen sisältäviin omaisuuseriin sovellettava markkina-arvon aliarvostus riippuu yksinomaan omaisuuserän jäljellä olevan juoksuajan korkorakenteesta ja se vastaa jälkimarkkinakelpoiseen omaisuuserään, jolla on sama jäljellä oleva maturiteetti ja luottoluokka, sovellettavaa suurinta aliarvostusta. Mikä tahansa korkorakenne, joka on voimassa omaisuuserän jäljellä olevan juoksuajan, voidaan ottaa huomioon tässä tarkoituksessa.

3. Aliarvostusluokkaan V luokiteltujen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta markkina-arvon aliarvostukset määritellään korkorakenteesta riippumatta keskimääräisen painotetun takaisinmaksuajan perusteella 4 ja 5 kohdassa täsmennetyllä tavalla. Luokassa V olevien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta sovellettava markkina-arvon aliarvostus on vahvistettu näiden suuntaviivojen liitteessä olevassa taulukossa 2 a.

4. Omaisuusvakuudellisen arvopaperin ylimmän etuoikeusluokan keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika arvioidaan odotettavaksi olevaksi keskimääräiseksi painotetuksi ajaksi, joka on jäljellä kyseisen etuoikeusluokan takaisinmaksuun. Vakuudeksi toimitettujen pidätettyjen omaisuusvakuudellisten arvopaperien osalta keskimääräisen painotetun takaisinmaksuajan laskemisessa oletetaan, että liikkeeseenlaskijan osto-optioita ei käytetä.

5. ”Vakuudeksi toimitetuilla pidätetyillä omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla” tarkoitetaan 4 kohdassa omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden osalta enemmän kuin 75 prosenttia jäljellä olevasta nimellisarvosta on omaisuusvakuudellisen arvopaperin alullepanijana olevan vastapuolen käytössä tai sellaisten yhteisöjen käytössä, joilla on läheinen sidos alullepanijaan. Tällainen läheinen sidos määritellään suuntaviivojen (EU) N:o 2015/510 (EKP/2014/60) 138 artiklan mukaisesti.”

4) Korvataan 5 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Ei-jälkimarkkinakelpoisiin asuntolainavakuudellisiin vähittäismarkkinavelkainstrumentteihin (RMBD) sovelletaan 36,5 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta.”

5) Korvataan 5 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Yksittäisten ei-jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia (jäljempänä ”DECC-velkainstrumentit”), kuhunkin vakuussammiossa olevaan lainasaamiseen sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta edellä 1–4 kohdassa täsmennettyjä sääntöjä noudattaen. Vakuussammioon sisältyvien lainasaamisten yhteenlasketun arvon on oltava – markkina-arvon aliarvostuksen soveltamisen jälkeen – jatkuvasti yhtä suuri tai suurempi kuin DECC-velkainstrumentin jäljellä olevan pääoman määrä. Jos yhteenlaskettu arvo laskee alle edellisessä virkkeessä tarkoitetun kynnysarvon, DECC-velkainstrumentit katsotaan vakuudeksi kelpaamattomiksi.”

6) Korvataan suuntaviivojen (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) liite näiden suuntaviivojen liitteellä.

*2 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi niiden jäsenvaltioiden kansallisille keskuspankeille, joiden rahayksikkö on euro.
2. Niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja soveltavat niitä 1 päivästä tammikuuta 2017. Ne toimittavat EKP:lle tiedot näihin toimenpiteisiin liittyvistä asiakirjoista ja keinoista viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2016.

*3 artikla***Osoitus**

Nämä suuntaviivat on osoitettu niiden jäsenvaltioiden kansallisille keskuspankeille, joiden rahayksikkö on euro.

Tehty Frankfurt am Mainissa 2 päivänä marraskuuta 2016.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE

Korvataan suuntaviivojen (EU) 2016/65 (EKP/2015/35) liite seuraavasti:

”LIITE

Taulukko 1

Vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien aliarvostusluokat liikkeeseenlaskijan tyyppin ja/tai omaisuuserätyypin perusteella

Luokka I	Luokka II	Luokka III	Luokka IV	Luokka V
Valtion liikkeeseen laskemat velkainstrumentit EKP:n velkasitoumukset Kansallisten keskuspankkien omassa jäsenvaltiossaan ennen euron käyttöönottoa liikkeeseen laskemat velkasitoumukset	Paikallis- ja aluehallinnon liikkeeseen laskemat velkainstrumentit Eurojärjestelmän valtioidonnoiksi luokittelemien yhteisöjen liikkeeseen laskemat velkainstrumentit Kansainvälisten kehityspankkien ja kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat velkainstrumentit Yhteissijoitusdirektiivin mukaisen katetut jumbolainat	Yhteissijoitusdirektiivin mukaiset katetut joukkolainat, muut kuin jumbolainat Muut katetut joukkolainat Yrityssektoriin luokiteltujen yritysten ja julkisyhteisöjen sektoriin kuuluvien yritysten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Luottolaitosten liikkeeseen laskemat kattamattomat velkainstrumentit Muiden rahoituslaitosten kuin luottolaitosten liikkeeseen laskemat kattamattomat velkainstrumentit	Omaisuuksien kuudelliset arvopaperit

Taulukko 2

Aliarvostusluokkiin I–IV luokiteltuihin vakuuskelpoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettava markkina-arvon aliarvostus

		Aliarvostusluokat							
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Luokka I		Luokka II		Luokka III		Luokka IV	
		Kiinteäkork.	Nollakork.	Kiinteäkork.	Nollakork.	Kiinteäkork.	Nollakork.	Kiinteäkork.	Nollakork.
Luokat 1 ja 2	[0-1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1-3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3-5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5-7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7-10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Aliarvostusluokat							
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Luokka I		Luokka II		Luokka III		Luokka IV	
		Kiinteä-kork.	Nolla-kork.	Kiinteä-kork.	Nolla-kork.	Kiinteä-kork.	Nolla-kork.	Kiinteä-kork.	Nolla-kork.
Luokka 3	[0-1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1-3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3-5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5-7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7-10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) [0–1) = jäljellä oleva maturiteetti alle yhden vuoden, [1–3) = jäljellä oleva maturiteetti yksi vuosi tai enemmän ja alle kolme vuotta jne.

Taulukko 2a

Aliarvostusluokkaan V luokiteltuihin vakuuskelpoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettava markkina-arvon aliarvostus

		Luokka V
Luottoluokka	Keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika (*)	Markkina-arvon aliarvostus
Luokat 1 ja 2 (AAA–A–)	[0-1)	4,0
	[1-3)	4,5
	[3-5)	5,0
	[5-7)	9,0
	[7-10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) [0–1) = jäljellä oleva maturiteetti alle yhden vuoden, [1–3) = jäljellä oleva maturiteetti yksi vuosi tai enemmän ja alle kolme vuotta jne.

Taulukko 3

Kiinteäkorkoisiin vakuuskelpoisiin lainasaamisiin sovellettava markkina-arvon aliarvostus

		Arvostusmenetelmä	
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena teoreettinen hinta	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena jäljellä oleva lainapääoma
Luokat 1 ja 2 (AAA–A–)	[0–1)	10,0	12,0
	[1–3)	12,0	16,0
	[3–5)	14,0	21,0
	[5–7)	17,0	27,0
	[7–10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Arvostusmenetelmä	
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena teoreettinen hinta	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena jäljellä oleva lainapääoma
Luokka 3 (BBB+ –BBB–)	[0–1)	17,0	19,0
	[1–3)	28,5	33,5
	[3–5)	36,0	45,0
	[5–7)	37,5	50,5
	[7–10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) [0–1) = jäljellä oleva maturiteetti alle yhden vuoden, [1–3) = jäljellä oleva maturiteetti yksi vuosi tai enemmän ja alle kolme vuotta jne.”

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2016/2300,**annettu 2 päivänä marraskuuta 2016,****eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä annettujen suuntaviivojen EKP/2014/31 muuttamisesta (EKP/2016/33)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan sekä 5.1, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan erityisiä riskienhallintamenetelmiä eurojärjestelmän suojaamiseksi taloudellisilta menetyksiltä tilanteissa, joissa sen saama vakuus on realisoitava vastapuolen laiminlyönnin vuoksi. Eurojärjestelmän riskienhallintamenetelmien säännöllisen arvioinnin johdosta on tarpeen tehdä useita omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin liittyviä mukautuksia asianmukaisen suojan varmistamiseksi.
- (2) Näin ollen Euroopan keskuspankin suuntavivoja EKP/2014/31 ⁽¹⁾ olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Suuntaviivojen EKP/2014/31 muuttaminen

Muutetaan suuntavivoja EKP/2014/31 seuraavasti:

1. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joilla ei ole kahta julkista luottoluokitusta, jotka vastaavat vähintään Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) (*) 82 artiklan 1 kohdan b kohdan mukaista eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 2, sovelletaan liitteessä II a täsmennetystä keskimääräisestä painotetusta takaisinmaksuajasta riippuvaa markkina-arvon aliarvostusta.

(*) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).”;

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2a. Omaisuusvakuudellisen arvopaperin ylimmän etuoikeusluokan keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika arvioidaan odotettavaksi olevaksi keskimääräiseksi painotetuksi ajaksi, joka on jäljellä kyseisen etuoikeusluokan takaisinmaksuun. Vakuudeksi toimitettujen pidätettyjen omaisuusvakuudellisten arvopaperien osalta keskimääräisen painotetun takaisinmaksuajan laskemisessa oletetaan, että liikkeeseenlaskijan osto-optioita ei käytetä.”;

c) kumotaan 3 kohta;

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kansallinen keskuspankki voi eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa hyväksyä vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden vakuutena on asuntolainoja tai lainoja pienille ja keskisuurille yrityksille tai molempia, ja jotka eivät täytä suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) neljännen osan

(¹) Euroopan keskuspankin suuntaviivat EKP/2014/31, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2014, eurojärjestelmän rahoitusoperaatioihin sekä vakuuskelpoisuuteen liittyvistä väliaikaisista lisätoimenpiteistä ja suuntaviivojen EKP/2007/9 muuttamisesta (EUVL L 240, 13.8.2014, s. 28).

II osaston 2 luvussa vahvistettuja luottokelpoisuusvaatimuksia ja edellä 1 kohdan a–d alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, mutta jotka muutoin täyttävät kaikki suuntaviivoissa (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) vahvistetut omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat vakuuskelpoisuusvaatimukset ja joilla on kaksi julkista luottoluokitusta, jotka vastaavat vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 3. Tällaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita voivat olla ainoastaan ennen 20 päivää kesäkuuta 2012 liikkeeseen lasketut arvopaperit, ja niihin sovelletaan liitteessä II a täsmennetystä keskimääräisestä painotetusta takaisinmaksujasta riippuvaa markkina-arvon aliarvostusta.”;

e) kumotaan 6 kohta;

f) korvataan 7 kohdan g alakohta seuraavasti;

”g) ’Hallinnoinnin jatkuvuutta koskevilla säännöillä’ tarkoitetaan omaisuusvakuudellista arvopaperia koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa olevia säännöksiä, jotka sisältävät sääntöjä joko sijaan tulevasta hallinnoijasta tai tämän nimittämiseen johtavassa prosessissa avustavasta tahosta eli ”fasilitoijasta” (jos sijaan tulevaa hallinnoijaa koskevia sääntöjä ei ole). Jos sääntöjä fasilitoijasta on annettu, se olisi nimettävä, ja fasilitoijan tehtäväksi olisi annettava löytää sopiva sijaan tuleva hallinnoija 60 päivän kuluessa tapahtumasta, jonka syystä hallinnoija korvataan, jotta omaisuusvakuudellisen arvopaperin tuotot voidaan maksaa ja hallinnointi hoitaa oikea-aikaisesti. Tällaisissa säännöissä on määrättävä myös tapahtumista, jotka johtavat sijaan tulevan hallinnoijan nimittämiseen. Tällaiset tapahtumat voivat perustua joko luottoluokitukseen ja/tai muihin syihin, esim. siihen, että nykyinen hallinnoija laiminlyö velvoitteensa. Jos on sääntöjä sijaan tulevasta hallinnoijasta, sijaan tulevalle hallinnoijalla ei saa olla läheistä sidosta hallinnoijaan. Jos on sääntöjä fasilitoijasta, läheisiä sidoksia ei saa olla samanaikaisesti kaikkien seuraavien tahojen välillä: hallinnoija, fasilitoija ja liikkeeseenlaskijan tilipankki.”;

g) lisätään 7 kohtaan seuraava h ja i alakohta:

”h) ’läheisellä sidoksella’ samaa kuin asetuksen (EU) N:o 2015/510 (EKP/2014/60) 138 artiklan 2 kohdassa;

i) ’vakuudeksi toimitetuilla pidätetyillä omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla’ omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden osalta enemmän kuin 75 prosenttia jäljellä olevasta nimellisarvosta on alullepanijana olevan vastapuolen käytössä tai sellaisten yhteisöjen käytössä, joilla on läheinen sidos alullepanijana.”;

2. lisätään näiden suuntaviivojen liite liitteeksi II a.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi niiden jäsenvaltioiden kansallisille keskuspankeille, joiden rahayksikkö on euro.

2. Niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja soveltavat niitä 1 päivästä tammikuuta 2017. Ne toimittavat EKP:lle tiedot näihin toimenpiteisiin liittyvistä asiakirjoista ja keinoista viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2016.

3 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 2 päivänä marraskuuta 2016.

EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

LIITE

"LIITE IIa

Markkina-arvon aliarvostus, jota sovelletaan omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joiden vakuuskelpoisuus perustuu näiden suuntaviivojen 3 artiklan 2 kohtaan

Keskimääräinen painotettu takaisinmaksuaika	Markkina-arvon aliarvostus
0-1	6,0
1-3	9,0
3-5	13,0
5-7	15,0
7-10	18,0
>10	30,0"

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI